

တက္ကသိုလ်

သီဟကောင်

မဂ္ဂဇင်းအတွက်

ပ-ဒု ဇာတ်သိမ်း

တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မရဏခရီးသွား

(ဒုတိယပိုင်း ဇာတ်ဆုံ)

ဦးတာဝန် အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး - ၂၅၀ အရေး

တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး - ၂၅၀ အရေး

အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး - ၂၅၀ အရေး

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပေ၇ပေါက်ရေးသည်
ပြည်ထောင်စုသားအားလုံး၏
မခာနကျသော တာဝန်ဖြစ်သည်။

မရဏခရီး နိဒါန်း

နေ့ဝန်းနီမှာ အရှေ့ဘက်မှထွက်ပေါ်လာပြီဖြစ်သည်။
နေ့ဆုတ်ခြည်အောက်တွင် ဝန်းကျင်အစ်ခုလုံး အာယာလှပ
နေပါသည်။
အေးမြသောနံနက်ခင်း စေ့ပြည်၊ လည်မီး သုန်သုန်ညှင်း
ညှင်း လိုက်ခတ်နေသည်။
စိမ်းလန်းသော တောအုပ်အတွင်းရှိ မြေကွက်လပ်တွင် လူ
အစ်စု ရှိနေကြပါသည်။
ထိုလူစုများမှာ မရဏခရီးသွားများ ဖြစ်ကြပေသည်။
ရှောင်မာ၊ နားထိုင်းကြီးနှင့် မျက်မမြင်တို့သည် အခါ
ခဏေး တင်းလေကျင်းအားကူညီရန် စွန့်စားလိုက်ပါလောကြ
သည်။

မြောက်ပိုင်းတောင်တန်းစေတနာသို့ခြေရပြီ၊ ကြွမိအန္တရာယ်
ရှင် တောင်ကြူတွေ့လိုက်ရအေးတော့သည်။

* * *

‘ဟား...ဟား...ဟား’

ရယ်မောသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

တမန်တော်ကိဖုံးက သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်ခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။ သူက ရှောင်မာတို့အား....

‘မင်းတို့ယူလာတဲ့ပစ္စည်းတွေကိုထားပြီး ဗီနော့ထုကအမြန်ဆုံး
နောက်ကြောင်းလှည့်ပြန်သွားကြတာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်လိမ့်
မယ်’

ဟု ခြိမ်းခြောက်ခဲ့သေးသည် မဟုတ်ပါဘူး။

ရှောင်မာ၊ နားထိုင်းကြီးနှစ် ဖျက်မမြင်တို့ တစ်ယောက်ကို
တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

တမန်တော်ကိဖုံးသည် သူတို့အား ခြိမ်းခြောက်လာနေပြီ
ဖြစ်ပါသည်။

တင်းလေကျင်းသည် သခင်မလေးပီပီ ဧဒါသထွက်သွား
လေသည်။ ရှေ့သို့ လှမ်းထွက်လိုက်ပြီ....

‘ရှင် သေချပ်ပြီထင်ဘယ်’

ဟု ဝေါက်လိုက်သည်။

တမန်တော် ကိဖုံးက....

‘သခင်မလေးက အဖိုးတန် ရွှေငွေရတနာတွေ ယူလာတယ်
ဆိုတာ ကျုပ်တို့သိပါတယ်။ ဒါကြောင့်ကြိုပြီးသတိပေးထားပါ။
မရကတောင်တန်းမှာ ကျုပ်ဟာ ဘာဘာအကောင်းဆုံး လူ
တစ်ယောက်ဆိုတာ မှတ်စားပါဗျာ’

ဟု ပြုံး၍ ပြောလေသည်။

တမန်တော်ကိဖုံးသည် မြောက်ပိုင်းတောင်တန်း၏ နယ်စွန်
နယ်များဒေသကို မရကတောင်တန်းဟု တင်စားပြောဆိုနေ
ပါ၏။

သူ့ကိုယ်သူ သဘောအခက်အခဲဆုံး လူတစ်ယောက်ဟု
ပြောနေသည်မှာ မှန်နိုင်ပါမည်ခန့်။

တင်းလေကျင်း ရင်ထိတ်သွားသည်။

တမန်တော်ကိဖုံးအား ယခုမှတွေ့ဖူးခြင်းဖြစ်သည်။

သူ့အား သခင်မလေးတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်ခွင့်
ရှိနေသည်မှာ ကောင်းသော လက္ခဏာမဟုတ်ဟု သဘော
ပေါက်မိလိုက်လေသည်။

တမန်တော် ကိဖုံးက....

'ကျုပ်က စေတနာနဲ့ဆတိပေးနေတာပေါ့၊ ကျုပ်ကကားကို နားမထောင်ရင် သေချာပေါက် ဒုက္ခတွေ့ရပါလိမ့်မယ်၊ ကျုပ်ကို သွားခွင့်ပြုပါဦးဗျာ'

စကားဆုံးလျှင် ချာခနဲလှည့်စားပြေးထွက်သွားတော့သည်။

* * *

တမန်တော်ကိဖုံး၊ မြင်ကွင်းမှ ကွယ်ပျောက်သွားပြီဖြစ်သည်။ တင်းလေကျင်းစ ရှောင်မာကို ကြည့်လိုက်လေသည်။

ရှောင်မာစ....

'ဒီလူဟာမရဏတောင်တန်းမှာ အရေးပါတဲ့သူတစ်ယောက်ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ နောက်ဆစ်ခါတွေ့ရင် သူ့နဲ့စကားပြောခွင့်ရအောင် ကြိုးစားရမယ်၊ ဒါမှ မရဏတောင်တန်းရဲ့ အခြေအနေကို သိရနိုင်မှာပဲ'

ဟု ပြောလိုက်၏။

တင်းလေကျင်းစ....

'ရှတ်တရက်ဆိုတော့ ကျွန်လေး ဒေါအထွက်သွားမိပါတယ်ရှင်၊ တောင်ပေါ်သား မျိုးနွယ်စုတွေ နေထိုင်တဲ့ နေရာမှာ ပြည်မဆယ့်လူမျိုးတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရလို့အံ့ဩမိတယ်။ အမန်တော်ကိဖုံးက ကျွန်မအကြောင်းသိနေသလိုပဲ'

ရှောင်မာစ....

'ငွေတို့တာ ပရမ်းပတာ ဆောင်းကျန်းနေကြတဲ့ လူတွေ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ သိုင်းအဖွဲ့တစ်ခုကို စနစ်ကျ ဖွဲ့စည်းထားကြစား ဖြစ်နိုင်မယ်၊ ကျုပ်တို့ဟာ မျှော်ဆင်ထားတာထက် ပိုပြီး ကော်ကော်ခဲရင်ဆိုင်ရမှာ သေချာနေပြီ'

တင်းလေကျင်းက....

'ကျွန်မကို ဆက်ပြီး ကူညီပါလို့ မေတ္တာရင်ခံပါဖယ်ရှင်'

ရှောင်မာက ပြုံးလိုက်သည်။

'စိတ်ချပါ၊ ရှေ့ဆက်သွားလို့ ရေဲရောက်သွားမယ်ဆိုရင်ဆို ကျုပ်က နောက်မဆုတ်တော့ပါဘူးဗျာ'

တင်းလေကျင်းသည် ရှောင်မာကို ကျေးဇူးစင်သွားစေသည်။

ရှောင်မာစ....

'ကျုပ်တစ်ခုတော့ ပြောချင်တယ်'

'ပြောပါရှင်'

'ရှေ့ရီးမှာ စယ်လုံပြုဆန်း ကြုံကြုံရ ကျုပ်ကို တိုင်ပင်တဲ့ အာမူလုပ်စေချင်ဘူး'

'စိတ်ချပါရှင်၊ ကျွန်မဆတိပေးပါစယ်'

'စောင်းပြီ၊ ဒါဆို ရီးဆက်ကြတာပေါ့'

တင်းလေကျင်းက ချက်ချင်းပင် သူမ၏ လူများကို ကြည့်
ဝေ့ယမ်းပြလိုက်လေသည်။

ထို့နောက်....

သတိဝိရိယဖြင့် ရှေ့ခရီးဆက်သွားကြလေတော့သည်။

* * *

နေ့မှန်းတည့်ချိန် ရောက်ရှိ ဟုပြိဖြစ်ပါသည်။

တောင်ကုန်း ဘောင်တန်းများကို ဖြတ်သန်းခရီးနှစ်လား
ကြသည်။ ရှောင်မာတို့လူစုမှာ အခန္ဓာငိုအယှက်မရှိ ဘေးကင်း
စွာ ခရီးနှင်လာနိုင်ခဲ့ကြလေသည်။

အန္တရာယ်နှင့် အချိန်ခဏေး တွေ့နိုင်သည်မို့ သတိကြီးစွာ
ထားကာခရီးနှင့်နေကြရသည်ဖြစ်ရာ နေ့မှန်းတည့်သည့်အခါ
ရုကောင်းမှန်း မသိကြတော့ချေ။

သို့သော်....

ရှောင်မာသည် အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို အစဉ် သတိပြုစစ်
ရှိနေသူ ဖြစ်ပါသည်။

အေးချမ်းနေခိုက် အနားယူကာ ဗိုက်ပြည့်ထားလိုက်ခြင်းဖြင့်
အန္တရာယ်နှင့် ရင်ဆိုင်ရသောအခါ ခုန်အားပြည့်ဖြိုးနေကြမည်
ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့်....

'ကျုပ်တို့ခဏနားမယ်၊ ဗိုက်ပြည့်အောင် စားသောက်စား
လိုက်ကြမယ်၊ ထမင်းတစ်ခွဲချက်စောက်ကြာမှ ရှေ့ဆက်
ကြမယ်'

ဟု အော်ပြောလိုက်၏။

လူ၏စကားသံကြားမှ ဆာရအောင်းမှန်း သိလာကြတော့
သည်။

တင်းလေကျင်းက သူမ၏လူများကို အနားယူ စားသောက်
ရန် အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

ရှောင်မာ၊ မျက်မမြင်၊ နားထိုင်းကြီးတို့သည် ခိုဝှမ်းထိုင်
ကာစားသောက်လိုက်ကြလေသည်။

မျက်မမြင်က....

'ကျုပ်တော့ ဒီခရီးဟာ မရိုးသားတူးထင်စယ်'

ဟု ပြောလာလေသည်။

ယခုတစ်ကြိမ်ဆိုလျှင် ထိုစကားပြောသည်မှာ နှစ်ကြိမ်ရှိပြီ
ဖြစ်ကြောင်း ရှောင်မာ သတိပြုမိလိုက်သည်။

မျက်မမြင်၏တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းကြောင့် ထိုစကား
ပြောခြင်း ဖြစ်မည်ဟုလည်း ယုံကြည်မိသည်။

ထို့ကြောင့်....

'ခင်ဗျားက တယ်လိုမရိုးဆားစူးထင်တာလို့ ပြောပြပါဦးဗျ'

ဟု မေးလိုက်သည်။

မျက်မမြင်က...

'မရကတောင်တန်းမှာ ဒေသခံ စောခပ်ပေတီသား မျိုးနွယ် စုတွေ နေထိုင်ကြတယ်ဆိုပေမယ့် မြေပြန့်သား တစ်ယောက်ရောက်နေတာ ဝယ်လိုပြောမလဲ'

မှန်ပေသည်။

စာမန်ထော် ကိဖုံးသည် မြေပြန့်သားတစ်ယောက် ဖြစ်နေပါ၏။

မျက်မမြင်က...

'ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ သိုင်းလောကသားတွေဟာ မီးဒေသမှ အတော်များများကို ရောက်နေကြလိမ့်မယ်လို့ ထင်တယ်'

ရှောင်စာနှင့် နားထိုင်းကြီးတို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်မိကြလေသည်။

မျက်မမြင်က...

'သိုင်းလောကသား အချို့ဟာ လူသူ အရောက်အပေါက်နည်းတဲ့ မီးနေရာမှားလားပြီး မဆောင်းမှုတစ်ခုခု ပြုလုပ်နေကြတာ

ဖြစ်မယ်လို့လဲ ထင်မိတယ်၊ ကျုပ်တို့ မသိနိုင်ပေမယ့် တင်းလေကျင်းစော့ သိမယ်လို့လဲ ယုံကြည်တယ်'

ရှောင်မာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားသည်။

တင်းလေကျင်းကမရကတောင်တန်း၏လျှို့ဝှက်ချက်များကို သိနေသည် ဆိုပါလျှင်....

'ဒါဆို သူ့အ ကျုပ်တို့ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မပြောခဲ့ဘူးလို့ ခင်ဗျားဆိုလိုတာလား'

ဟု မေးလိုက်သည်။

မျက်မမြင်က ...

'ဒီလိုပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်'

ရှောင်မာ တွေဝေသွားသည်။

တင်းလေကျင်းသည် သဘောမနောအောင်းပြီး ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းရှိသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဟု ယူဆထား၏။

မျက်မမြင်ပြောသလို လျှို့ဝှက်သော မိန်းကလေး တစ်ယောက်ဖြစ်မည် မထင်မိချေ။

အထယ်၍သာ မျက်မမြင်စကား မှန်ကန်နေပါလျှင် တင်းလေကျင်းသည် ကြောက်စရာကောင်းသော မိန်းကလေး တစ်ယောက် ဖြစ်နေမည် မလွဲချေ။

ရှောင်မာ ခေါင်းရှုပ်သွားလေသည်။

နားထိုင်းကြီ က....

'အချိန်တွေ ရှိပါသေးတယ်ကွာ၊ စောင့်ကြည့်ကြ သေးတာပေါ့၊ ခုချိန်အစပြီး အစစအရာရာ သတိဝီရိယရှိဖို့အားလို့မယ်' ထိုစဉ်....

ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေကို ကြည့်ခိုင်းလိုက်သည့် အစောင့်တစ်ယောက် ပြေးလွှားရောက်ရှိလာလေသည်။

အစောင့်သည် တင်းဆေးကျင်းအား ဦးညွှတ် အရှိအသပြုလိုက်ပြီးလျှင်....

'သခင်မလေး၊ သုံးမျှင်ဆောက်အကွာ ချိုင့်ဝှမ်း တစ်ခုထဲမှာ ကျေးရွာသေးအစ်ရွာ ရှိနေတာကို တွေ့ခဲ့ရပါတယ်'

ဟု အစီရင်ခံလိုက်သည်ကို အတိုင်းသား ကြားရအေအည်၊ တင်းဆေးကျင်းက....

'တို့သားမယ်အမ်းကြောင်းပေါ်မှာသာ၊'

ဟု ခေးလိုက်သည်။

အစောင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်ပါတယ် သခင်မလေး'

'ကေခင်းပြီ၊ ဝါတိုင်ပင်လိုက်ဦးမယ်'

တင်းဆေးကျင်းသည် ရှောင်မာထံသို့ ခပ်သွက်သွက်လှမ်းလာလေသည်။

သူတို့ပြောဆိုနေကြသော စကားများကို ကြားသိထားပြီးဖြစ်ရာ....

ရှောင်မာက....

'ကျုပ်သားပြီး အခြေအနေကြည့်မယ်၊ အားလုံးစီမှာပဲ စောင့်နေကြပါ'

ဟု ပြေးလိုက်သည်။

တင်းဆေးကျင်းက....

'ကျွန်မလဲ လိုက်မယ်'

'သခင်မလေးက....'

'တစ်ယောက်တည်းသွားတားထက် နှစ်ယောက်သွားတာက ပိုကောင်းမယ် အင်ပဲ၊ ဖယ်ရှင်'

ရှောင်မာ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'ကေခင်းပြီလေ၊ သခင်မလေးလိုက်ချင်လိုက်ခဲ့ပေါ့'

တင်းဆေးကျင်းက တူမ၏လူများအား သတိဝီရိယဖြင့် စောင့်ဆိုင်းနေရန် မှူးကြားလိုက်သည်။

* * *

နေ့မှန်းတည့်အချိန်ဖြစ်သော်လည်း တောင်တန်းပေါ်တွင်
အေးမြမှုကြီးစိုးလာလေသည်။

မြို့ခံများရစ်သိုင်းနေသလို သစ်ကြီးဝါးကြီးများဖုံးလွှမ်း
ကာ စိမ်းစိမ်းစိုစိုဖြစ်နေသည်။

ရှောင်မာနုဇီ တင်းလေကျင်းတို့သည် ကိုယ်ပေပညာအသုံး
ပြုကာ ပြေးလွှားလာကြရင်း တောင်ထွက်ကြီး၊ ချစ်ခင်ကြီး၊ ချိုင့်
ဝှမ်းထဲသို့ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်ရှိစားစားသည်။

ချိုင့်ဝှမ်းထဲ၌ ချောင်းစေးတစ်ခု ရစ်ခွစီးဆင်းနေပါ
သည်။

ချောင်းတစ်ဖက်တွင် မီးခိုးများထွက်ပေါ်နေသော ရွာ
အေးတစ်ရွာရှိနေသည်ကို တွေ့ရအံ့သည်။

ရှောင်မာဏ....

‘ဒေသခံတွေ့ရုံရွာပဲ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

တင်းလေကျင်းက....

‘ဒီရွာဟာ တံခါးပေါက်ရွာဖြစ်နိုင်တယ်’

ဟု မှတ်ချက်ချလေသည်။

ရှောင်မာ မျက်မှောင်ကြူတီသွားသည်။

‘တံခါးပေါက်ရွာ ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်... ပေပေပြောဘူးအယ်’

ရှောင်မာသည် မျက်မှောင်ရောကားကို ဖျတ်ခနဲသတိရကာ
ပြုံး....

တင်းလေကျင်းကို စိုက်ကြည့်လိုက်လေသည်။

တင်းလေကျင်းသည် မြောက်ပိုင်းဘောင်ပေါ်ဒေသ၊ သို့
မဟုတ် မရဏတောင်တန်းအကြောင်း၊ ထုတိုထက်ပိုပြီးသိရှိနေ
ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်လွင်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

ရှောင်မာဏ....

‘ဆခစ်မဆေးရဲ့အဖေက မရဏတောင်တန်းအကြောင်း သိ
နေတယ်ဆိုပါတော့’

တင်းလေကျင်းက....

‘အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ပေပေဟာ သူ့ရဲ့မိဘီဆွေတွေနဲ့
အတူ အမဲလိုက်သွက်နေကြပါ။ ဒီအရပ်ဒေသကို အကြိမ်ပေါင်း
များစွာ ရောက်ခဲ့ဖူးတယ်ဆိုပါတော့ရှင်....’

‘ဪ... ဒါဆို ဒီအရပ်မှာ လူဆိုးတွေရှိနေတယ်ဆိုတာလဲ
ထွက်ရမှာပေါ့’

‘လူဆိုးတွေနဲ့ ပဏီသက်လို့ဘော့ ပေပေတစ်ခါမှ မပြော
ဘူးရှင်၊ တောင်ပေါ်ဒေသက အင်တော်စားယာလှပတဲ့
အကြောင်း၊ တောတောင်လျှိုမြောင် အသွယ်သွယ်တွေနဲ့ ရှား

ပါးတဲ့ သစ်ပင်ပန်းပင်တွေ ပေါများစွာ၊ သားစောင်တွေ ပေါများစွာဆိုတဲ့အကြောင်းတွေ ပြောပြဖူးပါတယ်'

ရှောင်မာက....

'သခင်မလေးကော ရောက်ဖူးသလား'

ဟု စကားထောက်လိုက်သည်။

တင်းစေကျင်းစ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

'ဟင့်အင်း မရောက်ဖူးပါဘူး၊ အခုလာတာ ပထမဆုံး အကြိမ်ပါပဲ'

'ဪ'

တင်းစေကျင်းက ဆူမအပေါ် သံဃာ ဝင်နေသည်ကို ခေါ်မိဘဲ....

'တံခါးပေါက်ကျေးရွာဟာ တောင်ပေါ်ဒေသရှိ တံခါးပေါက် တစ်ခုပဲတဲ့၊ ဒီကျေးရွာအပြတ်ပြီးမှ တစ်ဖက် တောင်ပေါ်ဒေသကို ရောက်တတ်တဲ့'

ဟု ဆက်ပြောလေသည်။

ရှောင်မာက....

'သခင်မလေးရဲ့အဖေက ဒီရွာလေးကို ရောက်ဖူးတယ်ဆိုရင် ဒီရွာမှာ အနွှာရယ် မရှိနိုင်ဘူး ထင်တယ်'

'ဟုတ်တယ်၊ တံခါးပေါက်ကျေးရွာဟာ အင်မတန် အေးချမ်းတဲ့ရွာလို့ ပေပေပြောဖူးတယ်၊ တောင်ပေါ်ဒေသ ထွက်ကုန်တွေကို လာရောက်ဝယ်ယူတဲ့ ကုန်သည်ပွဲစားတွေ ခြေကျင်းလိမ့် နေတယ်လို့ ပြောဖူးတယ်'

အခြေအနေသည် ဧရှု နောက်ညီ အဆက်အစပ် မရှိဘဲ ရှောင်မာ တွေးမိပြန်သည်။

မရကတောင်တန်းသည် အနွှာရယ် ထူပြောသော နေရာ တစ်ခုဖြစ်၍ သွားလာဝံ့သူ ရှားသည်ဟု သိရသည် မဟုတ်ပါလော့။

သို့သော်....

အကျိုးအမြတ်ရှိချင်ဆိုလျှင် ရေကန်ဝံ့သို့ပင် သွားဝံ့သော လောဘသား ကုန်သည် ပွဲစားများလဲ ရှိတတ်ကြောင်း ဆင်ခြင်မိလိုက်လေသည်။

ရှောင်မာက....

'ကဲပါလေ၊ ရွာထဲဝင်ပြီး အခြေအနေ ကြည့်ကြစာပေါ့' ဟု ပြောလိုက်သည်။

တင်းစေကျင်းကလည်း သဘောတူလိုက်သည်။

'ကောင်းပြီလေ'

သူတို့နှစ်ယောက်သည် တွေ့မြင်နေရသည့် ရွာလေးဆီသို့ ခပ်ဆုန်ဆုန် လှမ်းသွားလိုက်ကြလေတော့သည်။

* * *

ရွာကစေး....

ရွာစာလေးမှာ အိမ်ခြေတစ်ရာကျော်ရှိသော ရွာတစ်ရွာ ဖြစ်ပါသည်။

ကျေးရွာဆိုသော်လည်း ဆစ်ကြီးဝါးကြီးများဖြင့် အခိုင်အခံ့ ဆောက်လုပ်ထားသော အိမ်ကြီးရခိုင်များကြောင့်လည်း စကောင်း၊ ညီညာစွာ သွယ်တန်း ဖောက်လုပ်ထားသော လမ်း၊ အသွယ်သွယ်ကြောင့်လည်းစောင်း မြို့စေးတစ်မြို့နှင့်ပင် တူနေပေတော့သည်။

လမ်းများပေါ်တွင် အဆုတ်အဆွေး စုံလင်စွာ ဝတ်ဆင်ထားကြသူများ ဥဒဟို သွားလာနေကြ၏။

လမ်းဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် စားသောက်ဆိုင်များ၊ ဆည်းခိုခန်းများ အစီအရီ ရှိနေသည်။

အောင်ပေါ်ဒေသထွက်ကုန်ဖြစ်သော ပျားရည်၊ တိရစ္ဆာန်ထားခရ၊ ပရခဲဆားပင်၊ ဆေးမြစ်များ၊ ငှက်သီးဝလံများ၊ အရက်ချိုများ၊ ဖောင်းချားသာ၊ ဈေးဆိုင်များ၊ အစီအရီ ရှိနေပေသည်။

ရှောင်မာနှင့် တင်းလေကျင်းတို့၏ ပခုံးချင်းယှဉ်ကာလမ်းမကြီးအတိုင်း လျှောက်သွားကြလေသည်။

သွားလာလှုပ်ရှားနေကြသူများသည် သူတို့အား တွေ့မြင်ကြသော်လည်း ဧည့်သို့မူ သဘောမထားကြချေ။

ဘာလိဘာသာပင် သွားလာလှုပ်ရှားနေကြ၏။

ရှောင်မာက....

'စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ထဲဝင်ပြီး မသိသော စုံစမ်းကြည့်ရအောင်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

တင်းလေကျင်းက သဘောတူလေသည်။

'ကောင်းသားပဲ'

နှစ်ယောက်အား ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ ဝင်လိုက်ကြလေသည်။

ဆိုင်လူအင်များသည် သူတို့အား ကြိုဆိုကာ နေရာထိုင်ခမ်းပေးကြလေသည်။

ရှောင်မာတို့က စားသောက်ဖွယ်ရာများ မှာကြား စားစောက်လိုက်ကြ၏။

မြို့ဆန်လှသော တောရွာလေးနှင့် ပတ်သက်လို့ အံ့ဩနေမိကြလေသည်။

သူတို့ဖြတ်သန်း နာရာလမ်းတစ်လျှောက်တွင် မြေပြန့်ဒေသမှ စာသော ကုန်သည်ပွဲစားများကို တွေ့မြင်ခဲ့ရသလို စားသောက်ဆိုင်ထဲ၌လည်း သုံးလေးယောက်မျှ ရှိနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ရှောင်မာက....

'ဒီနေရာဟာ သီးခြားအဆက်အသွယ်ပြတ်နေတဲ့နေရာမဟုတ်ဘူး၊ ပြည်ပနဲ့အဆက်အသွယ်ရှိတာ ဝေ့ချားနေပြီ'

ဟု စိတ်ထဲ မှတ်ချက်ချလိုက်မိလေသည်။

ထုတိုစားသောက်နေစဉ် လူတစ်ယောက်က သူတို့ထံသို့ ဦးတည်လှမ်းလာနေသည်ကို စော့လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူသည် အဖြူရောင်အဝတ်အစားများ၊ ဝတ်ထားပြီး နွားကိုယ်ဝဝဖိုင်ဖိုင်ရှိသည်။

ပါးစုံကြီးများထွက်ကာ ထာဝရပြုံးနေတတ်သော ချိုသာထည့်အပြုံးပိုင်ရှင်လည်း ဖြစ်လေသည်။

ထိုလူသည် ရှောင်စာတို့အနီးသို့ရောက်လာလျှင်....

'ကျုပ်က ပွဲစားကျောက်ပါဗျာ၊ မိတ်ဆွေတို့က ဒီကိုခုခု ရောက်လာကြတာ ထင်ပါ့ရဲ့'

ဟု မေးလာလေသည်။

တင်းလေကျင်းက ရှောင်စာကိုကြည့်လိုက်လေသည်။

ရှောင်မာက ထိုလူကို ပြုံးပြလိုက်ပြီး....

'ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်တို့မောင်နှမက တောင်ပေါ်ဒေသရဲ့ အခြေအနေကို လေးပြီး လေ့လာကြတာပါ။ အဖြူအစွန်းရနိုင်မယ်ဆိုရင် ကုန်ကူးကြမလို့ပါ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

တင်းလေကျင်းက တောတာကျသွားသည်။

ရှောင်မာက အခြေအနေ အချိန်အခါကိုလိုက်ပြီး အဆင်ပြေအောင် ပြောတတ်သူမဟုတ်ပါ။

အပြုံးပိုင်ရှင် လူကြီး(ဝါ) ပွဲစားကျောက်က....

'ဟာ....ကျုပ် ခုလိုလာပြီး နှုတ်ဆက်မိလိုက်တာ နေရာကျသွားတာပဲ၊ ဇောက်သည်တစ်ယောက်တိုးအပြီပေါ့၊ ကျုပ်က တောင်ပေါ်ဒေသရဲ့ထွက်ကုန်တွေကို အရောင်းအဝယ်လုပ်နေတဲ့ လူတွေနဲ့ အဆက်အသွယ်ရှိပါတယ်၊ ပရော်ဖဲန့်စေရမယ်၊ ဈေးမှန်စေရမယ်၊ ကျုပ်ကတော့ဝန်ယူဘယ်၊ မိတ်ဆွေခေးတို့ စိတ်ကူးမလဲနဲ့၊ ကျုပ်ဘို့နဲ့ဆက်သွယ်ပြီး ကုန်ကူးဆန်းဆောင်းဝယ်မယ်ဆိုရင် တစ်နှစ်အတွင်း သူဌေးကြီးတွေဖြစ်လာရစေမယ်လို့ ကျုပ် အာမခံနိုင်ပါတယ်ဗျာ'

ဟု ရှုန်းရှုန်းဝေအောင်ပြောလေသည်။

ရှောင်မာက....

'ကျုပ်တို့မောင်နှမကစီ ဒီဆရာဝန်ကဲ့သို့ပြီး ကူးသန်းရောင်းဝယ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါပြီဗျာ၊ ခုတော့ ရောက်တုန်းရောက်ခိုက် အလည်အပတ်ထွက်လိုက်ဦးမယ်လို့ စိတ်ကူးထားပါတယ်'

ပွဲစားကျောက် မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

'အလည်အပတ်ဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါကယ်ဗျာ'

'မိတ်ဆွေလေးတို့က ဘယ်နေရာကိုများ ဆောင်အပတ်ထွက်
မယ် စိတ်ကူးထားလို့လဲဗျာ'

ရှောင်မာက....

'ဒီတောင်ပေါ်ဒေသတစ်လွှားဟာ အစောက်ကို ပျော်စရာ
ကောင်းတယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့တွေ့တယ်။ ဒါကြောင့် အသစ်
အပတ်သွားကြမယ်လေ၊ တောင်ပေါ်ဒေသတစ်ခုပေါ့ဗျာ'

'တောင်ပေါ်ဒေသတစ်ခု'

'ဟုတ်တယ်'

ပုံစားကျောက်က....

'မိတ်ဆွေလေး တောင်ပေါ်ဒေသဟာ ပျော်စရာကောင်း
တယ်ဆိုတာ မှန်တယ်။ ဒါပေမယ့် တချို့နေရာတွေမှာ အသစ်
ညက်နည်းပါးတဲ့လူတွေရှိသေးတယ်ဗျာ။ သူတို့ဟာ တောင်ပေါ်
ဒေသကို လူစိမ်းတွေသာတာမကြိုက်ကြဘူး'

ရှောင်မာက....

'ကိစ္စခွဲပါဘူးဗျာ။ ကျုပ်တို့က ဘယ်သူ့ကိုမှဒုက္ခမပေး
ပါဘူး'

'ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ကိုလဲ ဒုက္ခပေးကြမယ် ထင်ပါဘူး
ပုံစားကျောက်က....

'ဒါဆိုလဲ ပြီးတပတ်ပဲ။ မိတ်ဆွေလေးတို့ ကုန်ပစ္စည်းတွေ
အယ်လဲတဲ့အခါ ကျုပ်နဲ့အင်္ဂုယ်ဖို့မမေ့ပါနဲ့'

'ကဲ ကျုပ်ကိုသွားခွင့်ပြုပါဦးဗျာ'

'ဆောင်းပဲ ပြီဗျာ'

ပုံစားကျောက်ထွက်သွားစေသည်။

ရှောင်မာနှင့် တင်းလေကျင်းတို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

သူတို့သည် စောင့်ဆိုင်းနေကြမည့် နားထိုင်းကြီးတို့အား
သွားခေါ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြလေတော့သည်။

တံခါးပေါက်ရွာ....

ရှောင်မာတို့ လူစုသည် တံခါးပေါက်ရွာသို့ စုရုံးရောက်ရှိ
လာကြပြီ ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် လိုအပ်မည့် စားနပ်ရိက္ခာများ ဝယ်ယူ ဖြည့်
စမ်းကြသည်။

တောင်ပေါ်ဒေသအကြောင်း အင်လှမ်းမီသရွေ့ စုံစမ်း
လိုက်ကြသည်။

ဤကွင်....

တင်းပေးကျွမ်းသည် လူတစ်ယောက်အား ခေါ်ဆောင်
လာသည်။ ရှောင်မာနှုစို့ မိတ်ဆက်ပေးလိုက်သည်။

‘အစ်ကို... သူ့ဟာ ဒီတောင်ပေါ်ဒေသကို ကျွမ်းကျင်တဲ့
မုဆိုး ထင်းကျီပါ’

ရှောင်မာ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘သူက....’

‘ကျွန်မက ထမ်းပြစေဖို့ ခေါ်လာတာပါ’

‘ဪ...’

ရှောင်မာသည် ထင်းကျီအား ခြေဆုံး ခေါင်းဆုံး အင်
ခက်ကြည့်လိုက်သည်။

ထင်းကျီသည် ခန္ဓာကိုယ် ကြံ့ခိုင် ထန်စွမ်းသွ်ဖြစ်သည်။

မျက်စိကပ်ဖက် ပျက်စီးနေသဖြင့် သားရေပြွား အနက်ဖြူ
ပိတ်သားသည့် ကပ်ဖက်သပ်ဖြစ်သည်။

ရှောင်မာက....

‘ခင်ဗျားက ဒီတောင်ပေါ် ဒေသကို ကျွမ်းကျင်တယ်
ဟုတ်လား’

ဟုခေးလိုက်သည်။

ထင်းကျီ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ မရက တောင်တန်းမှာ ကျုပ် မရောက်ဘူးတဲ့
နေရာ မရှိပါဘူး’

ရှောင်မာက ထင်းပေးကျွမ်းကို ကြည့်လိုက်သည်။

တင်းပေးကျွမ်းက သဘောပေါက်လိုက်ဟန်ဖြင့်....

‘ရှက်က မရက တောင်တန်းလို့ ခေါ်လိုက်တယ် ဟုတ်လား’

‘အကြောင်းသိတဲ့ လူတွေအားလုံးက ဒီလိုပဲ ခေါ်ကြ
ပါတယ်ဗျာ’

ထင်းကျီသည် တစ်ဖက်ကော် ကိစုံခေါ်အကဲ့သို့ မရက
တောင်တန်းဟု ခေါ်လိုက်သဖြင့် သံသယ ဝင်သွားခြင်း ဖြစ်
သည်။

ထင်းကျီက....

‘ထမ်းပေါ်မှာ ကြည့်ရင် လူတွေ ပျော်ပျော် ရွှင်ရွှင်
ရှိနေကြတာ တွေ့ရလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမယ့် အလုံး ရင်ထိကီ
ထိသိနဲ့ နေကြရသူတွေချည်းပါဗျာ၊ ဒီနေရာမှာ အားဆို
ဖြစ်သွားနိုင်တယ်လေ၊ နေ့ဘက်မှာ တွေ့ရပေမယ့် ညဘက်တော့
ပျောက်ချင် ပျောက်သွားတတ် ကြတာဗျာ’

ဟု ပြောနေသည်။

‘ရှောင်မာက....’

'ခင်ဗျားက ပုန့်ပုန့် နင်းလင်း ပြောတာပဲ'
ဟု မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။

ထင်းကျိက....

'မင်းတို့ဟာ ငါ့ခြား လူတွေလို ဟုတ်ဘူး၊ စောင့်ပေါ်ကို
ရောက်လာတာ အကြောင်းရှိရယ် ဆိုတာ ကျုပ်သိတယ်၊
ဒါကြောင့် အဖြင့်မုန်ကို ပြောပြတာပါ'

ဟု တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့် ပြောလေသည်။
ရှောင်မာက....

'ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်တို့က မရက စတင်တန်းရဲ့ တစ်နေရာကို
သွားကြမလို့'

'မြေခွေးဂူကို မဟုတ်လား'

ထင်းကျိက မေးလေသည်။

ရှောင်မာက ထင်းလေကျင်းကို ကြည့်လိုက်သည်။

ထင်းလေကျင်းက....

'ဟုတ်ပါကယ်ရှင်'

ဟု ပြောလေသည်။

ယခုမှ....

ထင်းလေကျင်းသည် မရက တောင်တန်းမှ 'မြေခွေးဂူ' သို့
သွားရန် ရည်ရွယ်ထားကြောင်း ရှောင်မာ သိလိုက်ရလေသည်။

မျက်မမြင်စာ တင်းလေကျင်းသည် တစ်စုံတစ်ခုအား လျှို့
ဝှက်ထားသည်ဟု ထင်မြင်ယူဆကြောင်း ပြောခဲ့သည်ကို ဖျတ်
ခနဲ အတိရလိုက်လေသည်။

ထင်းကျိက....

'မြေခွေးဂူကို သွားတာဟာ သေပေး နိုင်ကိုသွားတာနဲ့
တူပါလိမ့်မယ်ဗျာ'

'ရှင်က လိုက်ပို့ပေးနိုင်ဘူးလား'

ထင်းလေကျင်းက ခုခေးလိုက်သည်။

ထင်းကျိက....

'ကျုပ်မို့ လိုက်ပို့ရင် ဘယ်သူမှ အရောက်သွားနိုင်ကြမှာ
မဟုတ်ပါဘူး'

သူက လိုက်ပို့ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ရှောင်မာတို့ ရိပ်မိလိုက်
ကြလေသည်။

ထင်းကျိက....

'မြေခွေးတွေလဲ စားဖို့ သောက်ဖို့ ရိက္ခာလိုပါတယ်၊
ကျုပ်က သူတို့ အကျိုးအတွက် ဆောင်ရွက်ပေးဖူးပါတယ်၊
မရက တောင်တန်းမှာ ဘယ်နေရာကိုမဆို သွားနိုင် လာနိုင်ခွင့်
လူတို့ ပေးထားပါတယ်'

ရှောင်ခါတ....

'မရက ဘောင်စန်းကို တဖယ်သမ်း ချုပ်ကိုင်ထားတာ
မြေခွေးဂူက လူတွေပေါ့ ဟုတ်အား'

'ဟုတ်တယ်'

ရှောင်ခါက ဆင်းစေကျင်းဘက်လှည့်တာ....

'ညီမ အဖေဟာ မြေခွေးဂူက လူတွေ လက်ထဲမှာ ရှိလိမ့်မယ်
ဟုတ်ရဲ့လား'

ဟု မေးလိုက်သည်။

ဆင်းစေကျင်းက....

'ဟုတ်ပဲ၊ တယ်ရှင်....'

ရှောင်ခါက ထင်းကျိဘက် ပြန်လှည့်လိုက်သည်။

ထင်းကျိစ....

'တကယ်ပဲ မြေခွေးဂူကို သွားမယ့် ကျုပ်ကို လမ်းပြအဖြစ်
ငှားမယ် ဆိုရင် ကျုပ် ထပ်ခု ပြောချင်တယ်'

'ပြောပါ'

'ဒီမှာ အချိန်ဖြိုနီးနေတာထက် ချက်ချင်း ခရီးထွက်တာ
ကောင်းလိမ့်မယ်'

ရှောင်ခါက သတိထားကျသွားသည်။

'ကောင်းပြီ သွားကြတာပေါ့'

ဟု စတေးတူလိုက်သည်။

ဆင်းစေကျင်း အံ့ဩသွားသည်။

စွဲဆော်....

တာမှမပြောဘဲ နေလိုက်လေသည်။

ဟု ပြောလေသည်။

အားလုံး ခေပုန်းနှုမ်းနယ်နေသည်ဟု သဘောမထားဘဲ
တောင်ပေါ်သို့ ဆက်၍တက်ကြလေသည်။

ထင်းကျီ၏ စောဆော်မှုဖြင့် မိုးမချုပ်မီ တောင်ပေါ်သို့
ရောက်သွားကြလေသည်။

ထင်းကျီက ...

‘ဒီညခဏာ ဒီမှာပဲနားကြမယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

ပြီးလျှင် ရှောင်မာအနီးသို့ လှမ်းလာပြီး...

‘ခုချိန်အစပြု၊ မြေခွေးဂူရှဲစက်ကွင်းထဲ ရောက်နေပြီမို့ သတိ
ထားကြရပါတော့ဗျာ၊ ခြေတစ်လှမ်းမှားတာနဲ့ အသက်ဆုံးရှုံး
သွားနိုင်ပါတယ်’

ဟု ရှင်းပြလေသည်။

ရှောင်မာက...

‘ခင်ဗျားက မြေခွေးဂူအကြောင်း သိနေတယ်ဆိုတော့
ကျုပ်တို့ကိုလဲ ပြောပြရင် ကောင်းမယ်’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ထင်းကျီက...

အကယ်လမ်းပြ

နေဝန်းနီမှာ အနောက်ဘက် တိမ်းခဝင်းစ ပြုနေပြီဖြစ်
လေသည်။

တံခါးပေါက်ရွာလေးသည် အတော်ဝေးဝေးတွင် ကျန်ရစ်
ခဲ့ပြီ ဖြစ်လေသည်။

ထင်းကျီ၏ ဦးဆောင်စမ်းပြမှုဖြင့် ရှောင်မေတို့လူစု ခရီးရှင်
အာခဲ့ကြလေသည်။

တောင်တစ်လုံး၏ခြေရင်းသို့ ရောက်လျှင်...
‘အတော်ပေါ်တက်ကြမယ်၊ မိုးမချုပ်ခင် တောင်ပေါ်
ရောက်မှ စိတ်ချရမယ်’

'မြေခွေးဂူဆိုတာ လူတစ်စုရဲ့ စခန်းကိုခေါ်တာပေါ့ဗျာ'

'အဲဒီလူတစ်စုဟာ မရုဏတောင်တန်းရဲ့ ကံကြမ္မာကို ချုပ်ကိုင်ထားကြသတဲ့ပေါ့ဗျာ'

ရှောင်မာက....

'မရုဏတောင်တန်းက အကျယ်ကြီးပဲ မဟုတ်လားဗျ'

'ဟုတ်တယ်၊ တောင်ပေါ်သားမျိုးနွယ်စုတွေဟာ ကိုယ့်အဖွဲ့နဲ့ ကိုယ်နေကြတယ်၊ ကိုယ့်ပိုင်နက်နယ်မြေကို ခွဲခြားသတ်မှတ်ထားကြတယ်၊ သူတို့ပိုင်နက်ထဲရောက်ရင် သူတို့သဘောပေါ့'

'ဒါဖြင့် မြေခွေးဂူကလူတွေဟာ မရုဏတောင်တန်းရဲ့ ကံကြမ္မာကို ချုပ်ကိုင်ထားကြတယ် ဆိုတာကော'

ထင်းကျီက....

'ကျုပ်ပြောတာ မဆုံးသေးဘူးလေ၊ အကဲကဲအပြားပြားရှိနေကြတဲ့ အုပ်စုတွေရဲ့ ခေါင်းဆောင်တွေဟာ မြေခွေးဂူနဲ့ မိတ်ဖွဲ့ထားကြတယ်လေ၊ မြေခွေးဂူအတွက် အလုပ်လုပ်ပေးနေကြတာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် သူတို့ဟာ ကိုယ့်ပိုင်နက်ထဲမှာတော့ ကိုယ့်ဘာသာ ကြိုက်သလို စီရင်ခွင့်ရှိကြတယ်'

ရှောင်မာက....

'မြေခွေးဂူက မရုဏတောင်တန်းကို ချုပ်ကိုင်ထားပေမယ့် အုပ်စုကွဲတွေကိုလဲ အခွင့်အရေးပေးထားတဲ့ သဘောပေါ့၊ ဟုတ်ဇာနည်'

ထင်းကျီက....

'ဟုတ်တယ်၊ မရုဏတောင်တန်းမှာ တစ်သွေးတစ်သံတစ်မိန့် လုပ်လို့မရဘူး၊ အားလုံးဟာ ထင်တိုင်းကျချစ် နေကြသတဲ့ပေါ့၊ မျိုးနွယ်စုခါးဆောင်တွေကို စည်းရုံးထားနိုင်တာပဲ၊ မြေခွေးဂူအတွက် ဆောင်မြင်မှုလို့ဆိုနိုင်တယ်၊ သူတို့ဟာမကောင်းကြတော့မယ်ဆိုရင်တော့ တကယ်ကိုစည်းရုံးကြတယ်'

ထိုအချိန် ထင်းခေကျင်းသည် ထုထိုအနိသို့ ရောက်ပြီးလျှင်....

'အရှေ့ဘက်မှာ အဝါရောင်မီးခိုးတုထွက်ပေါ်နေတာကို တွေ့ရတယ်'

ဟု ပြောလာလေသည်။

ထင်းကျီ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားသည်။

'ဒါ အချက်ပြနေတာပဲ၊ မီးနေရာကို တယ်သူတွေ ရောက်လာလဲ ဆိုပြီး မေးမြန်းစုံမေးတဲ့ သဘောပေါ့၊ နေဦး ကျုပ်ကြည့်လိုက်ဦးမယ်'

ပြောပြောဆိုဆို လှမ်းထွက်သွားရာ ရှောင်မာထိုစဉ် လိုက်သွားလေသည်။

အဝါရောင် မီးခိုးများသည် လှမ်းကမ်းရှိ တောင်ကုန်းထိရောက်ပေ၍ ထွက်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ထင်းကျီသည် ထေရေချားချား အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြီး....

'ကျုပ်တို့ ဘယ်သူတွေလဲ၊ ဘာကိစ္စ ရောက်လာကြတာလဲ
ဆိုတာ မေးနေတာပဲ'

ဟု ပြောလေသည်။

ကိုင်းထွန်းမာအ....

ရှောင်မာစကားပြောလို့ရမလား'

'မရဘူး'

ထင်ကြိုက် အဖြူရောင် ပဝါအစ်သည်ကို ထုခါယူကာ ရှေ့
ယမ်းပြလိုက်လေသည်။

ပြီးလျှင်....

'သူတို့ ကြောခပ် ရောက်လာလိမ့်မယ်'

ဟု ပြောလေသည်။

ရှောင်မာနှင့် တင်းလေကျင်းတို့၏ အခြေအနေ အကဲခတ်
ကြည့်နေလိုက်ကြလေသည်။

မကြာပါချေ....

လူရိပ်တစ်ခု လျင်မြန်စွာ ပြေးလွှားလာနေသည်ကို တွေ့မြင်
လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူသည် တောင်ဆိတ်တစ်အောင်ပမာ ခုန်ပေါက် ပြေး
လွှားလာရင်း ရှောင်မာတို့နှင့် မလှမ်းမအေးသို့ ရောက်ရှိလာ
လေတော့သည်။

ထိုလူသည် ကျားသစ်သားရေဖြူ ချုပ်ထားသည့် အဝတ်
အစားများ ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။

ဆံပင်စောက်စောက် အထူးနီကျင်ကျင်ရှိသူ ဖြစ်သည်။

ထင်းကျီသည် ထိုလူကိုမြင်လျှင်....

'သူ့နာမည်က ကျားသစ်လို့ခေါ်တယ်၊ သူ့အဖွဲ့ရဲ့ ခေါင်း
ဆောင်ပဲ'

ဟု တီးတိုးပြောပြလေသည်။

ကျားသစ်သည် ရှောင်မာတို့အား အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။
ပြီးလျှင်....

'ဟေ့ တစ်ဖက်ဆပ် မင်းရောက်လာပြန်ပြီဇာ၊'

ဟု ထင်းကျီအား လှမ်းပြောလာလေသည်။

ထင်းကျီက....

'ဟုတ်တယ်ကွ၊ ကျုပ်က မိတ်ဆွေတချို့ကို မြေခွေးဂူ
ရောက်ပို့မလို့'

'ဪ... မြေခွေးဂူကို သွားကြလေ့ကိုး'

'ဟုတ်တယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့နယ်မြေထဲက ဖြတ်သွားရလိမ့်မယ်၊
အဲဒါ....'

ထင်းကျီ၏ စကားမဆုံးမီ ကျားသစ်၏ ကြားဖြတ်ပြောလိုက်
လေသည်။

'ဝင်းထစ်ထေးကတည်းဆိုရင်တော့ အချိန်မရွေး ဖြတ်သွားနိုင်ပါ့တယ်၊ ဒါပေမယ့် သူများတွေ ဖြတ်သွားတာတော့ ကျုပ်ခူမပြုနိုင်ဘူး'

ထင်းကျိက...

'သူတို့ဟာ ကျုပ်ရဲ့မိတ်ဆွေတွေဆိုတော့ ခင်ဗျားရဲ့ မိတ်ဆွေတွေလို့ ပြောနိုင်ပါ့တယ်ဗျာ'

ကျားသစ်က ခေါင်းခါးယမ်းလိုက်သည်။

'မိတ်ဆွေမဖြစ်နိုင်ဘူး၊ သူတို့က ကျုပ်ရဲ့မိတ်ဆွေဆိုရင် ကျုပ်အတွက် လက်ဆောင်ပစ္စည်း ပါလာမှေ့မှေ့ဗျာ'

ထင်းကျိက ရှောင်မာတို့ကို လှမ်းကြည့်လိုက်လေသည်။

ရှောင်မာနှင့် ထင်းလေကျင်းတို့သည် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ထင်းလေကျင်းက...

'သူ့အတွက် လက်ဆောင်ပေးလိုက်ရင် အန္တရာယ် ရှိတဲ့ ဖြစ်သွားလို့ရမယ် ထင်တယ်'

ဟု ပြောလေသည်။

ရှောင်မာက တာမှမပြောဘဲ ပြုံးနေလိုက်လေသည်။

ထင်းလေကျင်းက ထင်းကျိကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး...

'သူ့အတွက် လက်ဆောင်ပေးမယ်လို့ ပြောလိုက်ပါ့ရှင်'

ဟု လှမ်းပြောလိုက်သည်။

ထင်းကျိက...

'မင်းတကာယ်ပြောတာလား'

'ဟာအယ်ပေါ့ရှင်'

'ကောင်းပြီ'

ထင်းကျိက ကျားသစ်ကလျည့်ကာ...

'ခင်ဗျားအတွက် လက်ဆောင်ပေးမယ်လို့ ပြောတယ်ဗျာ'

'လူကယ်သား'

'သူတို့ပြောတယ်'

'ဟား...ဟား...ဟား'

ကျားသစ် အဘကျော့စွာ ရယ်ခေခလိုက်လေသည်။

ထင်းလေကျင်းက...

'သူ့ကို တလက်ဆောင် ပေးရမှာဇဲ'

ဟု ထင်းကျိကို တီးတိုးခေးလိုက်သည်။

ထင်းကျိ ပခုံးတုန်လိုက်ပြီး...

'သူ့ကိုယ်တိုင် ပြောပြပါလိမ့်မယ်'

ထင်းလေကျင်းက ကျားသစ်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ...

ကျားသစ်သည် သူမအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်စေပြီး ဖြိုးဖြိုးလုပ်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

တင်းလေးကျင်း မျက်နှာ ကွက်ခနဲ ပျက်သွား၏။

ကျားသစ်က...

‘ကျုပ်အတွက် ဆက်ဆောင်ပေးမယ်ဆိုရင် ကျုပ်နဲ့နယ်မြေထဲက မင်းတို့ ဖြတ်သွားလို့ရပါတယ်၊ ဟဲ... ဟဲ မိမိနိုးစာလေးဟာ ကျုပ်အတွက် လက်ဆောင် ဖြစ်ရမှာပေါ့လေ’

တင်းလေးကျင်းကို ညွှန်ပြစာ ပြောလေသည်။

‘ဟင်’

မမျှော်စင်သောစကား ကြားလိုက်ရလျှင် တင်းလေးကျင်းပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

ကျားသစ်က သူမအား အလိုရှိနေသည် ခဟုတ်ပါလား။

သူမ၏ မျက်နှာလေး နီမြန်းကာ ခက်ထန်တင်းစာသွားလေတော့သည်။

ထင်းကျီအ...

‘ကဲ... သူက ဘယ်လိုလက်ဆောင် လိုချင်စာဆိုတာ သိပြီလား’

ဟု ပြောလေသည်။

တင်းလေးကျင်းအ အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

‘ကျွန်မကို စော်ကားရင် သူ့သေသွားလိမ့်မယ်လို့ ပြောလိုက်ပါ’

ထင်းကျီက...

‘ကျုပ်ပြောစရာမလိုပါဘူး၊ ခင်ဗျားပြောတာနဲ့ သူကြားသွားပါပြီ’

မုန်ပေသည်။

တင်းလေးကျင်း၏အသံ ကျယ်စောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည် ဖြစ်ရာ ကျားသစ် ကြားသွားလေသည်။

ကျားသစ် ခကျေမနပ် ဖြစ်သွားသည်။

‘ကျုပ်ကို သေသွားမယ်လို့ပြောတာ ဘယ်သူလဲ’

ဟု ခေါက်လိုက်သည်။

တင်းလေးကျင်းအ ရှေ့သို့ လှမ်းထွက်လိုက်ပြီး...

‘ကျွန်မပြောတာ ရှင်ဘေးလုပ်ချင်သလဲ’

ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။

ဆခြေအနေမှာ ချက်ချင်း တင်းမာသွားလေတော့သည်။

ထင်းကျီအ...

ကျားသစ်ရဲ့နယ်မြေကိုနေ အေးအေးဆေးဆေးဖြတ်သွားလို့
မရနိုင်တော့ဘူး

ဟု မှတ်ချက်ချနေသည်။

ထင်းစေကျင်းက...

ကျန်စေ သူတို့ကို ကြောက်နေရမှသာ

ဟု ပြန်ပြောသည်။

ထင်းကျိ ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်လေသည်။

ထိုစဉ် ကျားသစ်၏စားသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ကျပ်လိုချင်တာ ရေရင် ကျပ်ပိုင်နက်က ဖြတ်သွားဖို့ စိန်
ကျွန်း

ဟု ငြောပြီး ချာခနဲလှည့်ကာ ပြေးထွက်သွား၏။

တစ်ခဏတုန်းပင် မြင်ကွင်းမှ ကွယ်ပျောက်သွားကြစေ
တော့သည်။

ခနဲခနဲနီမှာ အနောက်ဘက်တွင် ငိုပ်လျှို၊ ကွယ်ပျောက်
သွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

ဘောင်ပေါ်ဒေသ၏ အေးမြမှု စိုးမိုးနိုင်စက်လာသည်။

ထင်းခြောက်များ။ သစ်ကိုင်းခြောက်များ စောက်ယူ
စုဆောင်းကာ မီးပုံများ ဖိုဖိုကြဲကြဲဖြင့် ရှောင်တို့လူစု
အချင်းစက်ကို ကာကွယ်လိုက်ကြလေသည်။

ပီးပုံစ အဆင်းရောင်နှင့် အပူရှိန်သည် မှက်၊ ခြင်္သေ့ ယင်နှင့်
ကောတီရစ္စာန်ရိုင်းများ၏ အန္တရာယ်မှ အကာအကွယ်ပေးနိုင်
သည် မဟုတ်ပါဘူး။

ထို့အပြင်...

အချိန်အရွေး အန္တရာယ်ပြုနိုင်သည့် ကျားသစ်တို့လူစုသည်
အမှောင်ရိပ်ခိုကာ ချဉ်းဆပ်ကာမညီအားမှ ကာကွယ်နိုင်ပါ
သေး၏။ အန္တရာယ်သည် လက်တစ်ဖမ်းအကွာတွင် ရှိနေသည်
ဖြစ်ရာ ရှောင်မာတို့ မအိပ်နိုင်ကြတော့ပါ။

ရှောင်မာ၊ မျက်မြင်၊ နားဆိုင်၊ ကြီး၊ ထင်းကျိနှင့် ကင်းစေ
ကျင်းတို့ ဝိုင်းဖွဲ့ထိုးနေကြလေသည်။

ထင်းကျိက...

ကျားသစ်က အထော်ဆိုးတဲ့အု၊ စိတ်မထင်ရင် မထင်
ထလို လုပ်ဘတ်အယ်၊ သူ မိန်းမအေးကို အရယူဖို့ ကြိုးစား
လိမ့်မယ်

ဟု ပြောလေသည်။

ထင်းစေကျင်း ဒေါ်ပူသွားသည်။

သတ္တိရှိပုံ အာရမ်းပါပေ၊ ကျန်မ ဆုံးမလိုက်မယ်

ဟု ကြုံးဝါးလိုက်သည်။

ရှောင်မာ၊ နားထိုင်းကြီးနှစ် ဖျက်မြင်တို့၏ ဘာမှပြော
ကြချေ။

ထင်းကျိက....

‘သူက စီည လာကိုဇာလိမ့်ဗယ်’

‘သိပ်စောင်းတပေါ့ရှင်’

‘တကယ်လို့ သူ့ဇာရင် သိပ်ပြီးအရုပ်ဆိုးအောင်စော့ မလုပ်
ကြစေချင်ဘူး၊ ကျားသစ်ခံလိုက်ရရင် ကျန်တဲ့လူတွေ လှုပ်လှုပ်
ရှားရှား ဖြစ်သွားကြလိမ့်မယ်၊ ဘယ်သူကမှ မိတ်ဆွေလို ဆက်ဆံ
လာကြစော့မှာ မဟုတ်ဘူး’

ဟု သတိပေးလေသည်။

တင်းလေကျင်းက....

‘သူတို့က မိတ်ဆွေလို ဆက်ဆံ ချိုကောင်းတဲ့လူတွေမှ မဟုတ်
ဘဲ’

ထင်းကျိ ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်....

‘တောက်....တောက်’

‘တောက်....တောက်’

တစ်စောက်တောက် မြည်သံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။
ထူးခြားသော အသံကြောငှါ အားလုံး ခေါင်းထောင်လာ
ကြလေသည်။

ထင်းကျိသည် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘သူတို့ လာကြပြီ’

ဟု ပြောလေသည်။

မှန်ပေသည်....

တစ်စောက်တောက် မြည်သံများ ကွယ်ပျောက်သွားပြီး
အမှောင်ထဲမှ လူရိပ်များ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို တွေ့မြင်ရာ
လေစော့သည်။

* * *

အမှောင်ထဲမှ လူရိပ်များ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ရှောင်မာတို့ ချက်ချင်း ရုန်ထလိုက်ကြသည်။

ထိုက်ပဲ့နှင့် ရပ်ဆိုင်းရစော့မည် မဟုတ်ပါလား။

လူရိပ်များသည် လျှင်မြန်စွာ ချဉ်းကပ်ကာကြပါသည်။

'ဝှစ် ဝှစ်...ဝှစ်'

'ခါ...ခါ...ခါ'

စူးရှသော အသံသံများ၊ အရပ်ထွက်မော်လာသည်။

ဝင်းထက် ထောက်ပံ့သော အလင်းရောင်တန်းများ၊ ဟိုရပ်မှ ပစ်လွှင့်လာလေသည်။

တင်းလေးကျင်းအ...

'ရန်သူ...'

ဟု ဆော်ပြောလိုက်သည်။

လူမ၏ လူများသည် ချက်ချင်းပင် လက်နက်ကိုယ်စီ ဆွဲထုတ် လိုက်ကြပြီး ရင်ဆိုင်ရန်အသိရှိပြင်ထားလိုက်ကြလေသည်။

ရှောင်မာက မီးပုံထဲမှ မီးစွဲအောင်နေသော သစ်ကိုင်းတစ်ခုကို ဆွဲယူကာ ဝေ့ယင်း ကာကွယ်လိုက်သည်။

သူထံသို့ ပစ်လွှဲလာသည့် လက်နက်ပုန်းအလေးများ ပြောပင် တဖြုတ်ဖြုတ် ပြုတ်ကျသွားလေသည်။

'ဟား...'

လူရိပ်များသည် အရကြမ်း ပြေးဝင် တိုက်ခိုက်လာကြ၏။ ရှောင်မာက...

'လူစု မကွဲစေနဲ့'

ဟု ဆတိပေးလိုက်သည်။

ပြေးလျှင် ရန်သူများနှုတ် ရင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။

အမှောင်ရိပ်ထဲမှ ထွက်ပေါ်လာသူများသည် ကျားထစ်အရ ဖြစ်ချပ်ထားသည့် အဝတ်အစားများ ဝက်ဆင်ထားလေသည်။

စားလှုံ လက်နက်များကိုယ်စီ ဆွဲကိုင်ထားကြလေသည်။ တိုက်ပွဲများနှင့် ရင်းနှီးကျမ်းဝင်ပြီးသား ဖြစ်ကြဟန်ရှိစေသည်။

ရှောင်မာ၊ မျက်မြင်နှင့် နားထိမ်းကြီးတို့က ရင်ဆိုင်လိုက် ဆယ့် တင်းလေးကျင်းတို့ လူစုကလည်း တစ်ညီတည်း နှစ်ဆိုင် လိုက်ကြလေသည်။

တစ်ခဏအတွင်းပင် ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲကြီး ပေါ်ပေါက် လာလေတော့သည်။

'ဝှန်း'

'အား'

'အမယ်လေး...'

စူးရှသော ဆော်တစ်သံများ ထစ်ခဲနက် ထွက်ပေါ်လာ လေသည်။

ကျားသစ်တို့ လူစုသည် အလွယ်တကူ အနိုင်ရမည်ဟု ထင် ခုတ်ထားပုံရ၏။

ရှောင်မာတို့၏ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ပြန်လည် တိုက်ခိုက်လိုက် ကြသောအခါ တစ်ခဏတွင်းပင် ဖရိုဖရဲ ဖြစ်သွားကြပြီး....

‘ဆုတ်....’

အော်ဟစ် အမိန့်ပေးသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ကျားသစ်တို့ လူစု ချက်ချင်း ဆုတ်ခွာသွားလေစော့သည်။

နံနက် မိုးစင်စင်လင်းလာပြီ ဖြစ်လေသည်။

နေခြည် ဖြာကျလှသည်နှင့် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ထာထာ လှပလာလေသည်။

သို့သော်....

တစ်ခုသော တောင်ပေါ်တွင် မြင်ကွင်းမှာ မလှပပ အရှင် ဆိုး အကျည်းတန်လှပေသည်။

ကျားသစ်ရေ ဝတီဆင်ထားသူ အချို့သည် မြေပေါ်၌ အတုံးအခုံး လဲကျနေလေသည်။

ညက လာရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသော ကျားသစ်၏ လူများ အနက် မပြန်လမ်းသို့ မြန်းသွားကြသူများ ဖြစ်လေသည်။

ကျားသစ်လူများ ခံလိုက်ရသလို တင်းဇောကျင်း၏ လူသန် ကြီးရှစ်ယောက်အနက် နှစ်ယောက်ဆေးဆုံးသွားပြီး သုံးယောက် ခက်ဆု ရသွားလေသည်။

ရှောင်မာ၊ နားထိုင်းကြီးနှင့် မျက်မမြင်တို့၏ စာမူမဖြစ် ကြီးချ၊ ကံအကောင်းဆုံးမှာ သိုးပညာတတ်သည့် ရေမြင်း စေးဖြစ်လေသည်။

ရေမြင်းစေးသည် တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားသောအခါ ကျောက်တုံး ကြီးတစ်တုံး နောက်ကွယ်၌ ဝင်ရောက် ပုန်းအောင်းနေခဲ့သဖြင့် စေးမသီရန်မခ လွတ်မြောက်ခဲ့ခြင်းတည်း။

ထင်းကျိက ...

‘ကျုပ်က မြေခွေးဂူရောက်အောင်ဆက်ပြီး လမ်းပြပေးရမယ် ဆိုရင် ကျုပ်ကို ငွေနှစ်ဆပေးမှဖြစ်မယ်’

ဟု ပြောလာလေသည်။

ယခုမှ ရှောင်မာ၏ တင်းဇောကျင်းကိုကြည့်စာ....

‘ညီဇောသူ့ကို ဘယ်လောက်နဲ့ ငှားရမ်းစာတာလဲ’

ဟု မေးသည်။

တင်းလေကျင်းက...

‘ငွေငါးဆောင်းပါ’

‘ခါဆို...’

‘ထူတောင်းသလောက် မေးရမှာပေါ့ရှင်’

ရှောင်မာ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

ထင်းကျိအား တင်းလေကျင်းက သူ့ဘာသာရှာသွားခြင်း ဖြစ်သည်။

သူမသည် တောင်ပေါ်ဒေသသို့ရောက်လျှင် ထင်းကျိအား ဆက်သွယ်ရမည်ဟု ကြိုတင်သိရှိနေခြင်းကြောင့်မော့။

ထင်းကျိသည် မရုဏ်တောင်ဒေသကြောင်း ဝေရစေ့တွင်းကျ သိထားသည့် အတယ်အမ်ပြုစုကြောင်း သဘောပေါက်မိ သည်။

အခြေအနေကား ရှုပ်ထွေးနေသည်။

ရှောင်မာ တွေးတောစဉ်းစားနေစဉ် တင်းလေကျင်းက...

‘ရှင်လိုချင်တဲ့အတိုင်း ရှေ့မယ်လို့ ကျွန်မ၏တိပြုတယ်’

ဟု လှမ်းပြောလိုက်လေသည်။

ထင်းကျိက...

‘စောင်းပြီကျုပ်ဆက်ပြီးလမ်းပြပေးရယ်ဆိုရင် ခုချက်ချင်း ရိုးစက်ကြတော့စောင်းမယ်၊ ကျားသစ်စ အခြားလူတွေကို ထွားပြီး ဆက်ဖညီမစောင်းရင် သူ့ပိုင်နက်ထဲက ကျုပ်တို့ ဖြတ်သွားနိုင်မှ ဖြစ်မယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

တင်းလေကျင်း ထစောစတုလိုက်သည်။

‘စောင်းပြီမေ သွားကြတော့ပေါ့’

ထူတိုအားလုံးခရီးဆက် ရန် ပြင်ဆင်လိုက်ကြလေတော့သည်။

လင်စာပေ
အမှတ် ၁၅ / ၁၃၁ / ၆ လမ်း
တောင် ၄ မြို့
ရန် ၂၁၃၄၄

သူတို့သည် တောအုပ်တစ်ခုကိုဖြတ်ကျော်ပြီး တောင်ကုန်း၊
အစ်ခုပင်မု သွားကြ၏။

ထိုတောင်ကုန်းပေါ်မှတစ်ဖန် ချိုဖို့ဝှမ်းထဲသို့ဆင်းကာ ခရီး
ဆက်ရလေသည်။

နံနက်စာ စားသောက်ဖို့ ရပ်နားခြင်းပင်မပြုဘဲ အမ်း၌ဖြစ်
စေလို စားသောက်ရင်း ခရီးနှင်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်လေသည်။

ဤသို့ဖြင့်....
ညနေသည်ဆာချိန်သို့ ရောက်သောအခါ တသွင်သွင်
စီးဆင်းနေသော ချောင်းစေးတစ်ခုအနီးသို့ ရောက်ရှိသွားကြ
လေသည်။

ထမ်းကျိက....

‘ချောင်းတစ်ဖက်အမ်းကိုရောက်ရင် အနားယူလို့ရပါပြီ’
ဟု ပြောလေသည်။

ချောင်းခရမာ ဒူးဆစ်ခန့်သာ အနက်ရှိပါသည်။
အားလုံး ခပ်သွက်သွက်ပင် ချောင်းအေးကို ဖြတ်ကျော်
လိုက်ကြလေသည်။

ချောင်းတစ်ဖက်ကမ်းသို့ရောက်လျှင်....

‘ကျားသစ်ပိုင်တဲ့ နယ်မြေဟာ ချောင်းဟိုဘက်မှာ ကျန်ခဲ့
ပြီဗျာ၊ သူလိုက်ပြီး နှောင့်ယှက်နိုင်မှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး’

ကြက်ဖတို့ရွာ

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သာယာလှပနေပါသည်။
အေးမြသာယာပြည်လည်း ဝေ့ယမ်းတိုက်ခတ်နေပြီး
မွှေးကြိုင်သောပန်းရနံ့များ လွင့်ပျံနေသည်။
စိမ်းစန်းသော တောအုပ်များ၊ တောင်ကုန်းတောင်တန်း
များကို အရပ်အဖျားများ ဘယ်ဝယ်ဘယ်ဆီကြည့်ကြည့်
အက်ညှိုးထိုးမလွှဲအောင် တွေ့မြင်နေရလေသည်။
တောဖမ်းအတိုင်း ဝေါစင်နှစ်ခု အယ်အဆာပိဏာအော ထု
အစ်စု ခရီးနှင်နေကြသည်။
ရှောင်မာတို့လူစု ဖြစ်လေသည်။

ဟု ထင်းကျိက ပြောလေသည်။

ထိုစဉ်...

ချောင်းစစ်ဖက်ကမ်းရှိ သစ်ပင်များကြားမှ ကျားသစ်ရေ
ဝတ်ဆင်ထားသူ တစ်စု ထွက်ပေါ်လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်
ရလေသည်။

ဦးဆောင်လာသူမှတစ်ဆင့် ကျားသစ်ဖြစ်လေသည်။

ကျားသစ်သည် မကျေမနပ်ဖြစ်ပြီ...

'ခင်းတို့ သိပ် ကံကောင်းသွားတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဟိုစောင်း
မလေးဟာ ဝါးကုတ်ထဲက လွတ်မယ် မထင်နဲ့'

ဟု ဇော်ပြောလေသည်။

တင်းလေကျင်းက...

'ရှင် သတ္တိရှိရင် ဒီဘက်ကမ်းကို ကူးလာခဲ့လေ'

ဟု စိန်ခေါ်လိုက်သည်။

ကျားသစ် ဒေါသထွက်သွားမလေသည်။

မြေပေါ် ခြေဆောင်လိုက်ပြီး.....

'ခင်း၊ ထတိထား....'

ဟု ကြုံးဝါးလိုက်ပြီး ချားခနဲ လှည့်ကာ ပြေးထွက်သွား
လေသည်။

ထု၏ လူများသည် လိုက်ပါသွားကြ၏။

သစ်ပင်များကြားသို့ အလျှိုအလျှို ဝင်သွားကြပြီ။ မြစ်
ကမ်းမှ ကွယ်ပျောက်သွားလေသည်။

တင်းလေကျင်း သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

'ကျွန်မကို ဖမ်းချင်တယ်ဆိုပြီး ချောင်း၊ ဒီဘက်ကမ်းကို
ကူးဆွဲဖို့တောင် သတ္တိမရှိပါလား'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

တင်းကျိက...

'လူက ကြက်ဖကြီးကို စိတ်ဆိုးဆောင် မလုပ်ခဲ့တာတော့
အမှန်ပဲ'

ဟု ပြောလေသည်။

တင်းလေကျင်းက...

'ကြက်ဖကြီးဆိုတာ ဘယ်သူလဲ....'

'ကျုပ်တို့ အခု ဆောက်လာတဲ့ နယ်မြေကို စိုးမိုးထားတဲ့
လူပေါ့'

ဖြေ...

တင်းကျိက...

'ကျုပ်တို့ ဒီည အေးအေးဆေးဆေး အနားယူရမည်
တယ်၊ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ကြက်ဖကြီးက ညတက်
ဘယ်တော့မှ မလှုပ်ရှားဘဲ အိပ်တန်းတက်နေလို့ပါ'

ဟု ပြောလိုက်စေသည်။

ကြက်ဖကြီး ဆိုသူသည် ကျားသစ်ထက် ကြောက်
ကောင်းသူဖြစ်ရမည်ဟု ရှောင်မခဲတို့ နားစည်လိုက်ကြ
သည်။

မည်သို့ဆိုစေ....

တစ်ည အေးအေး ဆေးဆေး အနားယူရမည် ဆို
စကားက ဝမ်းသာစရာ ဖြစ်စေသည်။

တစ်နေ့လုံး ချီးမြှင့် နှင်လာခဲ့ကြရသည်ကို ပပ်ပန်း
နယ် နေကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။

တင်းလေကျင်းစ....

'ကောင်းသား၊ အနားယူကြတာပေါ့၊ မနက်မှ ဖြစ်
ကိစ္စ မနက်မှပဲ စဉ်းစားတော့မယ်'

ဟု ပြောလေသည်။

ထင်းကျိက....

'ဟုတ်တယ်၊ ဒီအရပ်ဒေသမှာ ဘာဖြစ်လာမလဲဆိုတာ
ပြီး တွေးတော စဉ်းစားနေတာ အပိုပဲ၊ ဘာကြောင့်လဲ
တာမဆို ဖြစ်လာနိုင်တာမို့ပါ'

ဟု ပြောလေသည်။

ထင်းကျိ ပြောစဉ်အတိုင်း ရှောင်ခေတို့သည် တစ်ညတာ
ကောင်းစွာ အနားယူနိုင်ခဲ့ကြစေသည်။

သို့သော်....

နံနက် မိုးစင်စင် စင်းသည်နှုမို့ မမြေ့လင့်သော ပြဿနာ
နှင့် ကြုံတွေ့လိုက်ရစေတော့သည်။

အကြောင်းကား....

မြူနှင်းများ ထူထပ်သိပ်သည်းစွာ ကျရောက်စားခြင်းဖြစ်
လေသည်။

မြူနှင်းများသည် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးအား ဖုံးလွှမ်းထား၏။

မိုးစင်းလာစေလေ ပို၍ထူထပ်စွာ ကျဆင်းလာစေဖြစ်
လေသည်။

ထို့ကြောင့်....

ရှောင်မခဲတို့သည် ချောင်းတေးနေပြီး နေရာရွှေ့ခွဲကြ
ပါတော့ချေ။

ရှေ့လေးဝါးပေလောက်အထိ အေးမကွဲသာတွေ့မြင်နိုင်အညီ
အခြေအနေမို့ ခရီးဆက်ဖို့ စဉ်းစားခွဲကြပေ။

ထင်းကျိက....

'တောင်ပေါ်ဒေသ၌ ထုထည်တူက အတိအကျပြောလို့မရ
ဘူး၊ နှင်းကျချင်ကျတယ်၊ မိုးရွာချင်ရွာတယ်၊ ပုံသေအားချပ်
မရှိဘူး'

ဟု ရှင်းပြစေသည်။

တင်းအကျင်းက....

'ဒါဖြင့် နှင်းကဲ့သို့တဲ့အထိ ကျွန်မတို့စောင့်ရမှပေါ့'

'ဒါပဲရှိတော့တာပေါ့ဗျာ၊ နှင်းတောထဲမှာ လူစုကဲ့သို့
တတ်တယ်၊ နှင်းကဲ့သို့အောင်သိုင်စောင့်နေတာက အကောင်းဆုံး
ဖြစ်မယ်'

ထင်းကျိ၏စကားကို လက်ခံ၍ ခြစ်တော့ချေ။

ထင်းကျိသည် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ခပ်ကုပ်ကုပ်လေးထိုင်နေ
သော ရေမြင်းလေးဆီသို့ လှမ်းသွားပြီး....

'ညီလေး ချမ်းနေပြီဏား'

ဟု မေးလေသည်။

ရေမြင်းလေးက ပြုံးပြလိုက်သည်။

'ရပါတယ် အစ်ကိုကြီးဆု'

'ရော့ ဟောဒီအင်္ကျီဝတ်ထား'

ထင်းကျိက သူ၏အပေါ်အင်္ကျီကို ချွတ်ပေးလေသည်။

သူ၏အပေါ်အင်္ကျီမှာ ညိုညစ်ညစ်ဖြစ်နေသော သို့မဟုတ်
အင်္ကျီဖြစ်သည်။

ရေမြင်းလေးက....

'ဟာ.... ကိစ္စခရီးပါဘူးဗျာ'

ငြင်းလိုက်သော်လည်း ထင်းကျိက....

'ဝတ်ထားလိုက်ပါ'

အကင်းပေးလိုက်သဖြင့် မတတ်သာတော့ဘဲ လက်ခံယူကာ
ဝတ်ထားလိုက်ရလေသည်။

ထင်းကျိ၏စေတနာကို စော်အားရာမှ နှုတ်လိုက်သည့်သဘော
ဖြစ်သည်။

ရှောင်မာ၊ နားထိုင်းကြီးနှင့် တင်းအကျင်းတို့ အစ်မယောက်
ကိုအစ်မယောက် ကြည့်လိုက်မိကြသည်။

ထင်းကျိက ရေမြင်းလေးအား ဂရုစိုက်ရှိစေခြင်းကို အံ့ဩ
နေကြ၏။

ထင်းကျိသည် သူတို့အား လမ်းပြပေးနေသော်လည်း မြေ
ခွေ ဂူမှလူများနှင့် အသက်အပွယ်ရှိ ဘုမိ၊ လူ့ကောင်းအစ်
မယောက်မဖြစ်နိုင်ကြောင်း အားလုံး နားလည် သဘောပေါက်
ထားကြလေသည်။

ထိုစဉ်...

'အောက်အီးအီးအွတ်'

ကြက်တွန်သံများ ဟိုမှသည်မှ ထွက်ပေါ်လာနေသည်ကို
မြားလိုက်ရလေသည်။

ထင်းကျိ မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

‘ကြက်ပကြီးစော့လာပြီ’

သူ၏စကားကြောင့် အာလုံး အတိထားနေလိုက်ကြလေသည်။

နားထိုင်းကြီးက ရှောင်မာအနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာပြီ...

‘ရန်သူကို ထိုင်စေခင့်နေယဲ့အစား လိုက်ရှာပြီးရှင်းလိုက်တာအစားမယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

မုန်ပေသည်။

နှင်းထုကြားထဲ၌ စောင့်ဆိုင်းနေခြင်းအပထဝီအနေအထား ကျွမ်းကျင်သည့် ရန်သူကတစ်ပါးသာနေမည် ဖြစ်လေသည်။

ရှောင်မာ သဘောတူလိုက်သည်။

‘စောင်းသားပဲ၊ ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ်သွားမယ်’

‘ဟုတ်ပြီ’

နှစ်ယောက်စား ကြက်တုန်သံထွက်ပေါ်လာရာဆီသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးလွှားသွားကြလေသည်။

တင်းလေကျင်းတို့ဟန်တားရန် အတိဝင်လာကြသောအခါ ရှောင်မာတို့မှာ မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားပြီဖြစ်လေသည်။

* * *

‘ဆောက်အိအိအိအိ’

ကြက်တုန်သံများ ဟိုမှသည်မှ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ရှောင်မာနှင့်နားထိုင်းကြီးတို့သည် နှင်းစောထဲသို့ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးလွှားလာခဲ့ကြလေသည်။

ရန်သူသည် နှင်းများပိတ်ဖုံးနေသည့် မို့ ထူထိုလှုပ်ရှားခဲ့ကြမည်မဟုတ်ဟု ယူဆထားကြမည် ဖြစ်လေသည်။

ဤသည်ကို အခွင့်ကောင်းယူကာ လှုပ်ရှားလိုက်ကြခြင်းဖြစ်လေသည်။

နှစ်ယောက်စား ပြေးလွှားလာရင်း ရုတ်တရက်အရှေ့ဘက်၌ အနီရောင်ဆူဆူခန်များ တွေ့လိုက်ရလေသည်။

နှင်းထုကို အစောအကွယ်ယူကာ ချဉ်းကပ်လာနေကြသည့် ရန်သူများ ဖြစ်ပေတော့သည်။

ရှောင်မာနှင့်နားထိုင်းကြီးတို့ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးဝင်သွားကြ၏။ ထိုစဉ် စောင့်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

‘အခြေအနေ ဘယ်လိုလဲဟေ့’

နှင်းစောထဲ၌ လှုပ်ရှားနေသူများသည် ရှောင်မာတို့အား လူတို့၏လူများထပ်နေတံကာ မေးလိုက်ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ရှောင်မာနှင့် နားထိုင်းကြီးက လျှပ်တစ်ပြက်တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းဖြင့် အဖြေပေးလိုက်ကြလေသည်။

တစ်ခဏအထွင်းပင်....

'ရုန်း'

'အား'

'အမယ်လေး'

စူးရှသောအော်ဟစ်သံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေတော့သည်။

ရန်သူသုံးစားယောက်မှာ မမျှော်ဆင့်ဘဲ တိုက်ခိုက်ခံလိုက်ရပြီး လွှဲစဉ်သွားကြလေသည်။

ရှောင်မာနှင့် နားထိုင်းကြီးတို့က နှင်းထောထဲ ပြေးသွားရင်း ရှေ့မှပေါ်လာသည့် ရန်သူများကို တစ်ကြိမ်တိုက်ခိုက်ပစ်လိုက်လေသည်။

သူတို့၏ဘိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ရန်သူများ ဖရိုဖရဲဖြစ်ကုန်တော့သည်။

ရှောင်မာတို့က အငိုက်ဖမ်းဖို့ ကြံစည်ကြသော်လည်း ရှောင်မာတို့က လက်ဦးမှုရယူသိုက်ကြခြင်းကြောင့် ထိတိဆန်သွားကြတော့သည်။

'အောက်အိအိအိ'

ကြက်ဟုန်သံထွက်ပေါ်လာသည်။

'ဆုတ်ကြ'

ဆုတ်ခွာရန် အမိန့်ပေးသောအသံနှင့်၊ စောထိမှ ထွက်ပေါ်လာပြီး ပြေးလွှားသွားသောခြေသံများ ထွက်ပေါ်လာ၏။

ရှောင်မာနှင့် နားထိုင်းကြီးတို့ ရပ်စန့်လိုက်ကြ၏။

ထခု....

ရန်သူကို မောင်းထုတ်နိုင်လိုက်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

* * * *

နေခြည်ဖြာကျလာသည်။

နှင်းကဲ့သို့ ပြီးဖြစ်ပါသည်။

ဝန်းကျင်ထစ်ခုလုံး လင်းလင်းကျွမ်းကျွမ်းဖြစ်လာလေသည်။

ရှောင်မာနှင့် နားထိုင်းကြီးတို့ နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်လာစရာခဲကြလေသည်။

တင်းလေးကျပ်တို့က စိုးရိမ်ပူပန်စွာဖြင့် စောင့်မျှော်နေကြလေသည်။

ရှောင်မာတို့ရောက်လာလျှင် ဝမ်းသာအေးရ ဖြစ်သွားကြမည်။

ရေမြင်းစေးစာ ပြေးလာပြီး....

'အစ်ကိုကြီး၊ လူဆိုတော့ကို မောင်းထုတ်လိုက်ပြီလား'

ဟု မေးလေသည်။

ရှောင်မာက...

'အေးပေါ့၊ သူတို့မမျှော်သင့်ဘဲခံလိုက်ရလို့ ဖရိုဖရဲဖြစ်သွားကြတယ်လား'

နားထိုင်းကြီးက ရယ်သောလိုက်သည်။

'အတော်အစား မုတီသွားထေ့ပေါ့ကွာ၊ နောက်တစ်ခါ အာခဲတော့မယ် မဆင်ဘူး'

ထင်းကျိ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'လာကြဦးမှာဗျ'

ဟု ပြောလေသည်။

အားလုံးက သူ့ကိုလှမ်းကြည့်လိုက်ကြသည်။

ထင်းကျိက...

'ကြက်ဖကြီးဟာ ကြက်ခေါင်းဆိတ်ခံမလူစားမျိုးဗျ၊ သူ့လို တွေခံလိုက်ရရင် သူ့ကိုယ်တိုင်လိုက်လာမှပဲ၊ ကျားအစ်လို သူ့ခါးစောကြောင်တဲ့လူ မဟုတ်ဘူး'

ဟု ပြောလေသည်။

ထိုစဉ်...

'ဟား...ဟား...ဟား'

ကျယ်အောင်သော ရယ်သောသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

အနီရောင်ဝတ်ဆင်ထားသည့် လူကြီးတစ်ယောက် ခပ်ဆုတ်ဆုတ် လှမ်းလာနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထင်းကျိက...

'ပြောရင်းဆိုရင်း ကြက်ဖကြီး ရောက်လာပြီ'

ဟု ရေခွတ်လေသည်။

အားလုံးသည် ကြက်ဖကြီးဆိုသူအား အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ကြ၏။

ထိုလူသည် နှာခေါင်းအနည်းငယ်ကောက်ပြီ၊ သေးဝယ်သော မျက်လုံး အစုံရှိသည်။

ဆံပင်ချားကို သေသပ်စွာ ပြီးသင်ထားသော်လည်း ထက်စေးလုံးခန့်မြင့်သော အမောက်ထောင်းထားသဖြင့် တတယ်ကြက်ဖကြီး တစ်ဖောင်နှုတ်ပင် တူနေပေသွားသည်။

ထိုလူ (ဝါ) ကြက်ဖကြီးသည် လှမ်းမကမ်းသို့ ရောက်လာလျှင် ခြေလှမ်းရပ်လိုက်ပြီး...

'ဟေ့...မင်းတို့အဖွဲ့က ဘယ်သူခေါင်းဆောင်လဲ ထွက်လာခဲဝမ်း'

ဟု အော်ပြောလေသည်။

ရှောင်မာတို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။ ထင်းဆေးကျင်းက ရှောင်မာကို ကြည့်လိုက်သည်။

ရှောင်မာဏ ရှေ့သို့လှမ်းထွက်ရန် တန်ပြင်လိုက်သည်။
ထိုအချိန်မှာပင် ကြက်ဖကြီးသည် ထင်းကျိကို ခတ္တမြင်သွား
ပြီးလျှင်....

‘အက်စသက်ဒတာ့ ခင်းလွဲပါသာဘာကိုး’

ဟု ပြောလေသည်။

ထင်းကျိက....

‘ကျုပ်က လမ်းပြတစ်ယောက်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိပါတယ်
ဗျာ’

ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ဟား... ဟား... ဟား’

ကြက်ဖကြီး ရယ်မောလိုက်လေသည်။

ဦးစေ ဝင်း တဆတ်ဆတ်ညိတ်ရင်း....

‘ခင်းလမ်းပြခေါ်လေလို့ သူတို့စီအထိလာနိုင်ကြတာပဲ၊ နို့
ဟုတ်ရင် ဘယ်လွယ်မလဲ၊ တစ်ဟောတစ်ဟောခင်လုံး ထောင်
ချောကတွေချည်းပဲ’

ဟု ပြောလေသည်။

‘သူတို့က မြေခွေးဂူကိုသွားကြမှာ၊ ကျုပ်ကို ဈေး နှစ်ဆပေး
နဲ့သို့ ကျုပ်က လိုက်ပို့ နေတာပါဗျာ’

ဟု ရှင်းပြလိုက်သည်။

ကြက်ဖကြီး မကျေမနပ် ပြစ်သွားလေသည်။

‘မြေခွေးဂူနဲ့ခြိမ်းခြောက်လို့ ခရသွားကွ၊ ငါတို့ကမီမှာ တစ်
ထက်လုံးနေခဲ့တာ၊ မြေခွေးဂူက မနေ့တစ်နေ့ကမှ ပေါ်လာ
တာ’

ဟု ပြောလေသည်။

ထင်းကျိက ဘာမှမပြောဘဲ နေလိုက်သည်။

ကြက်ဖကြီးက....

‘တစ်ခုပဲရှိတယ်၊ ငါတို့ကိုဖြတ်ကျော်နိုင်ရင် သွားနိုင်ပါ
တယ်’

ဟု ပြောသည်။

ရှောင်မာတို့အား စိန်ခေါ်လိုက်လေသည်။

ထင်းကျိက....

‘ကဲ... ကြားကြတဲ့အထိုင်ပဲ’

ဟု ပြောကာ နောက်ဆုတ်လိုက်လေသည်။

ရှောင်မာထက်ပြင်းချကာ ရှေ့သို့လှမ်းထွက်ပြီး ကြက်ဖကြီး

မျက်နှာချမ်းဆိုင်လိုက်သည်။

ကြက်ဖကြီးကို စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး....

'ခင်ဗျားကို ကျော်ဖြတ်သွားနိုင်ရင် ကျုပ်တို့ရှေ့ဆက်သွား၊
လို့ ရမယ်ဟုတ်လား'

ဟု ခေးလိုက်စေသည်။

ကြက်ဖကြီးက....

'ဟုတ်တယ်၊ မင်းကို ငါ့ကို ကျော်ဖြတ်နိုင်မယ် ထင်လို့ဏား'

'ဒါပေါ့ဗျာ'

'ကောင်းပြီလေ စမ်းကြည့်ပေါ့'

ကြက်ဖကြီးသည် ဇက်နှစ်ဖက်ဘေးသို့ တွဲစုစောင်းချထား
လိုက်၏။ ရှောင်မာက ဧလှုပ်ခတ် ရပ်ခနလိုက်သည်။

ကြက်ဖကြီးက....

'မင်းက စေးစား ငါက စရမလား'

ဟု မေးသည်။

ရှောင်မာက....

'ခင်ဗျား သဘောပဲ'

'ဒါဆို ငါ့ရဲ့တိုက်ကွက်ကြည့်ထား'

ကြက်ဖကြီးသည် မြေပေါ်ခြေဆောင်ကာ ဆပေါ်ခန့်ထက်
လိုက်သည်။

ထို့နောက်....

ခြေထောက်နှစ်ချောင်းဖြင့် ရှောင်မာ၏ မျက်နှာကို ကန်
ကျောက်လိုက်စေသည်။

ကြက်တစ်ကောင် ခွပ်လိုက်သလို လျင်မြန်သွက်လက်ပြီး
ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းအောင် ပြင်းထန်နေစေသည်။

တကယ်လို့သာ ခြေတန်ချက်ထိသွားလျှင် ရှောင်မာ တုံးခန့်
လဲကျသွားမည်သာ ဖြစ်လေသည်။

အားလုံးက ရှောင်မာအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်သွားကြလေသည်။
သို့သော်....

ရှောင်မာသည် ရှောင်တိမ်းခြင်း မပြုဘဲ ရှေ့သို့ ဖျတ်ခန့်
ထိုးလိုက်ပြီး တစ်ဝှ်းဝှ်းမြည်အောင် ကန်ကျောက်နေသော
ကြက်ဖကြီး၏ ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကြားမှ ရှောင်လိုက်လေ
သည်။

ကြက်ဖကြီးသည် သူ၏ခြေကန်ချက်အောင်မြင်ခြင်း မရှိလျှင်
ကျွမ်းပစ်ကာ တစ်ဖက်သို့ ခုန်ထွက်လိုက်လေသည်။

ရှောင်မာသည် ရှေ့သို့တိုးသွားရာမှ နောက်ပြန် ဆုတ်
လိုက်၏။

သူ၏ လှုပ်ရှားမှုကြောင့် အားလုံး ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်
သွားကြလေသည်။

ခန္ဓာကိုယ်လှည့်၍ နောက်ဆုတ်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ နောက်ပြန်
လမ်းလျှောက်သည့် ပုံသဏ္ဍာန်မျိုးဖြင့် နောက်ပြန်ပြီး ဆုတ်
လာခြင်းဖြစ်သည်။

ရိုးရိုးတန်းတန်း လမ်းလျှောက် နောက်ဆုတ်သည်ထက်ပင်
လျင်မြန်စွာအရှိန်ဖြင့် ဆုတ်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

ကြက်ဖကြီးက မြေပေါ်ခြေချလိုက်လျှင် ရှောင်မာသည်
ထူ၏ အနီးသို့ ရောက်လာပြီဖြစ်လေသည်။

ရှောင်မာ ချားခနဲ လှည့်လိုက်သည်။

ကြက်ဖကြီးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်မိပြီးသား ဖြစ်သွားသည်။
'ဟား'

ကြက်ဖကြီးကငြာသံပေးကာ လက်ဝါးစောင်းဖြင့်ရှောင်မာ
ဆား ခုတ်ချလိုက်၏။

သို့သော်....

ရှောင်မာ၏ လက်သီးက ပို၍လျင်မြန်စွာ ဝင်ထောက်လာပါ
သည်။ ကြက်ဖကြီး၏ မျက်နှာသည် ရှောင်မာ၏ လက်သီးနှင့်
မိတ်ဖွဲ့မိသွားလေတော့သည်။

'ခုပ်....'

'အီး....'

ကြက်ဖကြီးသည် ယေးဒဟိုင်ဖြင့် နောက်ဆုတ်သွားပြီး
မြေပေါ် ဖင်ထိုင်ကျသွားလေသည်။

ရှောင်မာ ဆက်၍တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုဘဲ နောက်ဆုတ်လိုက်
စေသည်။

ကြက်ဖကြီး လူးလိမ့်မလိုက်သည်။

ရှောင်မာကို မျက်လုံးကြီး ပြူးကာကြည့်ရင်း....

'မင်း...မင်း'

ရှောင်မာက....

'ခပ်ဗျား ရှုံးသွားပြီ'

ဟု ခြောက်လှုပ်လေသည်။

ကြက်ဖကြီး၏ ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲ တုန်ခါသွားသည်။
သို့သော်....

'ဟား...ဟား...ဟား'

ကောက်ဇာ ငင်ဇာ ဟားတိုက် ရယ်ခေလိုက်လေသည်။

ရှောင်မာက ခလှုပ်မဟုတ် ရပ်နေဆဲ....

ကြက်ဖကြီးက ဦးခေါင်း တဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်၊ ငါ ရှုံးသွားပြီ'

'ခါဖြင့် ကျုပ်တို့ ရှေ့ထက်သွားသို့ပြီပေါ့'

'ရပါပြီကွာ၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တစ်ခုတော့ သတိပေးလိုက်
ခါရား'

'ပြောပါဗျာ....'

'မင်းကိုခေါ်ဆေးတဲ့ဆမ်းပြက မင်းတို့ကိုမရကနိုင်ငံအစုရက် ပို့ပေးလိမ့်မယ်က'

ရှောင်မက ဘာမှမပြောဘဲ နေလိုက်လေသည်။

ကြက်ဖကြီးက....

'ငါ့ပိုင်နက်ထဲက ဖြတ်သွားတဲ့အချိန်မှာ ငါ့လူတွေ့ရဲ့အစိုဓိ အယောင်စောင် မင်းတို့မတွေ့စေရဘူး'

စကားဆုံးလျှင် ချာခနဲလှည့်ကာ ပြေးလွှားထွက်ခွာသွား လေတော့သည်။

ကြက်ဖကြီးသည် ကတိတည်သူစစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်းသိ ရလေသည်။

အကြောင်းမှာ....

ကြက်ဖကြီး၏ပိုင်နက်မှ ဖြတ်သန်းလာသည့်အခါ ဒုက္ခပေး ခြင်းသူ တစ်စုံတစ်ယောက်မှ မတွေ့ရခြင်းဖြစ်လေသည်။

တင်းလေကျင်းသည် ရှောင်မာနန္ဒီ ပခုံးချင်းယှဉ်၍လျှောက် ထာလိုက်ရင်း....

'အစ်ကို ဘယ်လိုသဘောရသလဲ'

ဟု မေးလေသည်။

ရှောင်မာ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားပြီး....

'ညီမ ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ'

'ကြက်ဖကြီး ပြောသွားတာလေ'

'ဪ... ဆမ်းပြထင်းကျိနဲ့ပတ်သက်ဖို့လား'

'ဟုတ်ပါတယ်ရှင်'

ရှောင်မာ ထက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'အားလုံးကတော့ ဆမ်းပြဖို့ခေါ်လာစာ ညီမေမို့ ညီမ မှာ အကြောင်းရှိနေမယ်လို့ ယူဆနေကြတယ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

မျက်မြင်သည် တင်းလေကျင်းအား သံသယ ဝင်နေပါ ထည်။

ထိုအကြောင်းကို မပြောဘဲ နေလိုက်လေသည်။

တင်းလေကျင်းအ....

'ထင်းကျိကိုခေါ်ခဲ့တဲ့အတွက် ကျွန်ရှင်းပြချင်ပါတယ်'

ရှောင်မာက ငြိမ်နေလိုက်သည်။

တင်းလေကျင်းက....

၇၂ မိ တက္ကသိုလ်သီဟစကား

'ခါပေခယံ ကျန်မကို အချိန်ပေးပါဦးရှင်'

ရှေ့ခင်မာ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ကိစ္စခရီးပါဘူး၊ ကျုပ်အ ကူညီမယ်လို့ ပြောပြီပြီ ဆိုတော့
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကူညီရမှာပေါ့ဧတေ'

သူတို့ စကားတပြောပြောဖြင့် လျှောက်လာကြစဉ်...

'ရှေ့မှာ ရွာလေးတစ်ရွာရှိနေတယ်'

ရှေ့ဆုံးမှသွားနေသည့် အစောင့်တစ်ယောက်၏အော်မြှောက်

သံ ထွက်ပေါ်လာစေသည်။

ရှောင်စာတို့က ထင်းကျိုကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ထင်းကျိုက ထည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့်....

'ကြက်ဖကြီးရဲ့ပိုင်နက်ထဲက လွန်မြောက်လာကြပါပြီဗျာ'

ဟု ပြောလေသည်။

ထင်းလေးကျင်းက....

'ခါဖြင့် ရှေ့အတွဲအတွဲရွာကတော့'

ထင်းကျိုက....

'တစ္ဆေရွာပါ'

ဟု ပြောလေသည်။

လွင်စာပေ

အမှတ် ၁၅/၁၃၈၊ ၆ လမ်း

တောင် ၃ မြို့

ရန် ၂၀၁၅၅

တစ္ဆေရွာ

တစ္ဆေရွာ....

ထင်းလေးကျင်း ရင်ထိတ်သွားစေသည်။

ရှောင်မာ စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်လေသည်။

တောင်ပေါ်ရွာအေးတစ်ရွာ ဖြစ်ပါသည်။

ဆောင်စုံပန်းများ၊ ဝေဝေဆာဆာပူပွင့်နေပြီး အလွန်သာ
သာလှပသော ရွာအေးဖြစ်သည်။

ရှုမျှော်ခင်းများသည် ပန်းချီကား ဆန်လှသည်။

ဆာယာလှပသော ရွာလေးနှင့် တစ္ဆေရွာဟူသော အမည်
ကား မည်စည်နည်းနှင့်မျှ လိုက်ဖက်ခြင်းမရှိချေ။

ထင်းကျီက....

‘ကျားသစ်ထက်စော၍ ကြက်ဖကြီးထက်ပါ ပိုပြီးဆိုးဝါး
တဲ့ လူတွေပေါ့ဗျာ’

ဟု ပြောလေသည်။

ရှောင်မခံ အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်ပြီး....

‘သူတို့ကကော ဒေသခံတွေပဲလား’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ထင်းကျီ ခေါင်းခါးယမ်းလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ဘူး၊ မြေခွေးဂူကလူတွေပေါ့၊ ဒီနေရာကစပြီး ရှေး
လျှောက် မြေခွေးဂူကလူတွေနဲ့ချည်း တွေ့ရတော့မှာ’

‘ဪ...’

ထင်းလေကျင်းက....

‘ကျွန်မတို့ သွားကြမှာလား’

ဟု မေးလေသည်။

ထင်းကျီက....

‘တခြားနေရာမှာ ထောင်ချောက်တွေချည်းပဲ’

ဟု ပြောလေသည်။

ထင်းလေကျင်း အက်ပြင်းချလိုက်လေတော့သည်။

ရှောင်မခံက....

‘သွားစရာရှိမှတော့ သွားရမှာပေါ့’

ဟု ပြောကာ ခပ်သွက်သွက် လှမ်းသွားလေ၏။

ထူထို့အားလုံး ရှေ့ရိုးဆက်သွားကြရာ မကြာပါချေ။
ဆာယာလှပသော ရွာလေးဆီသို့ ရောက်ရှိသွားကြလေတော့
သည်။

ရွာလေးမှာ ဆေးချမ်းပြီး ဆာယာလှပနေလေသည်။
ရွာစမ်းများသည် ညီညာဖြောင့်တန်းပြီး လမ်းပေါ်တွင်
အမှိုက်ထရိုက် အနည်းငယ်ပင်မတွေ့ရဘဲ သန့်ရှင်းနေသည်။
အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်းသည် သန့်ရှင်းသပ်ရပ်နေပြီး နေချင်း
ပွယ် ရှိနေသည်။

တစ္ဆေရွာဆိုသည် နာမည်ဆိုးကြီးဖြင့် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ
လိုက်ဖက်ခြင်း မရှိပါဘော့ချေ။

ရှောင်မာတို့လူစုသည် တစ္ဆေရွာခေလထဲသို့ ဝင်ရောက်
လာကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

ဆင်းကျိတ် ကောင်းဆင်ပေါ် မော့ကြည့်လိုက်၏။

နေစောင်းက ပြုနေပြီဖြစ်ရာ....

'ကျုပ်တို့ခရီးဆက်ရင် တောထဲမှာ အိပ်ရလိမ့်မယ်'

'ဒီမှာပဲ နားကြခဏား၊ ခရီးဆက်မသွား'

ဟု မေးလေသည်။

ရှောင်မာက...

'ဒီမှာပဲ နားကြတာပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

တင်းလေကျင်းက....

'ကျွန်မတို့....'

'ဒီမှာပဲ နားကြတာပေါ့'

ရှောင်မာက ထပ်ပြောလိုက်၏။

တင်းလေကျင်း မျက်မှောင်ကြုတ်ပျားသည်။

ရှောင်မာက တစ္ဆေရွာတွင် တစ်ညအနားယူရန် ဆုံးဖြတ်
လိုက်သည်မှာ အဘယ်ကြောင့်ပါနည်း။

တင်းလေကျင်း၏ဦးခေါင်းထဲ အတွေးတစ်ခု ဝင်ရောက်
လာ၏။

ထို့ကြောင့်...

'ကောင်းပြီလေ အစ်ကို့ကတော့ပဲ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

တင်းလေကျင်းက သဘောတူလိုက်ခြင်းကြောင့် အားလုံး
သည် တစ္ဆေရွာတွင် အနားယူရန် ပြင်ဆင်လိုက်ကြလေတော့
သည်။

* * *

နေဝန်းနီမှာ အနောက်တက်တွင် ငုပ်လျှိုးကွယ်ပျောက်
သွားတော့မည် ဖြစ်လေသည်။

တစ္ဆေရွာလေးသည် ဆည်းဆာရောင်ခြည်အောက်တွင် သာ
ယာလှပနေလေသည်။

ရှောင်မာတို့လူစုသည် ကမ်းပေါ်တွင် ရှိနေဆဲ...
ကမ်းမကြို ၏ ဝဲယာတစ်ဖက်စစ်ချက်တွင် သန့်ရှင်းလှပ
သော အိမ်ထဲလေးများ အစီအရိ ရှိနေသည်။

သို့သော်....

လူရိပ်လူယောင် ခေဆိုထားရှု ခွေးတစ်ကောင် ကြောင်တစ်
မြို့ပင် မတွေ့ရပါ။

ထင်းကျီအ....

'ဒီမှာ နားမယ်ဆိုရင် ဇာမ်းပေါ်မှာ နေကြတာ အာဇာတ်၊
ဆုံးပဲ'

ဟု ပြောလေသည်။

တင်းလေကျင်းက ...

'အိမ်တွေ ရှိလျက်နဲ့ ကျွန်မတို့ ဇာမ်းပေါ်မှာ နေရမှာအား
ရှင်း'

'ဒါတော့ ခင်ဗျားထဘောပဲ့လေ'

တင်းလေကျင်းက....

'ကျွန်မတို့ကတော့ အိမ်တစ်အိမ်အိမ် ဝင်ပြီး အည်းခိုခွင့်
တောင်းမယ်'

ထင်းကျီ ဘာမှမပြောဘဲနေလိုက်သည်။

တင်းလေကျင်းသည် သူမ၏လူများကို ခေါ်ကာ ထွက်
သွား၏။

ထင်းကျီ သက်ပြင်းချလိုက်ပြီ....

'တစ်ရွာလုံး လိုက်ရှာလို့ လူတစ်ယောက်မှ တွေ့ရမှမဟုတ်
ဘူး'

ဟု ပြောလေသည်။

ရှောင်မာက ...

'ဝိတိဝင်စားစရာတော့ ကောင်းနေပြီ'

ဟု ပြောကာ အနီးရှိ အိမ်တစ်အိမ်ရှေ့သို့ လျှောက်သွား
ပြီး....

'အိမ်ရှင်တို့ ...အိမ်ရှင်တို့'

ဟု ခေါ်လိုက်လေသည်။

သူ၏ခေါ်သံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသော်လည်း
ထုံ့ပြန်သံ မကြားရချေ။

ရှောင်မာက တံခါးကိုတုန်းလိုက်ရာ....

'ကျွ...'

မြည်သံနှင့်အတူ တံခါးပွင့်သွားလေသည်။

ရှောင်မာက အိမ်ထဲလှမ်းဝင်လိုက်သည်။

အိမ်ထောင်ပရိဘောဂပစ္စည်းများ သူ့ နေရာနှင့်သူ ဆေးထေ
ရပ်သပ် ရှိနေပါသည်။

တစ်အိမ်လုံး သန့်ရှင်းနေပြီး နေချင်စရာကောင်းလှသည်။
သို့သော်...

လူသူတစ်စုံတစ်ယောက်မှ မတွေ့ရချေ။

အခြားအိမ်များလည်း ထိုနည်းနှင့်ပင် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု
ရှောင်မာ ယုံကြည်မိလေသည်။

အိမ်ထဲ လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်ပြီးမှ အပြင်ဘက် ပြန်ထွက်လာခဲ့
လေသည်။

ထင်းကျိက...

‘ဘာတွေ့သလဲ’

ဟု ပြောသည်။

ရှောင်မာက ခေါင်းခါးယမ်းလိုက်သည်။

ထင်းကျိက...

‘ကျုပ်ပြောသေးပဲ’

ရှောင်မာ ထပ်ပြီး ခေါင်းခါးယမ်းလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျား မပြောသေးပါဘူး၊’

‘ဘယ်လို’

ထင်းကျိ ကြောင်အုမ်းအမ်း ဖြစ်ဘူးလေသည်။

ရှောင်မာက တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့်...

‘မရကစောင်ရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို ခင်ဗျား သိနေတာပဲ’
ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထင်းကျိ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားတို့ကို ဆခင်မလေးက ပြောပြထားဘူးလား’
ရှောင်မာက...

‘ကျုပ်သိနေမှတော့ လေကုန်ခံပြီး မေးနေပါ့မလား ဗျ’

‘ဒါဆိုရင် ကျုပ်လဲ ပြောပြလို့မဖြစ်ဘူး’

‘ဘာကြောင့်လဲ’

‘ဆခင်မလေးရဲ့ ဆတောထေးစာ အရေးကြီးလို့ပါ’

ရှောင်မာ ပြုံးလိုက်သည်။

‘ထားပါတော့လေ၊ ကျုပ်တို့ကလဲ ဘုမသိ ဘမသိ
လူများအသုံးချတာကို ခံနေမယ့်လူတွေ မဟုတ်ပါဘူးဆိုတာ
သိထားဆင့်တာပေါ့’

ထင်းကျိက...

‘ဒါ... ကျုပ်နဲ့မဆိုင်ဘူး’

‘ရပါတယ်’

ရှောင်မာက နားထိုင်းကြီးနှင့် မျက်မမြင်တို့တက်လှည့်ကာ...

'ကဲ... ခင်ဗျားတို့ တယ်လိုသဘောရသလဲ'

ဟု မေးလိုက်သည်။

မျက်မမြင်က...

'ကျုပ်တို့က စောနာကိုခော်ကာ ခံခယ် လူတွေမ'ဘုတ်ဘူး'

ဟု မကျေမနပ် ပြောလေသည်။

ထင်းကျီက...

'ကျုပ်ကိုပြောနေခယ်အစား သခင်မဆေးကိုသွားပြောတာ
ကောင်းပေ'

ဟု ဝပ်ထည်တည် ပြောလေသည်။

ရှောင်မာတို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ တင်းလေကျင်း
တို့ လူစုသည် အိမ်ကြီးတစ်အိမ်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားကြ
လည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထင်းကျီက မလှမ်းမကမ်းသို့ လျှောက်သွားပြီး လမ်းဘေးရှိ
ကျောက်တုံးတစ်တုံးပေါ်၌ ထိုင်ချလိုက်လေသည်။

ရှောင်မာက ကောင်းကင်ပေါ်သို့ မော့ကြည့်လိုက်ပြီး...

'ထင်း... အချိန်မစနားပေးပါဘူးခင်'

ဟု ရေခွက်လိုက်၏။

မလှမ်းမကမ်းတွင် မုတ်နုထော ရေမြစ်လေးအား...

'ညီလေးဆာခွဲ'

ဟု လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်...

ခပ်သွက်သွက် လှမ်းထွက်သွားသည်။

ရေမြစ်လေးစိုက်သွား၏။

မျက်မမြင်နှင့် နားထိုင်းကြီးတို့သည် လိုက်သွားသည်။

သတ္တိသည် တင်းလေကျင်းကို နှုတ်ဆက်ခြင်းမပြုဘဲ ထွက်
သွားကြပြီဖြစ်လေသည်။

* * *

ထင်းလေကျင်းသည် အိမ်ထဲမှထွက်လာသောအခါ လမ်း
ပေါ်၌ ထင်းကျီတစ်ယောက်သည် ထိုင်နေသည်ကို တွေ့ရ
လေသည်။

ထင်းလေကျင်း မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

'ရှောင်မာတို့စော'

ဟု မေးလိုက်သည်။

ထင်းကျိ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘မရှိတော့ဘူး’

‘တာရှင့်’

‘ထွက်သွားကြပြီ’

‘ဟင်....’

ထင်းလေးကျင်း ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်သွားလေသည်။

‘စာ... ဘေးဖြစ်လို့ထွက်သွားကြတာလဲ’

‘ထင်မလေးစာ ထူထိုက်အမှန်အတိုင်း မပြောဘူးဆိုပြီး’

ထင်းကျိက စောင်းတင်ပိုင်းတစ်စဖြစ်ဖို့ ရပ်ထားလိုက်လေသည်။

ထင်းလေးကျင်း မျက်နှာပျက်သွားသည်။

‘အင်း တစ္ဆေရွာမှာ တစ်ညနားမယ်ဆိုကတည်းက ကျွန်မ အပေါ် သံသယဝင်နေပြီဆိုတာ ကျွန်မ ရိပ်မိလိုက်ပါတယ်’

သူမသည် ရွာဝင်စမ်းဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး....

‘အင်းလေး... ကျွန်မက ပူဇော်ပူဇော်လင်း ပြောမပြမိခဲ့တာ ကပဲ သူတို့ကိုစော်ကားသလို ဖြစ်နေတော့ ဘယ်တတ်နိုင်ပါစော့မလဲရှင်’

သူမသည် ခေါင်းငိုက်စိုက်ချကာ ထင်းကျိရှေ့မှ ထွက်သွား၏။

ထင်းလေးကျင်း အိမ်ထဲဝင်ရောက်ကွယ်ပျောက်သွားသည်နှင့် ထင်းကျိက ငေါက်ခနဲ ထုရပ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်....

ရွာအပြင်ဘက်သို့ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးထွက်သွားလေတော့သည်။

* * *

နေဝန်းနီမှာ အနေခက်ဘက်တွင် ငုပ်လျှိုးပျောက်ကွယ်သွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

နေရောင်ကွယ်သွားသည်နှင့် အမှောင်ထု ချဉ်းနင်း ဝင်ရောက်လာလေသည်။ တစ္ဆေရွာစားသည် အမှောင်ထုအောက်တွင် တိတိဆိတ်ငြိမ်သက်နေလေသည်။

ထင်းကျိသည် ရွာထဲမှ ပြေးထွက်လာခဲ့သည်။

ပတိဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ရင်း ပြေးလွှားလာရာ တောအုပ်ထဲသို့ ရောက်လာလေသည်။

ထိုအချိန်တွင်....

စောင်းလင်ပေါ်၌ စဝန်းထွက်ပေါ်လာလေသည်။

လရောင်ကြောင့် ထင်းလင်း ကျင်းကျင်း ဖြစ်လာသည်။
ထင်းကျိက ရှေ့ဆက်ပြေးလာစဉ်...

‘ရှား’

မြည်သံနှင့်အတူ ဖြူဖြူ အရိပ်သဏ္ဍာန်အစ်ခုသည် သူ၏
ရှေ့သို့ ကျရောက်လာလေသည်။

ထင်းကျိ ခြေလှမ်းရှုပ်လိုက်သည်။

ထိုဖြူဖြူအရိပ်သဏ္ဍာန်မှာ လူတစ်ယောက်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုလူသည် မအောင်းဆိုးဝါးတစ်ယောက်နှင့် တူသော
မျက်နှာရှိသည်။

ဆံပင်ဘုတ်သိုက် ရှည်လျားသော လက်သည်းရှည်များနှင့်
အရိုးပေါ်အရည်တစ် ပိန်ချိုးလျက်ရှိသည်။

ထိုလူကိုမြင်လျှင် ထင်းကျိက...

‘တစ္ဆေဖြူ’

ဟု ခေါ်လိုက်သည်။

ထိုလူက...

‘ဘုတ်တယ်၊ မြေခွေးဂူရွဲစည်းထမ်းကို မင်းတို့ပြီးသားပဲ
ရှည်ရှည်ဝေးဝေးပြောစရာလိုဘူးထင်တယ်’

‘ခင်ဗျားသဘောပဲလေ’

ထင်းကျိ အေးတိအေးစက် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

တစ္ဆေဖြူက ထက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်သည်။

ထိုအခါ...

သစ်ပင်များကြားမှ လူရိပ်များထွက်ဝေလာသည်ကို တွေ့
လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူများသည် ညစ်ပတ်ပေကျ နေသေးအဝတ်အစားများ
ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။

ဆံပင်စုတ်ဖွား မျက်လုံးပြူးကြောင်ကြောင် အရိုးပေါ်
အရေထင် ပိန်ချိုးနေသူများ ဖြစ်သည်။

ထိုလူများသည် ထင်းကျိထံသို့ စိုင်းအုံလာကြလေသည်။

ထင်းကျိက အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

‘တစ္ဆေဖြူ၊ မင်းရှုံ့လူတွေကို သေစေချင်ချင်လေ ကျင့်ပေး
ထားမှဖြစ်မယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

တစ္ဆေဖြူက ရယ်မောလိုက်သည်။

‘စိတ်ချ၊ သူတို့ဟာ တကယ်တစ္ဆေအရဲတွေလို ဖြစ်နေကြပြီ
ဏှာ’

တစ္ဆေဖြူ၏ရယ်ခေသံအဆုံးတွင် သူ၏လူများသည် ထမ်း
ကျိထံသို့ တစ်ဟုန်ထိုးခုန်ဝင် တိုက်ခိုက်စားကြွေစေတော့သည်။

* * *

ထင်းကျိက အင်္ကျီရင်ဘတ်ကြား၌ ဝှက်ထားသော ဓားထိုး
ရှစ်စက် ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

အနီးသို့ ချဉ်းအပ်လာကြသည့် တစ္ဆေဖြူလူများကိုအိမ်ကြီး
တိုက်ခိုက်လိုက်စေသည်။

လမ်းပြတစ်ယောက်အသွင်မှ သိုင်းဆမားတစ်ယောက်အသွင်
ရှုတ်တရက် ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။

သူ၏တိုက်ခိုက်မှုမှာ လျှပ်ပြစ်သလို လျှင်မြန်စေ၏။
သို့သော်....

တစ္ဆေဖြူ၏လူများသည် လုံးဝခနခက်မဆုတ်ဘဲ လက်မှတ်
ဖက် ဆန့်ဘန်းကာ ရှေ့တိုးလာကြသည်။

ထင်းကျိ၏တိုက်ခိုက်မှုကြောင့်....

‘ဝုန်း... ဝုန်း... ဝုန်း’

သုံးလေးယောက်မျှ လွင့်စဉ်သွားကြစေသည်။

ကျန်လူများသည် ရှေ့ဆက်တိုးလာကြသည်။

ထင်းကျိ ချွေးပြန်စေသည်။

တစ္ဆေဖြူ၏လူများသည် လူစိတ်ပျောက်နေကြသူများဖြစ်
ကြပါသည်။

သူတို့သည် ဘာဆိုဘခမှ ၈၅ဘားကြည့်သူများမဟုတ်ပါ။

တစ္ဆေဖြူ၏အမိန့်ကိုနာခံဖို့မှလွဲပြီး အဆက်ဆေရမည်ကိုပင်
၈၅ဘားကြည့်သူများမဟုတ်ပါ။

သူတို့၏ဘက်သည်းရှည်ကြီးများတွင် အဆိပ်များသုတ်လိမ်း
ထားကြစေသည်။

ထို့ကြောင့်....

လက်သည်းရှည်ကြီးများဖြင့် ကုတ်ဆွဲခံလိုက်ရလျှင် ချက်
ချင်း လဲကျသေဆုံးသွားမည်သာဖြစ်စေသည်။

တစ္ဆေဖြူ၏လူများက ရှေ့သို့ဆက်ပြီးတိုးလာရာ ထင်းကျိ
မတတ်သာဘဲဘဲ ခနောက်ဆုတ်သွားလိုက်ရစေသည်။

တစ္ဆေဖြူ၏လူများက ပတ်ပတ်စည်မှ ဝိုင်းရံထားပါသည်။

ထင်းကျိ အခက်ကြုံလာသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား’

တစ္ဆေဖြူ၏ရယ်ခေသံလိုက်ပြီး....

‘မင်း...ဘာတတ်နိုင်သေးသလဲ’

ဟုပြောလေသည်။

ထိုစဉ်မှာပင်

‘ဝှီး... ဝှီး... ဝှီး’

အဝတ်အစားဝေထိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာကာ လူရိပ်များ ပြေးလွှားရောက်ရှိလာကြလေသည်။

ထိုလူရိပ်များသည် ထင်းကျီအား ဝိုင်းရံထားသည့် တစ္ဆေဖြူ၏လူများထံသို့ ပြေးဝင်သွားကြပြီး ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

‘ဝုန်း... ဝုန်း... ဝုန်း’

ကျယ်လောင်သောအသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

တစ္ဆေဖြူ၏လူများ ဖရိုဖရဲ လွင့်စဉ်သွားကြစေတော့သည်။ ထင်းကျီ အားထက်သွားသည်။

‘ဟား’

ငြာသံပေးပြီး တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

သူ့အားကူညီကာ လူသုံးယောက်နှုတ်အတူ တက်ညီလက်ညီ တိုက်ခိုက်လိုက်ရာ တစ္ဆေဖြူ၏လူများ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်ကုန်ကြစေတော့သည်။

တစ္ဆေဖြူ မျက်နှာပျက်သွားသည်။

အခြေအနေမဟန်မှန်းသိလျက် လက်ခေါက်မှုတ်လိုက်ရာ... ‘ရှီ...’

စူးရှသော အသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ၏။

ထု၏လူများသည် ချက်ချင်းနောက်ဆုတ်သွားကြပြီး ထစ်ပင်များကြားသို့ အလျှိုအလျှိုဝင်သွားကြကာ မြင်ကွင်းမှ ကွယ်ပျောက်သွားကြလေသည်။

တစ္ဆေဖြူ၏...

‘ထင်းကျီရာ တွေ့ကြသေးတာပေါ့’

ဟု ပြောကာ ချာခနဲလှည့်ပြီး ပြေးလွှားထွက်ခွာသွားစေတော့သည်။

* * *

တစ္ဆေဖြူတို့လူစု ထွက်ပြေးသွားကြပြီဖြစ်ပါသည်။

ထင်းကျီက သူ့အား ဝင်ရောက်ကူညီလာသူ သုံးယောက်အား ကြည့်လိုက်သည်။

ရှောင်မော့မျက်နှာနှင့် နားထိုင်ကြီးတို့ ဖြစ်ကြလေသည်။ ထင်းကျီသက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ကျေးဇူးပါပဲဗျာ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ရှောင်မာ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘မလိုပါဘူးဗျာ၊ ခင်ဗျားအ ကျုပ်တို့နေခန်းကို လိုက်တာ မယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ နားလည်ထားတာပဲ’

ထင်းကျိက....

‘သခင်မလေးအတွက် ခင်ဗျားတို့ အကူအညီ လိုနေတာ အမှန်ပဲဗျ’

‘ဟေ့....ငါတို့ကို မလိမ့်တစ်ပတ် လုပ်လို့ကတော့ ဘယ် နည်းနဲ့မှမကူညီနိုင်ဘူး’

မျက်မှောင်က မကျေမနပ် အော်ပြောလိုက်လေသည်။

ထင်းကျိက....

‘သခင်မလေးအ အဖြစ်မှန်ကို ပြောပါလိမ့်မယ်ဗျာ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ရှောင်မာက....

‘သူက စိတ်ပြောင်းသွားပြီ ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်၊ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ဖွင့်ပြောရမယ်ဆိုတာ အ တာတည်းက သူ နားလည်ထားပါတယ်’

ရှောင်မာက....

‘ကောင်းတယ်၊ ကျုပ်တို့အလဲ ဒီအထိလိုက်တာမှ အပြစ် မှန်ကိုမသိရဘဲ ပြန်ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ထားကြတယ်လေ’

ထင်းကျိက....

‘ကဲ....ကျုပ်နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါဗျာ’

ဟုပြောတာ တစ္ဆေရွာလေးဆီသို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွား စေသည်။

ရှောင်မာသည် ရေမြင်းလေးကိုခေါ်ကာ မျက်မှောင်၊ နားလှဲ၊ ထိုင်းကြီးတို့နှင့်အတူ လိုက်ပါသွားကြစေတော့သည်။

* * *

အထောင် ဖြာကျနေသည်။

တစ္ဆေရွာလေးမှာ သာယာလှပနေစေသည်။

စင်၊ လေကျင်းတို့လူစုသည် အိမ်ကြီးတစ်လုံးတွင် စခန်းချ နေရာယူလိုက်ကြစေသည်။

အဆင့်ရှာပေ့တွေရှိကြသော မီးအိမ်များ ထွန်းလိုက်ကြ၏။

ညစာ စားသောက်လိုက်ကြသည်။

ထို့နေ့ခက်....

တစ်ညတာအိမ်ကရန် ပြင်ဆင်လိုက်ကြလေသည်။

တင်းလေးကျင်းစ အိပ်နိုင်သေးပါ။

ခရောင်းမာတို့သွက်သွားကြခြင်းကြောင့် သူမမိတ်ရှုပ်နေခြင်း
ဖြစ်ပေတော့သည်။

သူမ၏ လူများကား အသီးသီးအနားယူနေကြပြီ ဖြစ်ပါ
သည်။ ထိုစဉ်.....

‘ဟီး...ဟီး...ဟီး’

ငိုကြွေးသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

အားလုံး လှမ်းကြည့်လိုက်ကြသောအခါ ဆံပင်ဖားလျှာ
ချထားသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက် အိမ်ထဲ လှမ်းဝင်လာ
သည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ တင်းလေးကျင်းစ ဝေါက်ခနဲ
ထရပ်လိုက်ပြီး.....

‘ကျွန်မတို့ကိုသာပြီး ခြောက်လှန့်လို့ရမယ်ထင်ရင် မှားသွား
မယ်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

အမျိုးသမီးက ငိုကြွေးရင်း.....

‘ဝါ့အိမ်ထဲ ဝင်နေတဲ့လူတွေ ဝါ့အတွက် အစာပေးရမယ်’
ဟု ပြောလေသည်။

မီးရောင်ကြောင့် သူမ၏ရုပ်သွင်မှာ အသွန်ခကြောက်မက်ဖွယ်
ကောင်းလှကြောင်း တွေ့မြင်နေရပါသည်။

တင်းလေးကျင်းစ မျက်မှောင်ကြွတ်သွားသည်။

‘ရှို...အေး...အေး...အေး...အေး... ထွက်သွားရင် အောင်းမယ်’

‘ဝါ့အတွက် အစာပေး...အစာပေး’

အမျိုးသမီးသည် လက်နှစ်ဖက်ဆန့်တန်းကာ ရှေ့သို့တိုးလာ
သည်။ တင်းလေးကျင်းစက.....

‘နောက်ဆုတ်လိုက်စမ်း’

လက်ငှေ့ ယမ်းလိုက်လေသည်။

လက်နှက်ပုန်းနှစ်ခုသည် အမျိုးသမီးထံ ပို့ ပစ်သွားသွားလေ
သည်။

အမျိုးသမီးက မရှောင်ပါ။

‘ပုတ်...ပုတ်’

လက်နှက်ပုန်းနှစ်ခုသည် အမျိုးသမီး၏ရင်ဝဉ်း ထိမှန်သွား
လေသည်။

‘အစာပေးပါ...အစာပေးပါ’

အမျိုးသမီးက ထာထွတ်ထွတ်အောင်းရင်း ရှေ့ဆက်တိုးလာ
သည်။ တင်းလေးကျင်းစ ရင်ထိတ်သွားလေသည်။

သူမ၏လူများအနက် လူသန်ကြီးတစ်ယောက်က...

‘သေပေစော့’

ကြုံးဝါးရင်း ဓားတစ်လက်ဖြင့် အမျိုးသမီးထံ ရန်ဝင်တိုက် ခြိတ်လိုက်လေသည်။

သူမမျိုးသမီးက ဇာန်ဆန်စားရင်း ထိုလူသန်ကြီး၏ဓားကို သည်ပြီး ပြန်လည်ထိုးသွင်းလိုက်၏။

သူမ၏လှုပ်ရှားမှုမှာ လျှပ်ပြက်သလို မြန်လွန်းလှသည်။

‘အာ၊’

စူးရှသောအော်တစ်သံနုနုအတူ လူသန်ကြီးကြမ်းပြင်ပေါ်ပုံ လျက်သား လဲကျသွားလေသည်။

အမျိုးသမီးက....

‘ဟီး... ဟီး၊ ငါ့အတွက်အစောရပြီ’

လူသန်ကြီးအား ပေ့ချီကစ အိမ်ထဲမှတစ်ဟုန်ထိုးပြေးထွက် သွားလေတော့သည်။

* * *

အားလုံး မှင်ဆက်မိသွားကြ၏။

အမျိုးသမီး၏ ဇာန်ချက်ကြောင့် လူသန်ကြီးတစ်ယောက် ခံလိုက်ရပြီဟုတ်ပါစား။

တစ်ဆေးကျင်းသည် ထတိဝင်အလျှင်....

‘ပြေးနဲ့’

အော်ငေါက်ကစ အိမ်အပြင်ဘက်သို့ ပြေးထွက်လိုက်စေ သည်။ စာရောင်ကြောင့် ဇာန်ပေါ်၌ လူရှင်းနေပါသည်။

အမျိုးသမီး၏အရိပ်အယောင်ကိုပင် မတွေ့ရတော့ချေ။

မမျှော်စေမီဘဲ လူသန်ကြီးတစ်ယောက်အား ဆုံးရှုံးလိုက်ရ ပြင်းကြွစွာ တင်းဆေးကျင်း ခံပြင်းနေစေတော့သည်။

ထိုစဉ်....

ရှာထဲသို့ ပြေးထွက် ဝင်ရောက်စာကြသော လူရိပ်များကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

တင်းဆေးကျင်းက ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်ပြင်ထားလိုက် လေသည်။

ထို့သော်....

ပြေးလွှားစာကြသူများကို သေဆေးချာချာတွေမြင်လိုက်ရ လျှင် ထူး ဝမ်းသာသွားလေသည်။

တစ်ကျိနှင့်အတူ ရှောင်မတို့ ပြန်လည် ထောက်ရှိစာကြ သည်ဟုတ်ပါလား။

တင်းဆေးကျင်းက....

‘ရှင်တို့ပြန်လာမယ်လို့ ကျွန်တို့မျှော်စောင့်ထားပါစာရစ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ရှောင်မာက....

'ဟုတ်တယ်၊ ဘုမသိဘမသိနဲ့ခရီးဆက်ရမှန်ကို ဆေးစားမကျ
ဆလို ဒီအတိုင်း ပြန်ထွက်သွားရမှာကိုလဲ ဘယ်နည်းနဲ့မှ သဘော
မကျနိုင်ဘူး'

ဟု ပုဇွန်ပွင့်အင်းဆင်းပင် ပြောလိုက်သည်။

တင်းလေကျင်းက....

'ဆေးဆေးဆေးဆေးပေါ့ရှင်၊ အိမ်ထဲဝင်ကြပါဦး'

ဟု ပြောကာ သူမကဦးဆောင်ပြီး အိမ်ထဲဝင်သွားသည်။

ရှောင်မာတို့အည်း လိုက်သွားကြလေသည်။

အိမ်ထဲ ဆက်လျှင်....

'ထိုင်ပါရှင်'

နေရာထိုင်ခင်းပေးလိုက်သည်။

ရှောင်မာတို့ကလည်း ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်လိုက်ကြလေသည်။

တင်းလေကျင်းက....

'ကျွန်မအမှန်အတိုင်း ပြောပြပါ့မယ်၊ ဒါပေမယ့် ဘယ်
တယ်လိုစပြောရမှန်းမသိဘူးရှင်'

ရှောင်မာက....

'ကျုပ်တို့ကို ဘာကြောင့် အသုံးချဖို့ စိတ်ကူးခဲ့တယ်ဆိုတာ
မပြောပေါ့ဗျာ'

ဟု အငါတူးလိုက်သည်။

တင်းလေကျင်း ပင့်သက်ရှိက်လိုက်သည်။

'အသုံးချဖို့စိတ်ကူးစား မဟုတ်ပါဘူးရှင်၊ ကျွန်မမှား တဖန်
မိအကူအညီ လိုနေလို့ပါ'

ရှောင်မာက....

'ခင်ဗျား၊ အကူအညီလိုတာနဲ့ ကျုပ်တို့ကို လှည့်စားခဲ့စာ
အခြားစိတ်'

ဟု ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောသည်။

သူ ဒေါသထွက်နေကြောင်း ထင်ရှားနေပါသည်။

တင်းလေကျင်းက....

'ကျွန်မစကားကို ဆုံးအောင်နားထောင်ဖို့ ထောင်းပန်ဖါ
အယ်ရှင်'

ဟု ပြောမှ ရှောင်မာ ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်သည်။

တင်းလေကျင်းက....

'ကျွန်မဒေဝစေ အိမ်ကထွက်သွားတဲ့ အချိန်ကပေါ့၊ ပြောပြမှ
ပြန်စုံပါလိမ့်မယ်ရှင်'

သူမသည် လျှို့ဝှက်သားသော အကြောင်းကိုစွဲများကိုအမှန်
အတိုင်း ပြောပြလိုက်လေတော့သည်။

ဖခင်နှင့် မိဘီဆွေဖြစ်သူတို့ ရိုနေသည့် အခန်းအပြင်ဘက်မှ
နေပြီး အခြေအနေစောင့်ကြည့်နေလိုက်လေသည်။

ထူးဖခင်၏ မိဘီဆွေမှာ အသားအရည် နီပပ်စပ်ရှိပြီး
တောင်ပေါ်သားတစ်ယောက်အသွင်ရှိသည်။

သူ့အား ကျောက်ရွှေဟု ဖခင်အခေါ်နေသည်ကို ကြားသိရ
လေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်ပြောနေကြသည့်စကားများမှာလည်း၊ စိတ်
ဝင်စားစရာစကားလှပေစေသည်။

ကောက်ကျင်းနယ်စားအ ...

‘မိဘီဆွေကြီး ကျောက်ရွှေ၊ ကျုပ်တို့အတွက်အား ဆယ်နှစ်
နီးပါးရှိခဲ့ပြီနော်၊ မိဘီဆွေက စတင်ပေါ်ဒေသကို ထွက်
သွားတယ်ဆိုတာပဲ သိရတယ်၊ နောက်ပိုင်း ဘာသတင်းမှ မကြား
ရအောင်လို့ ကျုပ်ဖြင့် စိတ်ပူမိသေးတယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

ကျောက်ရွှေက ...

‘အင်း... ကျုပ်က စတင်ပေါ်ဒေသမှာ ရှားပါးပြီး မဆ
အက်ဝင်တဲ့ ပရဆေးပင်တွေရှာမယ်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ သွား
ခဲ့တာပါ။ ဟိုအောက်ဘက် မကြုံဘူး ထူးကဲတာ တွေခဲရလို့
ဆယ်နှစ်လောက်ကြာသွားခဲ့တာပေါ့’

ကောက်ကျင်းနယ်စားအ ...

‘သယ်ရီထူ ဆန်းစာလဲ့ ပြောစမ်းပါဦးကွာ’

ရွှေတောင်ကြား

သုံးစာပိုင်း လဆန်းခြောက်ရက်....

နံနက်စာစားချိန်မတိုင်မီ ကောက်ကျင်းနယ်စား စံဆိမ့်သို့

ညွှန်သည်အစ်ယောက် ရောက်ရှိလာလေသည်။

ကောက်ကျင်းနယ်စားသည် ထိုညွှန်သည်ရောက်လာကြောင်း

သိရလျှင် ဝမ်းပန်းတသာ ကိုယ်တို့ထံ ထွက်ကြိုခဲ့လေသည်။

အိမ်ပေါ်လှောင်များအား စားစေခွင့်ပေးရန်အတွက် အရက်

များ ပြင်ဆင်ခိုင်းကာ လိုစေစေ၊ မရှိ ညွှန်ခံပြုစေလေသည်။

တင်းလေကျင်းသည် ဖခင်ကြီး ဗျာများနေသည်ကို

လျှင် စိတ်ဝင်စားသွားပြီး ထွက်လာခဲ့လေသည်။

ကျောက်ရွှေက...

'ဟာ... ထူးတာတော့ ခပြောနဲ့ဗျို၊ ကျုပ်တစ်သက်မှာ
တစ်ခါမှမကြုံဘူးတဲ့ကိစ္စတွေပဲ၊ တောင်ပေါ်မှာ ရိုင်းရိုင်းကြမ်း
တမ်းတဲ့ မျိုးနွယ်စုတွေနဲ့တွေ့ခဲ့ရတယ်၊ ပြီးတော့ တန်ဖိုးဖြတ်
နိုင်တဲ့ ရွှေကြေးကြီးတစ်ခုကို ရှာတွေ့ခဲ့တယ်'

'ဟမ်'

ကောက်ကျင်းနယ်စား အံ့ဩသွားစေသည်။

ကျောက်ရွှေက...

'တောင်ကြားတစ်ခုလုံးမှာ ဘယ်နေရာကိုတူးတူး ရွှေထွက်
တယ်၊ မိတ်ဆွေကြီးစာ ရွှေအကြောင်း ကောင်းကောင်းနားတည်
လို့လာခေါ်တာ'

'ကျုပ်ကိုလာခေါ်တာ'

'ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်တို့တစ်သက်လုံး သုံးလို့မကုန်နိုင်အောင်
ချမ်းသာပြီပေါ့ဗျာ'

'ဟား... ဟား... ဟား'

ကောက်ကျင်းနယ်စား သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်ပြီ။

'ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်လိုက်ခဲ့ဖူးဗျို.'

ဟု သဘောတူလိုက်စေတော့သည်။

တင်းလောကျင်းသည် ဖခင် ခရီးထွက်မည်ဟု ကြားလိုက်
ရသောအခါ ဓာဝင်ကျေ ဖြစ်သွားစေသည်။

သို့သော်...

ရွှေကြေးတစ်ခုအား တွေ့ထားသည်ဖြစ်၍ တစ်သက်လုံး
ကျေနပ်အောင် ချမ်းသာတော့မည် ဟူသော အသိကြောင့်
အသာငြိမ်နေခဲ့လေတော့သည်။

* * *

တင်းလောကျင်းက...

'ဖေဖေဟာ ကျောက်ရွှေတူလိုက်သွားပဲ ဆယ်၊ တစ်နှစ်
လေးက ကြားတဲ့အထိ ပြန်မလာတော့လို့ စိတ်ပူနေတဲ့အချိန်မှာ
ဖေဖေ့ သိမ်စာ စာတစ်စောင် ရောက်အော့ပါတယ်၊ ဟေးဒီမုဒ
ပါလာတယ် ဖခင်ကြည့်ပါ'

စာတစ်စောင် ထုတ်ပေးလေသည်။

'ရှောင်မာစာ ယူကာ ဖတ်ကြည့်လိုက်သည်။

ဖာထဲ၌...

'အမီး... ဖေဖေ ဒုက္ခရောက်နေပြီ၊ မြောက်တက် တောင်
ဝန်းကို လိုက်ခဲ့ပါ၊ ဖေဖေ့ကို အကူအညီပေးနေတဲ့ လူတစ်
ယောက်က အမီးကိုလေးပြီး ဆက်သွယ်လိမ့်မယ်'

ဖေဖေ'

ဟု ခရီးထွေးသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

တင်းလေကျင်းက....

'ဖေဖေ ဒုက္ခရောက်နေပြီဆိုတာ သိရလို့ ကျွန်မ ချက်ချင်း
စိုက်ဖို့ စီစဉ်ခဲ့တာပါ။ ဒါပေမယ့် လမ်းခရီးဟာ အန္တရာယ်
များမယ် ဆိုတာ သိလို့ အစ်ကို့ကိုလိုက်ရှာပြီး အကူအညီ
စောင့်တာပါ'

ဟု ရှင်းပြလေသည်။

သူသည် တည်ငြိမ်စွာ ပြောနေရာမှ အမှန်အတိုင်း ပြောနေ
သည်ဟု ထင်စရာရှိပေသည်။

ထက်သန်အထောက်အထားအဖြစ် စာသစ်စောင်ကို ထုတ်ပြ
နေသေးသည် မဟုတ်ပါလား။

သို့သော်....

ရှောင်မာဇီ စိတ်ထဲ၌ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဖြစ်စေသော
ချေ၊

တင်းလေကျင်းက တစ်စုံတစ်ခု လျှို့ဝှက်ထားသည်ဟု ထင်
မှတ်နေဆဲဖြစ်လေသည်။

တင်းလေကျင်းက....

'ကျွန်မတို့ တံခါးပေါက် ရွာလေးကိုရောက်တော့
စာပြီး ဆက်သွယ်ပါတယ်။ ဖေဖေ့ ရဲ့ အထိမ်းအမှတ် ဆွဲရမယ်'

တစ်ခါလခတာကြောင့် ဖေဖေ့ လူဆိုတာ သိရပြီး နောင်ပြ
အဖြစ် ကျွန်မက ခေါ်အာတာပါ'

ထင်းကျိကိုညွှန်ပြကာ ပြောလိုက်သည်။

ထင်းကျိက....

'ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ'

ဟု ဝန်ခံလိုက်လေသည်။

ရှောင်မာဇီ ထင်းကျိကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြီ....

'ခင်ဗျားက ပိုပြီး ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရှင်းပြနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်
မျှော်လင့်ပါတယ်ဗျာ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထင်းကျိ ထက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'ကျုပ် ပြောပြချင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်သူ့ကိုမှ
ပြန်ပြီးမပြောဖို့ မေတ္တာရပ်ခံချင်ပါဘယ်'

ရှောင်မာဇီ....

'မိနေရာမှာ ကျုပ်တို့ရဲ့ စိတ်ဆွေဆိုတာထက် ရန်သူပဲ
ရှိတယ်။ ဘယ်သူ့ကိုမှ သွားပြောပြစရာ အကြောင်းမရှိပါဘူး
ဗျာ'

ထင်းကျိက....

'နယ်စားကြီးရဲ့ အကျိုးကိုမျှော်ကိုးပြီး တောင်းပန်တာပါ
ဗျာ၊ ရေကတောင်ရဲ့ အခြေအနေကိုပြီး ရှင်းပြမှု သဘော
ပေါက် နားထောင်နိုင်ကြမှာပါ။ အကြောင်း နယ်စားကြီး
အကြောင်း၊ မပြောခင် ရေကတောင်အကြောင်း အရင်ပြော
ပါရစေ'

ရှောင်မက....
'ရပါတယ် ပြောပါ'
ဟု သဘောတူလိုက်သည်။
ထင်းကျိက....

'မရကတောင်ဆိုတာရွှေထွက်တဲ့တောင်ကိုခေါ်ကြတာပါ။
မရကတောင်နယ်မြေအစစ်စုံကတော့ တောင်စဉ်တောင်တန်းတွေ
စိုင်းရုံနေတယ်။ တောင်ပေါ်ကတော့ မြေအောက်မှာ မြေအောက်မှာ
ကြွယ်၊ များထောအားဖြင့် စာပေပညာစတင်ကြတာ။ အထိ
ပညာ ခေါင်းပါးကြတယ်။ ကြမ်းတမ်း ရိုင်းစိုင်း ကြတယ်။
တစ်စုံတစ်ခု မတည့်ဘဲ အမြဲတမ်း တိုက်ခိုက်နေကြလေ့ ရှိပါ
တယ်'

ထိုအကြောင်းခြင်းရာများသည် ရှောင်မာတို့ သိပြီးသား
ဖြစ်၍ မထူးဆန်းပါတော့ချေ။
ထင်းကျိက ဆက်ပြောသည်။
'နယ်စားကြီးရဲ့မိတ်ဆွေ ကျောက်ရွာမှာ အကြံအစည်ကြီး
ခေးတဲ့ လူအစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ သူက မြောက်ပိုင်း တောင်

ပေါ်ဒေသကို ဆေးမြစ်ရွာဖို့ ရောက်လာရင်း ဒေသခံလူတွေ
စိုက်ပျိုးထားတဲ့ ဘိန်းပင်တွေကို တွေ့သွားတယ်။ ဘိန်းအကြီး
အကျယ် စိုက်ပျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်တာ သိသွားတာနဲ့ မြေပြန့်ကို
မပြန့်ဘဲဘဲ ဒေသခံတွေကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းပြီး သူ့အကြံ
အတိုင်း အစောင့်အထည့်ဖော်စေတာပါပဲ'

ကျောက်ရွာက ဘိန်းအကြီးအကျယ် စိုက်ပျိုးဖို့ ကြံစည်ခဲ့
ကြောင်းသိရလျှင် ရှောင်မာတို့ ထိတိဆန့်သွားကြလေသည်။
ဘိန်းသည် လူသားတစ်ရပ်လုံးအား အညွန့်တုံးစေနိုင်သော
မျိုးဖျက်အန္တရာယ် မဟုတ်ပါအား။
ထင်းကျိက....

'ကျောက်ရွာက မရကတောင်တန်း တစ်ဝိုက်မှာ ဘိန်းပင်
တွေ အကြီးအကျယ်စိုက်ပျိုးစေခဲ့တယ်။ ဓူတတ်တဲ့ သိုင်းပညာနဲ့
ဒေသခံမျိုး နယ်စားတွေကို ခြိမ်းခြောက်စည်းရုံးခဲ့တယ်။ နောက်
ပိုင်း ဘိန်းကျေးပြီး သူ့ခြေဖဝါးအောက်က ရှမ်းမထွက်နိုင်
အောင် ကြံစည်ခဲ့တယ်။ ကြာတော့ မရကတောင်တန်းမှာ သူ့ရဲ့
ဩဇာလွှမ်းမိုးသွားပြီး ဘယ်သူမှ မော်မကြည့်ဝံ့တော့ဘူး'

ကျောက်ရွာသည် တကယ်လူဆိုးထိပ်သီး တစ်ယောက်ဖြစ်နေ
သည်ဟု ရှောင်မာတို့ နားလည်လိုက်ကြလေသည်။
ထင်းကျိက....
'ကျောက်ရွာက ဘိန်းတွေကို တစ်တိုင်းပြည်လုံးမှာ ပြန့်ပြူး
ရောင်းချဖို့ အဆက်အသွယ်ရှု တယ်။ အနက်ဆုံး သိုင်းဖောက်

သားတွေနဲ့ပေါင်းတယ်၊ တချို့ကိုစည်းရုံးပြီး မရဏစောင်ကို
ခေါ်လာတယ်၊ ခုဆိုရင် မရဏစောင်မှာ အနက်ရောင် သိုင်း
ဖောဓကသားတွေ အတော်များများရောက်နေပြီ

‘ဒါထက် ဇောက်ကျင်းနယ်စားကို သွားခေါ်တာက
ကတော့လဲ’

ရှောင်မခဏ မေးလိုက်သည်။

ထင်းကျိက....

‘ကေခက်ကျင်း နယ်စားဟာ ဆေးပညာ အလွန်တော်သူ
ဖြစ်ပါတယ်၊ ကျောက်ရှုစာ ဘိန်းကို အခြေခံပြီး လူသားတွေ
စိတ်ကို ပြောင်းလဲသွားစေနိုင်တဲ့ ဆေးတွေ ဖော်စပ်ဖို့ စိတ်ကူး
ထားတယ်၊ အထူးသဖြင့် သိုင်းဖောဓကသားတွေကို စိတ်ပြောင်း
ဆေးအသုံးပြုပြီး သူ့အမိန့် နာခံသာအခင် လုပ်ဖို့ ရည်ရွယ်
ထားတယ်၊ သူ့အကြံအစည်အောင်မြင်သွားရင် သိုင်းဖောဓ
တစ်ခုလုံး သူ့အက်ထဲရောက်သွားမှာပဲ’

ထင်းဖောကျင်းက....

‘ကျွန်မဖေဖေဟာ ကျောက်ရှုစာ မခကောင်းတဲ့အကြံအစည်ကို
အားနည်းနဲ့မှ အားပေးအားမြှောက်လုပ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး’

ဟု ဝင်ပြောလေသည်။

ရှောင်မခဏ သူ့ကိုကြည့်လိုက်ပြီးမှ ထင်းကျိက ပြန်ဖြေဆို
လိုက်လေသည်။

ထင်းကျိက....

‘ကျောက်ရှုစာ ဇောက်ကျင်းနယ်စားကို လိမ်ပြီးခေါ်လာ
ခဲ့တယ်၊ မရဏစောင်ကိုရောက်တော့မှ အပြစ်မှန်ကို သိသွားလို့
ဇောက်ကျင်းနယ်စားနဲ့ ကျောက်ရှုစာ အကြီးအကျယ် စကား
များခဲ့ကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် အကြံအစည်သဘာဝ ကျောက်ရှုစာ
ဇောက်ကျင်းနယ်စား လက်ခံမှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကြိုသိထား
တော့ အစားအစာတွေထဲမှာ ဘိန်းနဲ့ဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးတွေ
ထည့်ကျွေးခဲ့လို့ အပြစ်မှန် သိရတဲ့ အချိန်မှာ ကေခက်ကျင်း
နယ်စားဟာ ကျောက်ရှုစာခိုင်းထဲမှာ လုပ်ရမယ့်အခြေအနေ ရောက်
သွားတယ်’

ရှောင်မခဏ....

‘သူက ကျောက်ရှုစာပေါ် တစ်ထပ်ချ ယုံကြည်ထားတာ
ထဲမှားကြီး မှားသွားတာပဲ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထင်းကျိက....

‘ဟုတ်ပါတယ်ကွာ၊ ဒါပေမယ့် ကျောက်ရှုစာ ဇာတ်သိမ်း
ကောင်းပါဘူး၊ သူ့ဘိန်းကျွေးလို့ လူစိတ်ပျောက်နေတဲ့ လူ
တစ်ယောက်ရဲ့ လက်ချက်နဲ့ ဆေးသွားရတယ်’

‘ဪ... ကျောက်ရှုစာဆေးသွားပြီကိုး’

‘ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ’

'ဒါဆို မရကတောင်က မြေခွေးဂူကို တယ်သူက ဦးဆောင်
နေသလဲ'

ရှောင်မာစာ မေးလိုက်သည်။

ထင်းကျီက...

'တမန်တော် ကိဖုံးပါ'

'ဪ'

'ကျောက်ရှု ရှိတုန်းက မရကတောင်တန်းမှာ သူ့ရဲ့ အမိန့်
အတိုင်း အားလုံး ဟစ်သံစတိမ်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ကြရ
အယ်။ ကျောက်ရှု သေဆုံးသွားပြီး တမန်တော်ကိဖုံးက ခေါ်။
ဆောင်နေရာကို ဆက်ခံလိုက်တော့ မကျေနပ်မှုတွေပေါ်ပေါက်
လာတယ်။ တမန်တော် ကိဖုံး ရဲ့ အမိန့်ကို မနာခံဘဲ ကိုယ်အုပ်စုနဲ့
ကိုယ်ထင်ရာခိုင်းတာကြတယ်။ မရကတောင်ပေါ်မှာ သူတစ်လူ
ဝါတမင်း ဖြစ်ကုန်ကြတာပေါ့'

အခြေအနေသည် အလွန်ဆိုးရွားနေကြောင်း ရှောင်စာ
ဆင်ခြင်လိုက်သေးသည်။

ကျောက်ရှုသည် မရကတောင်ပေါ်တွင် မဆောင်မူ ဒုစရိုက်
လုပ်ငန်းများကို မျိုးစေ့ချပေးခဲ့သည်။

ယခုတော့ ...

သူတစ်လူဝါတမင်း ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရ ဖြစ်ကုန်ပြီတည်း။

ရှောင်မာက ...

'နယ်စားကြီးကော'

ဟု မေးလိုက်သည်။

ထင်းကျီက...

'တမန်တော် ကိဖုံးရဲ့ အက်ထဲမှာရှိနေပါတယ်'

ရှောင်မာစာ တင်းဆေးကျွမ်းတက်လှည့်ကာ...

'သင်ခလေးက နယ်စားကြီးကို တမန်တော် ကိဖုံးဆီစာတွေ
ပေးပြီး ရွေးမယ်လို့ ရည်ရွယ်ထားတယ်ပေါ့ ဟုတ်စာ'

တင်းဆေးကျွမ်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်ပါဘယ်ရှင်'

'ကောင်းပြီ'

ရှောင်မာသည် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ဟန်ဖြူ...

'ကျုပ်က အမှန်အတိုင်းသိလိုက်ရပြီမို့ ဆက်ပြီး မကူညီနိုင်
စရာ အကြောင်း မရှိတော့ပါဘူးဗျာ'

ဟု ပြောလိုက်သေးသည်။

တင်းဆေးကျွမ်း ဝမ်းသာသွားသေးသည်။

မျက်စိမြင်နှင့် နားထိုင်းကြို တို့ကလည်း ...

'ကျုပ်တို့လဲ ကူညီပါမယ်'

ဟု ကုတိပေးလိုက်သည်။

ယခု...

သူတို့အားလုံး ပြန်လည်၍ စည်းစည်းလုံးလုံး ဖြစ်သွားကြ
လေသည်။

ထိုစဉ်...

‘ဟေ့... ဟေ့... ဟေ့’

‘ခမ်း... ခမ်း... ခမ်း’

ရယ်မောသံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို
ကြားလိုက်ရလေတော့သည်။

ရယ်မောသံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။
ခေါင်းမိုးပေါ်မှ ထွက်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။

‘အဲဒါ တစ္ဆေပြီနဲ့ တစ္ဆေခွဲ ရယ်သို့ပေါ့၊ သူတို့ဟာ တစ္ဆေ
ခွဲခွဲ ပိုင်ရှင်တွေပဲ’

ဟု ထင်းကျီက ပြောလေသည်။

ရှောင်မာ...

‘သူတို့ထောက်လှမ်းစားစားပေးပဲ၊ မရကစေခင်မှ ဆိုသွား
နဲ့နဲ့လူတွေကို ကျုပ်စာ ဆုံးသွားရမှာပေါ့’

စကားဆိုလျှင် ကြမ်းပြင်ပေါ် ခြေဆော့ဖို့အာ အပေါ်သို့
ထိုးစက်သွားလေသည်။

‘ဝုန်း’

ကျယ်လောင်သောအသံနှင့်အတူ ခေါင်မိုးများ အပေါက်
ကြီးဖြစ်သွားပြီး ရှောင်မာသည် ခေါင်မိုးပေါ်သို့ ထောက်ခိုက်သွား
သည်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင်....

တိုက်ခိုက်လိုက်ကြသောအသံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

‘ခပြေးနဲ့’

ဆော်ငေါက်သံများနှင့်အတူ ပြေးလွှားသွားသောအသံ
များ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ထို့နောက်...

အသံဗလံများ တိက်ဆိတ်ကွယ်ပျောက်ကာ ပြင်သက်သွား
လေတော့သည်။

ထင်းကျီ၊ ထင်းစေကျင်၊ နှစ် နားထိုင်းကြီးတို့ တစ်ယောက်
တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြသည်။

နားစွင့်နေသော နားထိုင်းကြီးက...

‘ရှောင်မာတော့လိုက်သွားပြီ’

ဟု ပြောလေသည်။

တင်းလေကျင်း စိတ်ပူသွားပြီး...

'သူတစ်ယောက်တည်းဖြစ်ပါ့မနော။ ကျွန်တို့လိုလိုသွားမှ ထင်တယ်'

ထင်းကျင်းက သောက်ခံလိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်၊ တစ္ဆေမခင်နှမအေ အတော်ကိုညှက်များကြ အပျ'

သူ့ကိုယ် သူ့အိမ်အပြင်ဘက်သို့ပြေးထွက်လိုက်ကြပြီး ခေါင်းခော့ကြည့်လို ကြလေသည်။

လရောင်ခြောက်သွားနေပြင် ခေါင်းမို့ပေ၍ တွင် လူသူတစ်စုံတစ်ယောက်မျှရှိ-နည်းကိုမတွေ့ရပေ။

ရှောင်ခါသည် မည်သည့်နေရာဆောက်ရှိ သွားပါအနည်း။

သူ့ကို ဟိုဟိုသည်သည် အကဲခတ် ကြည့်နေကြစဉ်မှာပင်...

'အား'

'အမယ်ပေး'

'သေပါပြီဗျ'

အိမ်ထဲမှ စူးရှသောအော်တစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည် လို ကြားလိုက်ရလေသည်။

တင်းလေကျင်း မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

သူ့တို့ အိမ်အပြင်ဘက် ပြေးထွက်လာချိန်တွင် ရန်သူသည် အိမ်ထဲသို့ဝင်ရောက်ကာ အလစ်စီးနင်းတိုက်ခိုက်နေပြီဟုတိတိလာ။

'သိကြသေးတာပေါ့'

တင်းလေကျင်းက အော်ငေါက်စွာ အိမ်ထဲပြေးဝင်လိုက်သည်။

ထိုစဉ်...

'ဖောင်း...ဖောင်း'

မုန့်များအက်ကဲ့သို့သော အသံများထွက်ပေါ်လာသည်။

ထွန်းညှိထားသော မီးအိမ်များသည် တဖောင်းဖောင်းဖြစ်ကာ ကွဲအက်ကြွေမှုများပြီး တစ်အိမ်လုံး ရှောင်အတိကျ ထွားဝေးစေခဲ့သည်။

* * *

တစ်အိမ်လုံးမှောင်မည်းသွားသည်။

တင်းလေကျင်း ခြေလှမ်းတုံ့ခနဲ ရပ်လိုက်ရလေသည်။

အမှောင်ထဲ၌ ရန်သူကိုရှာဖွေဖို့ ရုတ်တရက် လှုပ်ကူမည် ဟုတိတိလာ။

ရေခင်ထဲမှ ညည်းညူ ဆံ့များကို ကြားရ၏။

ရန်သူ၏အလစ်ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် သူမ၏လူအချို့ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရခဲ့ကြောင်း တင်းလေကျင်းနားသည်မိခင်ထံသို့

သူမ ခေါ်သထွက်လာလေသည်။

‘တစ္ဆေခောင်နှမ သတ္တိရှိရင် ထွက်ခဲ့စမ်း’

ဟု ဆော်ပြောလိုက်၏။

သူမ၏အသံ ကျယ်လောင်စွာ ဟိန်းထွက်လာပါသည်။

ထိုစဉ်...

‘သခင်မလေး’

တီးတိုးခေါ်သံထွက်ပေါ်လာ၏။

တင်းလေကျင်းက...

‘ဗလကြီးလား’

‘ဟုတ်ပါတယ် သခင်မလေး။ ရန်သူက အလစ်ဝင်တိုက် လိုက်လို့ ကျုပ်တို့ လူနှစ်ယောက် ကျဆုံးသွားပြီး တစ်ယောက် ဒဏ်ရာရသွားပါတယ်’

‘ရန်သူကော’

‘ကျုပ်တို့ဝိုင်းပြီး တိုက်ခိုက်နေကြတုန်း မီးဆွိမ်တွေ ကွဲကြွေ ပြီး မှောင်ကျသွားတာနဲ့ ပျောက်သွားပါတယ်’

တင်းလေကျင်း အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်ပြီး....

‘မီးထွန်းလိုက်’

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်၏။

အမှောင်ထဲမှ လှုပ်ရှားသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ မကြာ ပါချေ။ မီးရောင်များ ထွက်ပေါ်လာစေသည်။

အိမ်ထဲ ဓမ္မိးဓင်းကျင်းကျင်းဖြစ်လာသည်။

တင်းလေကျင်း အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သောအခါ ဝေါစင် နှစ်ခုရှိသည်။ အနက်ဝေါစင် အသေးနံ့ဆေး၌ လဲကျနေသည့် ဆူသန်ကြီး နှစ်ယောက်ကိုတွေ့ရ၏။

သူတို့၏ တစ်ကိုယ်လုံး မည်းနက်ပြာနွမ်းနေသဖြင့် အဆိပ် ဓက်နက်တစ်ခုခုဖြင့် တိုက်ခိုက်ခြင်းခံလိုက်ရကြောင်း ထစ်ရှား နေသည်။

ဗလကြီးဆိုသည့် လူသန်ကြီးတို့၏ ခေါင်းဆောင်စာ ဒဏ်ရာ ရထားသူတစ်ယောက်ကို ဖက်ထားသည်။

တင်းလေကျင်း ခေါင်းခါးယမ်းမိသည်။

ဒဏ်ရာရထားသူမှလည်း အဆိပ်ဓက်နက်ဖြင့် တိုက်ခိုက် ခံခဲ့ရသည်ဖြစ်ရာ ဆေးကုမို့ အချိန်မီတော့မည် မဟုတ်ဟု နား ထည်မိလေသည်။

သူမ တွေးထင်ထားသည့်အတိုင်းပင် ဗလကြီး၏ ကြိုးစား ကူပေးပါသော်လည်း ဒဏ်ရာရထားသူများထက်အသေမလာဘဲ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျကာ သေဆုံးသွားသည်ကို တွေ့ရစေသည်။

ဗလကြီး၏ ခေါ်ဆခြောင်းခြေခင်း ထွက်သွားပြီး...
'တောက်'

သု၏ တက်ခေါက်သံဆုံးမိ...

'ဟိုမှာကြည့်စမ်း'

စကားသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

လှမ်းကြည့်လိုက်ကြသောအခါ ခလုမ်းမကမ်း တစ်နေရာရှိ
လဲကျနေထူတစ်ယောက်အား တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူမှာ အလွန်အရှုပ်ဆိုး အကျည်းတန်သော အမျိုးသမီး
(၀၇) တစ္ဆေ ဖြစ်လေသည်။

တစ္ဆေသည် မျက်လုံးကြီးပြူးကာ စန့်စန့်ကြီးလှဲနေ၏။

တင်းလေးကျင်း လူများကို တိုက်ခိုက်ခဲ့သည့်နည်းတူ သူ
လည်း အသက်ပေးလိုက်ရပြီဖြစ်သည်။

တင်းလေးကျင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ရှောင်မာ ပြန်လည်ထောက်ရှိလာလေသည်။

ရှောင်မာသည် ခေါင်မိုးပေါ် ခုန်တက်လိုက်သောအခါ...
'ဝှစ်...ဝှစ်'

ဆက်နက်ပုန်း၊ စေးများသည် ဝဲတံတစ်ဖက် အစ်ချက်မှ
တရစပ် ပစ်လွှင့်လာလေသည်။

လရောင်ဖြူ လူနှစ်ယောက်က ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ် တိုက်ခိုက်
လိုက်ကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရှောင်မာသတိပြုမိလိုက်သည်။

ခေါင်မိုးပေါ် ခုန်တက်လာသည့်အချိန်ဖြင့် ဆက်၍ခုန်တက်
သွားပြီး စေ့ထဲကျမ်းပစ်စား ရှောင်တိမ်လိုက်လေသည်။

ပြီးလျှင်...

'ယား'

ငြိမ်သံပေးစာ တစ်ခွံနဲ့ထိုး ခုန်ဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။
သူ့အား တိုက်ခိုက်လိုက်သူနှစ်ယောက်မှာ တစ္ဆေမောင်နှမ
ဖြစ်ပါသည်။

သူတို့သည် ရှောင်မာကဆက်နက်ပုန်းများအား ရှောင်တိမ်
လိုက်မည်ကိုတွေ့ရလျှင် ဆက်၍တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုကြတော့ဘဲ
လူချင်းခွဲစား ထွက်ပြေးသွားကြလေသည်။

'မခပြေးနဲ့'

ရှောင်မာ၏ ဆော်ခေါက်စာ ပြေးလိုက်သွားလေသည်။
သူ၏ ရှေ့မှပြေးသွားထွက် တစ္ဆေဖြူ ဖြစ်ပါသည်။

တစ္ဆေဖြူ၏ အပြင်ဘက်စေးအုပ်ထဲသို့ ဦးထည်ပြေးလွှား
သွားလေသည်။

ရှောင်ခါကသည်း ထက်ကြပ်ကော့လိုက်သွားသည်။
စောအုပ်ထဲသို့ဆုတ်လျှင် တစ္ဆေဖြူက ခြေလှမ်းရပ်စန့်
လိုက်လေသည်။

တစ္ဆေဖြူက...

‘မင်းတစ်ယောက်သည်း လိုက်လာတာ သေချင်လို့ပဲ’

ဟု ပြောစေသည်။

ရှောင်မာ ရယ်ခေါလိုက်သည်။

‘ကျုပ်က မရဏတောင်တန်းပေါ်မှာ ဆိုးသွမ်းခင်းမူနေတဲ့
လူးတူကို သုတ်သင်ပစ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပါပြီဗျာ’

‘ဘာကွ၊ ဝင်းတယ်အပြောကြီးပါဏား၊ တယ်သူ့ထဲ သုတ်
ထင် ပစ်နိုင်မလဲဆိုတာ ကြည့်ကြီးသားတာပေါ့’

စကားဆုံးလျှင် တစ္ဆေဖြူက စတင် တိုက်ခိုက်လိုက်စေ
သည်။

အဆိပ်သုတ်လိမ်းထားသည့် လက်သည်း ရှည်ကြံ နှုတ်ဖြူ
ကုတ်ဆွဲတိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှောင်မာက မလှုပ်ပေ့က်ရပ်နေသည်။

တစ္ဆေဖြူက တိုက်ခိုက်လိုက်လျှင် ရုတ်တရက် ချောခနဲ နှုတ်
လိုက်ပြီး ခြေထောက်ဖြင့်ပတ်ကစားစန့်ကျော့ခက်လိုက်ရန်
လိုက်သည်။

တစ္ဆေဖြူသည် ခြေထောက်ဖြင့် အကန်ခံရသည်ကိုစိုးရိမ်ကာ
ထုံချသလိုပုံဘဏ္ဍာန်မျိုးဖြူစွာ ရှောင်မာက လက်တစ်ဖက်လွဲကာ
တစ္ဆေဖြူ၏ချက်နှာကို လက်သီးဖြင့် ထိုးသွင်းလိုက်၏။

ရှောင်မာ၏လှုပ်ရှားမှုမှာ လျှင်ပြက်သလို လျှင်မြန်လွန်းလှ
ပါသည်။

တစ္ဆေဖြူသည် ခည်သို့မျှ မရှေ့ခင်နိုင်တော့ချေ။

‘ခွပ်’

‘အား’

စူးရှကျယ်စောင်းသော အသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

တစ္ဆေဖြူသည် မြေပေါ်ပစ်ဖက်အန်ကော လုံကျသွား
သည်။ နောက်ထပ် ထပ်မံတိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုတော့ချေ။

သုတ် လက်သီးထိုးချက်ကို ယုံကြည်စိတ်ချစားခြင်းကြောင့်
ဖြစ်ပါသည်။

တစ္ဆေဖြူသည် မြေပေါ်တွင် ယက်ထန်ယက်ထန်ဖြင့် နေရာမှ
နောက်ဆုံးကြိုးစားသည့်အနေဖြင့်...

‘ခွီး’

လက်ခေါက်မှုတ်လိုက်လေသည်။

စူးရှစေးမြည်သံ ထွက်ပေါ်လာပြီး သစ်ပင်များကြားမှ လူစိတ်ပျောက်နေကြစေသော ဘိန်း၏ သားကောင်များ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရစေတော့သည်။

* * *

ရှောင်မာ၏ တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများ ရွှဲရွှဲစိုနေသည်။
ဇနီးအား နားထောင်၍ တစ္ဆေဖြူ၏ လူများနှင့် အသေအလဲရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။

တစ္ဆေဖြူ၏ လူများသည် အစက်အသရေများကို အမှုထမ်းတို့ ရှေ့သို့သာ အတင်းတိုးပြီး တိုက်ခိုက်နေကြသည်။

ထူထိုက်၍ ဇက်အည်းရှည်ကြီးများ၌ အဆိပ်သုတ်လိမ်းထားသည့် ဖြစ်ရုံထု ထိခိုက်မိလျှင် ဒုက္ခရောက်ရမည် ဖြစ်လေသည်။

ရှောင်မာသည် ဆက်၍ တိုက်ခိုက်နေလျှင် အက်သာမည် မဟုတ်ဟု ဆင်ခြင်မိခြင်းကြောင့် ရှောင်တိမ်းလာခဲ့စေသည်။

ရှောင်မာ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာခြင်းကြောင့် တင်းတေကျိုးဝမ်းသာသွားလေသည်။

‘အစ်ကို တစ်ခု ဖြစ်ဘူးနော်’
ရှောင်မာ ခေါင်းမ ယမ်းလိုက်သည်။
ထင်းကျိက....

‘တစ္ဆေဖြူကော’
‘ထေပြီ’

‘ဒါဆို တစ္ဆေမောင်နှမ အမိုက်တော်သိမ်းပြီပေါ့’
ရှောင်မာ မျက်မှောင်ကြုတ်သွား၏။

ထင်းကျိ၏ ညှိုးညှိုးပြုရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်တော့မှ လဲကျကော အသက်ပျောက်နေသည့် တစ္ဆေမကို တွေ့သွား၏။

တစ္ဆေရွာ၏ ခေါင်းဆောင်နှစ်ယောက်ကို သုတ်ဆင်ရှင်းလင်းပစ်နိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ်....

‘လူအား နှုတ်ဖယ်’
မျက်မှောင်၏ စကားသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

အားလုံး နားစွင့်လိုက်ကြသော်လည်း လူစုလူဝေးဖြင့် လျှောက်လေနေကြသည့် ခြေသံများကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ခြေသံများသည် တစ်စထက်တစ်စကျယ်လှောင်လာပါသည်။
ရှောင်မာတို့ ချက်ချင်းပင် အပြင်တစ် ထွက်ကြည့်လိုက်လေသည်။ ထိုအခါ....

ရွာထဲသို့ ဝင်လာနေကြသည့် တစ္ဆေဖြူ၏ လူများကို တွေ့မြင်လိုက်ရစေတော့သည်။

တစ္ဆေဖြူ၏ လူများသည် သူတို့အား ချုပ်ထိန်းထားသည့်
တစ္ဆေဖြူ မရှိတော့သဖြင့် ပရမ်းပတာ ဖြစ်နေကြပြီတည်း။

ရွာထဲဝင်လာပြီး တွေ့သမျှအရာကို ရိုက်ချိုးဖျက်ဆီးပစ်ကြ
သည်။ ပြီးလျှင် မီးရောင်ထွက်ပေါ်နေသည့် ရှောင်မာတို့ရှိရာ
အိမ်ကြီးဆီသို့ ဦးတည်လှမ်းလာကြတော့သည်။

ရှောင်မာက ...

'သူတို့ဘာ လုပ်ဆောင်ပျောက်နေကြဘယ်၊ သူ့ဘို့ ဇာန်သည်၊
တွေ့မှာ အဆိပ်ရှိဘယ်၊ လူစု လူ့ဝေးနဲ့ ဝိုင်းလာမယ် ဆိုရင်
မလွယ်ဘူး'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

တမ်းလေကျွန်းက...

'တံခါးဆွဲပိတ်ထားလိုက်ရင် အောင်းမယ်'

'ဟုတ်တယ်'

သူတို့အားလုံး အိမ်တံခါးများ ပိတ်ပစ်လိုက်ကြတော့သည်။

တစ္ဆေဖြူ၏ လူများသည် တစ်စုတစ်ဝေးကြီး အိမ်ရှေ့သို့
ရောက်ရှိလာကြပါသည်။

သူတို့သည် ရူးသွပ်နေသူများအလား တံခါးများ အိမ်နံရံ
များကို ဝင်တိုးကြသည်။

ဝင်တိုး၍ ဓရသောအခါ သည်အဘိဓ်၊ ငူငူကြီးရပ်နေကြ
တော့သည်။

အကယ်၍သာ....

အသိဉာဏ်ကို အသုံးချတတ်ကြမည်ဆိုပါလျှင် တံခါးများ
ကို ရိုက်ချိုးဖျက်ဆီးကာ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လာကြမည် ဖြစ်
ပါသည်။

ယခုတော့....

အားလုံးသည် အိမ်ထဲဝင်၍ မရသဖြင့် ငူငူကြီးရပ်နေကြ
တော့သည်။

* * *

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးသွားသည်။

တစ္ဆေဖြူ၏ လူများသည် အိမ်အပြင်ဘက်မှနေပြီး အထပ်
ထပ် ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြသည်။ သို့အော်....

တိုက်ခိုက်ဖို့အား မည်သူ့မျှမကြိုးစားကြချေ။

ထိုလူများ အသိဉာဏ် ဆင်းမဲ့လှပုံကို ကြည့်ကာ ရှောင်မာတို့
ထိတ်ဆန့်လာကြတော့သည်။

'မလွယ်ဘူး'

ရှောင်မာ တိုးတိုး ညည်းလိုက်သည်။

တမ်းလေကျွန်းက....

'သူတို့ ဝိသုဒ္ဓိ ဝိသုဒ္ဓိ၊ ထားကြမယ်ဆိုရင် ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ
ဆင်'

ဟု ချေခံမရဲ မေးထားလေသည်။

ထိုးဖောက်ထွက်ဖို့ မလွယ်ပါ။

ထိုးဖောက်ရင်း ဒဏ်ရာအနည်းငယ်ရလိုက်သည်နှင့် အဆိပ်
မိကာ အသက်ပေးလိုက်ရမည် ဖြစ်လေသည်။

နားထိုင်ကြီး မျက်မမြင်နှင့် ထမ်းကျိတ္တိသည်။ ဘာမှ
ပြောနိုင်ကြပါ။

သူတို့အားလုံး အိမ်တစ်လုံးထဲ၌ ပိတ်မိနေကြပြီ မဟုတ်ပါ
ဏား?

ရှောင်စာက ...

'အခြားနေ ကြည့်သေးတာပေါ့'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သူတို့သည် အပြင်ဘက်မှ ဝိုင်းရံထားကြသူများ၏ အခြေ
အနေကို စောင့်ကြည့်နေလိုက်ကြလေသည်။

ဝိုင်းရံထားကြသူများ တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ကြပါချေ။

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးသွားပြန်သည်။

ရှောင်စာ ရင်ထဲကင်းကျပ်လာသည်။

နားထိုင်ကြီးက ...

'ဝိသုဒ္ဓိ၊ မနေမယ့်အစား ထိုးဖောက်ထွက်တာ အစကောင်း
ဆုံးဖြစ်မယ်'

ဟု ပြောထားလေသည်။

မျက်မမြင်က အစကားတူလိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်၊ တို့နှစ်ယောက်ထွက်ပြီး ဆုံးမလိုက်ကြတာပေါ့'
သူတို့သည် အိမ်ရှေ့တံခါးဆီသို့ လှမ်းသွားလိုက်ကြလေ
သည်။

'ခဏ'

ရှောင်မာက ဟန့်ထားလိုက်သည်။

မျက်မမြင်က ...

'မင်းဘာပြောမလို့လဲ'

'ဝိသုဒ္ဓိကြည့်ပါဦးဗျ၊ သူတို့ကိုကြည့်ရတာ တစ်ခုခုပဲ'

ရှောင်မာက ပြကမ်းပေါက်မှတစ်ဆင့် အပြင်ဘက်၌ ဝိုင်းရံ
ထားသူများကို ညွှန်ပြအာ ပြောလိုက်သည်။

အားလုံးလှမ်းကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ဓုန်ပေသည်။

အပြင်တက်တွင် ဝိုင်းရံထားကြသည့် တစ္ဆေဖြူ၏လူများ
သည် လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်စားကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေ
သည်။

သူတို့သည်၊ ဂနာမငြိမ်ဘဲ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်
တိုးခွေနေကြသည်။

နောက်ဆုတ်သူဆုတ်ပြီး ရွှေ့တိုးသူက တိုးနေသည်။

သူတို့၏ထူးခြားသော အခြေအနေကြောင့် အားလုံးစာစု
စာကြမ်းနေကြစဉ်မှပင် ထိုလူများသည် အရွှေ့ရွှေ့နောက်
ဆုတ်သွားကြလေသည်။

‘အောက်အီးအီးအွတ်’

အဝေးမှကြက်တုန်းသံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

‘အရွှေ့ဘက်ဆီတွင် အရုဏ်ဦး၏ဆရာနီများ ထွက်ပေါ်လာ
လေသည်။’

တစ္ဆေဖြူ၏လူများပို၍ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာကြသည်။

‘ကျုပ်သံပြီဗျါ’

ထင်းကျိ၏အသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

အားလုံးက ထင်းကျိကိုလှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ထင်းကျိက....

‘တစ္ဆေဖြူ၏ နာဗညေခဲလိုက်အောင် ညဘက်မှာပဲ လှုပ်ရှား
တယ်။ တူ့လူတွေကိုတော့ ညဘက်လှုပ်ရှားဖို့ သင်ကြားပေး
ကျင့်ပေးထားမိလိမ့်မယ်။ နေ့ဘက်မှာ သူတို့တာ နေ့ရောင်ကို
ရှောင်ပြီး ပုန်းနေကြလိမ့်မယ်။ အခုမှိုးစင်းလာတော့မှာမို့
သူတို့နေထိုင်ထိုင်မထားဖြစ်တာကြတာပဲ’

ဟု ရှင်းပြလေသည်။

သူ၏စကားသံနှင့် မရှေးမနှောင်းမှာပင် တစ္ဆေဖြူ၏
လူများသည် တဖြည်းဖြည်း ထွက်ခွာသွားနေကြသည်ကို တွေ
့ရ၏။

မိုးစင်စင်လင်းလာသောအခါ ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး လှင်း
လင်းကျင်းကျင်းဖြစ်လာသည်။

တစ္ဆေဖြူ၏လူများသည်သည် ကြက်ပျော့ခက်ငှက်ပျောက်၊
ပျောက်ကွယ်သွားကြစေတော့သည်။

ကြို့တံတားထိပ်တွင်....

'မျက်ရည်ကြိုးတံတား'

ဟု ရေးထားသောဆောင်းဘုတ် ဖတ်ခဲ့ရုံနု၏။

ရှောင်မာတို့အစားလုံး ရပ်ဘန်လိုက်ကြ၏။

သုခို၏အကြည့်သည် ထင်းကျိသံသို့ ရောက်ရှိသွားကြသေးသည်။

ထင်းကျိက....

'ဒီနေရာဟာ သူ့အဘိဓမ္မာရုပ်၊ သူနဲ့ ညှိနှိုင်းလို့ရမယ် ထင်ပါတယ်'

ဟု ပြောလေသည်။

လှည့်ဆင်သို့သည်မှာ ရေကူးတော်အားမှ အကွဲကွဲအပြားပြားဖြစ်နေသော အဖွဲ့များအနက် အဖွဲ့တစ်ခု၏ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ကြောင်း ရှောင်မာတို့ နားလည်လိုက်ကြသေးသည်။

ထင်းလေကျင်းက....

'ကလေးဆိုရင် ကျွန်တို့က သူတို့ ဝေဒနာပေးသောကံကို ပေးပြန်မယ်လို့ ကျွန်တို့က ချစ်မိမိနဲ့ အကြံပေးခဲ့ဖူးပါ။ အခုကလေးကလေးပေးခဲ့တာလဲ'

ဟု မေတ္တာမနပ်ပြောလိုက်၏။

အသက်နှင့်ရင်း၍

တစ်ဖွဲ့ရွာသွားသည် အနောက်ဘက် အစောင့်ဝေးဝေးတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်မာတို့လူစုသည် ထင်းကျိ၏လမ်းပြမှုဖြင့် ရေ့ဆက်ခရီးပြင်းနင်းခဲ့ကြသေးသည်။

ဤသို့ဖြင့်...

နေ့မှန်း ဘည့်အချိန်သို့ရောက်သောအခါ တောင်ကမ်းပါးယံကြီးနစ်ခုအား ဆက်သွယ်ထားသည့် ကြို့တံတားတစ်ခုအနီးသို့ ရောက်ရှိအကြောင်းသည်။

ထင်းကျိက...

‘သုတေသန ငါတစ်ခင်းဖြစ်နေလို့ပါသခင်ဇလေး၊ စာမန်တော် ကိဖိုးဟာ ခေါင်းဆောင်ရာထူးယူထားတယ်ဆိုပေမယ့် အကွဲကွဲ ဆည်းပြ၊ ဖြစ်နေသူတွေအပေါ် ဩဇာမညောင်းတော့ပါဘူး။ သူတို့က စာမန်တော် ကိဖိုးကိုတေခင် သုတ်ထင်ရှင်းလင်းပစ် ချင်နေကြတာပါ’

ဟု ရှင်းပြလိုက်သည်။

စာမန်တော်ကိဖိုးကိုပင် သုတ်ထင်ရှင်းလင်းပစ်လိုကြသည်ဆို ပါလျှင် သူတို့အား နှောင့်ယှက်နေသည်မှာ အသေးအမွှေးပင်ဖြစ် ပေလိမ့်မည်။

ရှောင်ဓာက....

‘သူတော်နဲ့ညှိနှိုင်းလို့ ရနိုင်တယ်ဆိုတခဏကေခ’

ဟု ခေးလိုက်သည်။

ထင်းကျိက....

‘သူတော်က ငွေသိပ်ကော်တဲ့လူပေါ့၊ ဒါကြောင့် စာမန်တော် ကိဖိုးကိုပေးရမယ် ငွေတွေထဲက ဝါချိုတစ်ဝက်ကို ခွဲဝေပေး လိုက်မယ်ဆိုရင် သူ့အကြည်ကြည်ဖြူဖြူ သွားခွဲဖို့ပေးလိုက်မှစပဲ’

‘ခင်ဗျား ဆေးချာရဲ့ဇာ၊’

‘ဆေးချာပါတယ်’

‘တကယ်လို့ ကျုပ်တို့က မပေးဘူးဆိုရင်ဇကာ’

ထင်းကျိ ပခုံးတွန့်လိုက်သည်။

‘ရှေ့ဆက်မသွားဘဲနေဖို့ပဲ ရှိတော့တာပေါ့ဗျာ’

ရှောင်ဓာ မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

‘မသွားဘဲနေရမယ်ဟုတ်သား’

ထင်းကျိက....

‘သူ့အထက်မှာ ကြက်ဖ၊ ကျားဆစ်၊ တစ္ဆေဒဗ္ဗင်နာတို့ ထက်ပိုပြီး ကြောက်စရာကောင်းကယ်ဗျ၊ ဒီကြိုးတံဘား ဘာ ကြောဇို့ မျက်ရည်ကြိုးတံဘားလို့ ခေါ်သတဲ့ဆိုတာ သိသကား၊ ဒီတံဘားအဖြတ်ရင် ဝမ်းနည်းမျက်ရည်ကျရမယ်ဆိုတဲ့ ဆတော့ ပေါ့ဗျာ’

‘ဟား... ဘား... ဟား’

ရှောင်ဓာ ကျယ်လောင်စွာ ရယ်ခေးလိုက်သည်။

ထို့နောက်....

ကြိုးတံဘားပေါ် သို့လှမ်းတက်ကာ ဖြတ်လျှောက်သွားလိုက် လေတော့သည်။

စောဝေ့ယမ်းတိုက်ခတ်စာသည်။

ကြိုးတံတားသည် စောထိယိမ်းနွဲ့နုစောသည်။

တေးင်ကမ်းပါယံနှစ်ခုကြား၌ နက်ရှိုင်းလှစော ချောက်ကုမ်းပါးကြီး ရှိနေပါ၏။

အကယ်၍....

ကြိုးတံတားပေါ်မှ လွန့်စဉ်ကာ ချောက်ထဲ ကျသွားမည် ဆိုပလျှင် ထင်းကျိပြေထလို ဝမ်းနည်းမျက်ရည်ကျ၍ ဆုံးတော့မည် ဟုတ်ပါစေ။

ရှောင်မာသည် ခေါင်းမာသေကျော့ သွဲထူးကိုရရှိထားသူ ဖြစ်ပါသည်။

သူလျှောက်လှမ်းခဲ့ရသည့် တဝရီးခက်ကန်ကြမ်းတမ်းလွန်းသော်လည်း တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မျက်ရည်မကျတူးပါ။ ယခုလည်း မျက်ရည်ကျစရာ အကြောင်းမရှိဘဲ ယုံကြည်ထားစေသည်။

ရှောင်မာသည် ကြိုးတံတားပေါ်မှ ဖြတ်လျှောက်သွားရ၏။

အားလုံးက စိုးရိမ်ပူပန်စွာကြည့်နေကြလသည်။

ရှောင်မာသည် ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့် လျှောက်သွားပြီး တစ်ဆောင်ကြာလျှင် တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်သွားစေတော့သည်။

ရှောင်မာ၏ စေညှင်းခံထွက်စာစုစစ်ယောက်ပမာ အေးအေးဆေးဆေး လျှောက်လှမ်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော်....

သူ၏မျက်လုံးအစုံကမူ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မျက်ခြည်မပြတ် လေ့လာခဲ့စေသည်။

အထူးသဖြင့်....

ကြိုးတံတား၏အခြေနေကို စေ့စားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ကြိုးတံတားမှဖြတ်လာမည့် လမ်းစစ်လျှောက်တွင် ဆယ်ပေခန့် အကွာအဝေးသို့ ရောက်တိုင် ကြိုးဆက်ထူးလေးများ ရှိနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ထိုဆက်ထူးလေးများသည် ထမင်းခက်ခက် ပြုလုပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ အကြောင်းတစ်စုံတစ်ခုရှိပေမူ တစ်ဖက်ကမ်းမှနေပြီး ကြိုးတံတား၏ ကြိုက်သည့် အစစ်အပိုင်းကို ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်ရန် စီမံထားခြင်းဖြစ်မည်ဟု တွက်ခမ်းလေသည်။

တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်မည်အထိ ချော့ချော့ပေးမော့ဖြတ်သွားလာနိုင်သည့်မှာ ကံကောင်း၍မဟုတ်ဘဲ သူ့အား ရုက္ခပေးလို၍ ဖြစ်ကြောင်း စောစောပေ ကမ်းစောသည်။

ရှောင်မာသည် တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ခြေရမ်းလှက်စည်နှစ်ဖို ကျောက်တုံးတစ်တုံးပေါ်၌ ထိုင်နေသူထပ်ယောက်ကို ဖွဲ့မြင်လိုက်ရစေသည်။

ရှောင်မာ ခြေလှမ်းရပ်သွား၏။

ထိုသူမှာ အဖြူဆောင်ဝတ်ဆင်ထားပြီး တောင်စွန်းတစ်
ချောင်းကိုထားဆော သူတော်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်ကို တွေ့
သည်။

သူတော်၏မျက်နှာ ပြုံး၍နေသည်။

‘ငါ့ညီအကြီးတံတားပေ၏ အဖြူလျှောက်လာရလို့ ခော
နေရောပေါ့၊ ဒီမှာအာပြီး အေးအေးဆေးဆေး အနားယူလိုက်
ပါဦးဇာ။’

ဟု ပြောလေသည်။

ထိုအခါမှ...

သူတော်၏ နံဘေးတွင် အရက်တစ်အိုးနှင့် ကြက်ဆင်တစ်
ကောင်ရှိနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

‘လာပါကွ’

သူတော်က ထပ်မံပြီး ဖက်ရပ်ခေ၏လေသည်။

ရှောင်မာ ပြုံးလိုက်သည်။

‘ကျုပ်လဲ ဗိုက်ဆာနေတာနဲ့ အတော်ပဲ’

သူတော်အနီးသို့လှမ်းသွားပြီး ကျောက်တုံးတစ်တုံးပေ၏
ထိုင်ချလိုက်လေသည်။

သူတော်က အရက်တစ်ခွက် ငဲ့ပေးရင်း...

‘ခရ...အောက်လိုက်’

‘ကျေးဇူးပါပဲဗျာ’

ရှောင်မာက အရက်ခွက်ကိုယူကာ တစ်ရှိုန်ထိုးမော့ချလိုက်
လေသည်။ သူတော်က...

‘ကြက်ကြော်စားလိုက်ဦး’

‘ဟုတ်ကဲ့’

ရှောင်မာသည် သူတော်ပေးသော ကြက်ကြော်ကို ခြေထိုးဘဲ
ယူပြီး စားသောက်လိုက်လေသည်။

သူတော် ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်သည်။

‘ခဆိုးဘူး၊ မင်းတော်တော် သတ္တိကောင်းတာပဲ၊ တကယ်လို့
အရက်နဲ့ ကြက်ကြော်မှာ အဆိပ်ခတ်အေးတယ်ဆိုရင် ခင်း
ဘယ်လိုလုပ်မလဲ’

ဟု မေးလေသည်။

ရှောင်မာက...

‘ကျုပ်က သတိပစ်ချင်တယ်ဆိုရင် ဒီဘက်ကမ်းကိုတောင်
ရောက်အာစရာ အကြောင်းမရှိပါဘူးဗျာ၊ ခင်ဗျားအ ခုက
ပေးမှ မဟုတ်ဘူးလို့ ကျုပ် နားလည်ထားတယ်’

သူတော် ရယ်မောလိုက်သည်။

‘ဟဲ...ဟဲ ကောင်းတယ်၊ အောင်းတယ်၊ ငါက မင်းလို ပါးနပ်လိမ္မားတဲ့လူစားမျိုးနဲ့မိ စကားပြောချင်တာ’

‘ပြောပါဗျာ’

သူတော်က.....

‘ငါက လူတစ်ယောက်ကို စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်သွားအောင်လုပ်ချင်တယ်၊ အဲဒါ မင်းက ငါ့ကိုကူညီရလိမ့်မယ်’

ရှောင်မာက...

‘ဘယ်သူ့ကို လုပ်ဇူးလဲ၊ ကျုပ်က ဘယ်လိုကူညီရမှာလဲဗျ’

‘တမန်တော် ကိဖုံးဧပ’

‘ဩတ်’

သူတော် နှာခေါင်းရွံ့ကာ...

‘ကိဖုံးက ဆရာကြီးကျေးဇူးရှုမရှိတော့တာနဲ့ ခေါင်းဆောင်နေရာကို တက်ယူပြီး ကျုပ်တို့ကို ကန်ထုတ်ပစ်လိုက်တာပဲ၊ အကယ်ဆို မနေကတော့ တန်းကို အုပ်ချုပ်ဖို့ လူ့ရှာ အရည်အချင်း မရှိပါဘူးကွာ’

ဟု ပြောစေသည်။

ရှောင်မာက.....

‘အရည်အချင်းမရှိတဲ့တော့ ခေါင်းဆောင် ဘယ်ဖြစ်လာပါ့မလဲဗျ’

‘ဖြစ်တာပေါ့၊ မြေခွေးဂူက လူတွေကို သူတစ်စည်းရုံးနိုင်ခဲ့တော့ ကျန်တဲ့လူတွေဟားဆောက်ပြီး သူ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သွားတာပေါ့’

ရှောင်မာ ပြုံးလိုက်သည်။

‘တာန်တော်ကိဖုံးက အရည်အချင်းမရှိဘူးဆိုရင် ခင်ဗျားက အရည်အချင်းရှိ ဘယ်လို ပြောချင်တာလဲ၊’

ဟု မေးလိုက်သည်။

သူတော်က...

‘မင်းတော်တယ်၊ မင်းပြောတာ သိပ် မှန်ကန်ပေါ့ကွာ၊ အကယ်ဆိုရင် မရကအောင်တန်းမှာ ငါဟာ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်ထိုက်တာကွ’

ရှောင်မာက.....

‘ဒါကို ကိဖုံးနဲ့ ထိပ်တိုက်ရင်ဆို လိုက်ပေါ့’

သူတော် ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘မဖြစ်ဘူးကွ’

‘ဘာကြောင့်လဲ၊ ခင်ဗျားက သူ့ကို ရင်ဆိုင်နိုင်ဘူးဆိုရင် ခေါင်းဆောင်လုပ်လို့ ဘယ်ဖြစ်နိုင်တော့မှာလဲ’

'ငါက သူ့ကို ကြောက်စရာအကြောင်းမရှိဘူးကွာ၊ သူ့ကို
စိန်ခေါ်ပြီးတိုက်ရင် တခြားလူတွေက ဝါကိုခိုင်းပြီးရန်ပြုကြမှာ
ဆိုလို့ပဲ'

ရှောင်မာ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

'ဘာဆိုင်လို့လဲဗျ'

'ဆိုင်တာပေါ့ကွာ၊ အားလုံးက ခေါင်းဆောင်လုပ်ချင်ကြ
တဲ့ သူတွေချည်းပဲ၊ ငါကပြီး စိန်ခေါ်လိုက်သို့ ငါ့အနိမ့်
လိုက်ရင် သူတို့အစွဲအရေးဆိုရုံ့ထွားမှာစိုးရိမ်လို့ စိန်ခေါ်လိုက်
တာနဲ့ အားလုံးက ကိဖုံးကိုထောက်ခံပြီး ဝါကိုချေမှုန်းကြမှာ
ပဲ၊ ပြီးစော့မှ ကိဖုံးကိုလုပ်ကြံနဲ့ ကြိုးစားမှာ'

ရှောင်မာ ဆက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားတို့ အခြေအနေက အတော်ကို ရှုပ်ထွေးနေပါလား
ဗျ'

'သိပ်ဟင်္သာပေါ့ကွာ၊ ခေါင်းဆောင်ကြီးတွေက ရှိခင်
စတာကဘည်းကံ ခုဖိုဖြစ်နေတာ လူတိုင်းက အခွင့်အရေးရှာ
နေကြတာပဲ၊ အခုမင်းတို့ဆရာကလေးက ငါ့အဖွဲ့ကို အတော်
ကို အဆင်ပြေသွားတာကွ'

ရှောင်မာက....

'ခင်ဗျားက ကျုပ်တို့ကို အသုံးချဖို့ စိတ်ကူးထားတယ်ပေါ့
ဟုတ်လား'

ဟု မေးလိုက်သည်။

သူတော် ပြုံးလိုက်သည်။

'နည်းနည်းပါးပါးပါကွာ'

ရှောင်မာက....

'ဇာတ်ကြံစည်ထားတယ်ဆိုတာ ပြောပြပါဦးဗျာ'

'ဒီလိုလေ၊ ငါက မင်းတို့ ကိဖုံးကို ပေးရမယ့် ငွေတွေထဲက
တစ်ဝက်လောက်ကို ယူထားလိုက်မယ်'

ရှောင်မာက....

'ဘာဆိုင်လို့လဲဗျာ၊ ဒီလိုလုပ်တာနဲ့ ခင်ဗျားရည်ရွယ်ချက်
အောင်မြင်မှာမဟုတ်တာ'

'မအောင်မြင်နိုင်ဘူးဆိုတာ ငါသိတာပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမယ့်
ကိဖုံးသိက္ခာကျသွားမယ်လေ'

'ဒါများဗျာ'

သူတော်က....

'အထင်မသေးနဲ့၊ ငါက ကိဖုံးရမယ့်ငွေတစ်ဝက်ကိုယူထား
လိုက်နိုင်ရင် အခြားလူတွေကိုပိတ်ပြီး စားသောက်ပွဲကြီးကျင်းပ
ပေးမယ်၊ ငွေတစ်ဝက် ငါ့ရယူနိုင်ခဲ့တဲ့ အကြောင်း ကြေညာ
လိုက်မယ်၊ ဒါဆို ငါ့ဘက်ပါလားကြမှပဲ'

ရှောင်မာ ခေါင်းကုတ်လိုက်သည်။

'ခင်ဗျားလိုချင်တာကတော့ ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်လူတွေက ပေးပါ့မလားမသိဘူး'

ဟု ညည်းလိုက်သည်။

သူ့တော်က...

'ခင်းဗျောင်းဗျာလိုက်ပေါ့ကွာ၊ ငါလိုချင်တာပေးတဲ့ ကြိုး တံဘားကဖြတ်အောင်နဲ့မှာ မဟုတ်ဘူး'

'ကောင်းပြီးလ၊ ကျုပ်သွားပြီးတိုင်ပင်လိုက်ဦးမယ်'

သူ့တော်က သဘောတူလေသည်။

'အေး၊ မင်းတို့သဘောတူတယ်ဆိုရင် ခင်စင်နှစ်ခုထဲစ ခင်စင်ကြီးကို ဟိုဘက်အမ်းမှာထားပစ်ခဲ့ပြီး ကူးလာခဲ့ကြပေ စော့'

စော့ဆုံးလျှင် ကျောက်တုံးပေါ်မှ နောက်ပြန်လှန်ချလိုက် ပြီး ကျမ်းပစ်လိုက်သည်။

ဆာတီအစား လေတိုးသံများ တဟူဟူမြည်ကာ ထွက် ပေါ်သံ ပြီး သူ့တော်သည် မြင်ကွင်းမှ ကွယ်ပျောက်သွားလေ ထည်။

ရှောင်မာသည် ကြိုးတံဘားကိုဖြတ်ကာ ဖမ်းယူချွန်း ထိုရှိရာသို့ ပြန်လာခဲ့လေတော့သည်။

ရှောင်မာ ပြန်ရောက်လာသောအခါ အားလုံးက ချက်ချင်း ဝိုင်းအုံလာကြလေသည်။

တင်းခေကျမ်းက...

'ကခြေအနေတယ်လိုလဲ'

ဟု မေးလေသည်။

ရှောင်မာက...

'သူ့အ ငွေတစ်ဝက်ပေးရမယ်လို့ ပြောတယ်'

သူ့တော်ဘောင်းဆိုသည့် စကားများကို ပြောပြလိုက်လေ ထည်။

ထင်းကျီက-

'သူ့ဘောင်းဘာပေးရင် ကြိုးတံဘားဖြတ်ဖို့ ရမှာ ဟုဆိုတာ ပေးလိုက်ရင်လဲ ကိန်းက ကျေနပ်မှာမဟုတ်ဘူး'

ဟုပြောလေသည်။

ရှောင်မာက-

'ဒါတော့ ကံယက်ရှင်ဆုံးဖြတ်ပါစေဗျာ'

ထင်းခေကျမ်းကို လွှဲချလိုက်လေသည်။

မှန်ပသည်။

တင်းစေကျင်း၏ အဆုံးအဖြတ်ပေါ်မူတည်နေသည်ဟုတ်
ပါသား။

တင်းစေကျင်း၏ အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်ပြီး...

‘ကျွန်းကတော့ ငွေရေးကြေးရေးထက် မြေခွေ ဂူကိုရောက်
ပြီး ပေပေနှဲ့တွေပွေ့ဖို့ အရေးကြီးတယ်။ ငွေလိုရင် ထပ်ပြီးယူစား
လို့ရတယ်။ ဒါကြောင့် သူတော်တော်တင်းတဲ့အထိုင်း ပေးလိုက်
တာ ကောင်းမယ်’

ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ရှောင်မာက...

‘သဘာပ’

တင်းစေကျင်းသည် ဝေဝါစင်အကြီးကိုထားပစ်ခဲ့ရန် သူ၏
လူများကို အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ထို့နောက်...

ကြိုတံတားကို ဖြတ်လိုက်ကြလေသည်။

သူတော်သည် တစ်နေရာရာမှနေပြီး အခြေအနေကို စောင့်
ကြည့်နေသည်ဖြစ်ကြောင်း အာလုံ၊ သဘောပေါက်ထားကြ
လေသည်။

ဝေဝါစင်အကြီးကိုထားပစ်ခဲ့ခြင်းဖြင့် သူတို့အားဒုက္ခပေးမည်
ဟုတ်ဟုလည်း ယုံကြည်ထားကြသည်။

ထို့ကြောင့်...

ကြိုတံတားမှ ပေသုတ်သုတ် ဖြတ်လျှောက်သွားကြရာ
ကြော့ပါရေး၊ ချောင်းကမ်းပါးတစ်ဖက်ကမ်းသို့ ချောချော
မောမော ရောက်ရှိသွားလေတော့သည်။

ရှောင်မာက...

‘ဟို...သူတော် ခင်ဗျားလိုချင်တာကို ထားခဲ့ပြီးပြီ။ ဒါ
ကြောင့် ကျုပ်တို့ရှေ့ရိုးဆက်ကော့မယ်’

ဟု ဆော်ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက်...

သူတော်ကိုစောင့်ဆိုင်းမနေတော့ဘဲ ရိုးဆက်လိုက်ကြစေ
သည်။ သူတော်လည်း ထွက်ပေါ်လာခြင်း မရှိပါချေ။

ရှောင်မာတို့လူစုသည် ကြိုတံတားနှင့် တဖြည်းဖြည်းဝေး
ဖွားကြလေတော့သည်။

* * *

ကြိုတံတားနုစို့ အတော်ဝေးဝေးသို့ ရောက်ရှိလာသော
အခါ...

‘ခဏနေဦး’

တင်းစေကျင်းက ဟန်တားကာ ခြေလှမ်းရပ်လိုက်လေ
သည်။

ရှောင်မခက်....

‘တာဖြစ်လို့လဲ’

ဟု ခေးလိုက်သည်။

တင်းခဏကျင်းက ...

‘ကျွန်တို့ ဝေဝါစင်အကြီးကို သွားပြန်ယူကြမယ်’

‘ဟင်’

‘ဒီဘက်ကမ်းကို ကူးလာနိုင်ခဲ့ကြပြီမှတော့ သူ့ကိုပေးစရာ
ခေါ်တော့ပါဘူးရှင်’

ရှောင်မာထက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘သူ့အ အလွယ်တကူပေးရင်တော့ ကောင်းတာပေါ့မေ’

တင်းခဏကျင်းက ...

‘ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ သူ့ချီချင်တိုင်း ယူလို့မရပါဘူး’

‘ကောင်းပြီလေ၊ သခင်မလေးသတောပဲ’

တင်းခဏကျင်းက ...

‘ရှင်ပါလိုက်ခဲ့ရင် တောင်းမယ်’

‘ကျုပ် ...’

‘ဟုတ်တယ်’

တင်းခဏကျင်းက....

‘ပဏကြီးနဲ့သုံးယောခက်က ငါ့နေခက်ကိုလိုက်ခဲ့’

ဟုပြောပြီ။ နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်ကာ လျင်မြန်စွာပြေး
ထွက်သွားလေသည်။

ပဏကြီးတို့ လူသန်ကြီးလေးယောက်ကလည်း လိုက်သွား
ကြ၏။ ရှောင်မာနေနိုင်ပါတော့ချေ။

တင်းခဏကျင်းတို့ ဘနောက်သို့ ပြေးလိုက်သွားရ လေတော့
သည်။

*

ကြိုးတံဘား....

ရှောင်မာတို့သည် ကြိုးတံဘားနှင့်မနီးမဝေးသို့ ပြန်လည်
ရောက်ရှိလာကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

ထိုအခါ....

ချောက်အမ်းပါးတစ်ဖက်တွင် သူတို့အားရစ်ခဲ့သော ဝေဝါ
စင်သည် နေရာမယွင်းတဲရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

ရှောင်မာ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားသည်။

သူတို့အားရစ်ခဲ့ပြီး ထွက်သွားသည်ဖြစ်ရာ သူတော်အည်
ဝေဝါစင်ကိုယူပြီး ထွက်သွားဖို့သာ ရှိပေသည်။

ထရုတော့...

ဝေါစင်သည် ထားရစ်ခဲ့သည့်အတိုင်း ခြေရာလက်ရာပျက်
ရှိနေသည်မှာ အဘယ်ကြောင့်ပိုနည်း။

ရှောင်မာဟိုဟိုသည်သည်ကြည့်လိုက်သောအခါ ဝေါစင်နှင့်
မလှမ်းကမ်းတွင် လဲကျနေသည့် လူတစ်ယောက်၏ အရိပ်
သဏ္ဍာန်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ရှောင်မာ ပိုပြီး အံ့ဩသွားသည်။

‘မြန်မြန်လာ’

တင်းလေကျင်းက အော်ပြောပြီး ရှေ့မှ ဦးဆောင်ကာ
ပြေးသွားသည်။ ရှောင်မာတို့ လိုက်သွားကြလေသည်။

ကြိုးတံတားကဲ့ဖြတ်ကာ ချောက်အမ်းပါး တစ်ဖက်သို့
ရောက်လျှင် ဝေါစင်နှင့်ဆယ်ပေခန့်အကွာတွင် လဲကျနေသည့်
သူတော်ကို တွေ့လိုက်ရလေတော့သည်။

သူတော်သည် ပက်လက်လန်ကာ မလှုပ်မယှက် ဖြစ်နေသည်။

သူ၏ မျက်လုံးကြိုးများ ပြူကျယ်နေပြီး ပါးစပ်အဖောင့်
ထား ဖြစ်နေသည်။

အဆက်မပြေမီ အလွန်ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်ခဲ့ပုံကြောင်း
ထင်ရှားပေါ်လွင်နေပါသည်။

သူတော်အား မည်သူ့လုပ်ကြံလိုက်ပါသနည်း။

တင်းလေကျင်းက...

‘အချိန်မရှိဘူး၊ မြဲမြန်လုပ်ကြဟေ့’

ဗမာကြီးတို့အား အော်ပြောလိုက်သည်။

ဗမာကြီးတို့သည် ချက်ချင်းပင် ဝေါစင်ကို ထမ်းလိုက်ကြ
လေသည်။

တင်းလေကျင်းက...

‘သွားစို့’

ဟု ပြောကာ ကြိုးတံတားကို ဖြတ်သန်းလိုက်လေသည်။

ရှောင်မာ သက်ပြင်းချကာ လိုက်သွားရသတော့သည်။

ထင်းကျီက....

'ကြောခင် မြေခွေးဂူကို ရောက်တော့မယ်'
ဟု ပြောလေသည်။

ရှောင်မာစာ....

'ဒါဆို ကျုပ်တို့ လာနေပြီဆိုတာ စာမန်တော် ကီဖုံးကို
ခင်ဗျားပဲသွားပြီး အကြောင်းကြားလိုက်ပါဗျာ'
ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထင်းကျီ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ကောင်းပြီ၊ ခင်ဗျားတို့ ဒီမှာ စောစီနေပါ'
ဟု ပြောစာ ပြေးထွက်သွားလေသည်။

ရှောင်မားတို့လည်း ဆေးဆေးဆေးဆေး ထိုင်စောစီနေ
လိုက်ကြသည်။ မျက်မြင်နှင့် နားထိုင်းကြီးတို့က....

'တစ်ဆယ်လို့ ဆောက်ကျင်၊ နယ်စား လွတ်မြောက်စာပြီ
ဆိုရင် တို့သုံးယောက်ပေါင်းပြီး မြေခွေးဂူကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်
ကြတာပေါ့'

ဟု ပြောလေသည်။

ရှောင်မာ သဘောတူလိုက်သည်။

'သိပ်ကေခင်၊ တာပေါ့ဗျာ'

မြေခွေးဂူ

ရေကတောင်တန်း၏ အတွင်းပိုင်းကျသော တောင်ညိုကြီး
တစ်လုံး၏ ခြေရင်း၌ မြေခွေးဂူ တည်ရှိသည်ဟု ထင်းကျီက
ပြောပြ၏။

မြေခွေးဂူသည် အလွန်ကြီးမားသော လိုက်ဂူကြီးတစ်ခု
ဖြစ်သည်ဟုလည်း ဆိုသည်။

ယခု....

ရှောင်မာတို့ လူစုသည် ခက်ခဲကြမ်းတမ်းသော ခရီးကြမ်းကို
ဖြတ်သန်းကာ မြေခွေးဂူအနီးသို့ ရောက်လာကြပြီဟု ပြောပြ
ပါသည်။

သူတို့သည် ထင်းကျို ပြန်ရောက်လာမည့်အချိန်ကို စောင့်ဆိုင်းနေလိက်ကြလေသည်။

သို့သော် အချိန်များ၊ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးသွားသည်။

ထင်းကျို ပြန်ရောက်မှလာပါ။

အားလုံး စိုးရိမ်ပူပန်သာကြလေတော့သည်။

ရှောင်မာ မနေနိုင်တော့ပါ။

'ကျုပ်လိုက်သွားမယ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

တင်းလေကျွန်းက ဘာမှမပြောပါ။

ရှောင်မာ လိုက်သွားမည်ဆိုခြင်းကို သဘောတူဟန် ရှိစေသည်။

ထိုစဉ် ...

နားထိုင်းကြီးသည် ရှေ့သို့လှမ်းထွက်လာပြီ။

'ရှောင်မာ ရေမြင်းလေးမရှိတော့ဘူး'

ဟု ပြောလာလေသည်။

'ဟင်'

ရှောင်မာ ထိတ်လန့်သွားစေသည်။

ချက်ချင်းပင် ဟိုဟိုသည်သည် အကဲခတ်ကြည့်လိုက်စေသည်။ မုန်ပေသည်။ ရေမြင်းလေး ပျောက်ချင်းလှေပျောက်ဆုံး နေပြီဖြစ်စေသည်။

ရေမြင်းလေး မည်သည့်နေရာ ရောက်ရှိသွားပါသနည်း။ ရှောင်မာက...

'မဖြစ်ဘူး၊ သူ့ကို လိုက်ရှာရမယ်'

ဟု ပြောကာ ပြေးထွက်သွား၏။

ချက်မမြင်နှင့် နားထိုင်းကြီးတို့

'ဝါတို့လဲလိုက်မယ်'

ဟု ပြောကာ ပြေးလိုက်သွားကြ၏။

တင်းလေကျွန်းတို့ လူစုသာလျှင် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြစေတော့သည်။

လွင်စာပေ
၁၅/၁၃၀၊ ၆၀
တောင် ၄ မြို့
ရန်၊ ၂၀၁၄

ရှောင်မာဆိုသည် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဒေါင်းကောက်အောင် ရှားဖွေကြပါသော်လည်း ရေမြင်းလေး၏ အရိပ်အယောင်ပင် မတွေ့ရချေ။

နားထိုင်းကြီးက...

'သို့ကို မြေခွေးဂူက လူတွေဖမ်းသွားတာပဲ ဖြစ်နိုင်တယ်' ဟု ပြောလေသည်။

မျက်မြင် စတေးတူသည်။

'ဒါပဲဖြစ်နိုင်တယ်၊ တို့တစ်တွေ မြေခွေးဂူကိုလိုက်သွားကြရင် ကောင်းဘူးလား'

ရှောင်မာ ငိုသွားသည်။

ရေမြင်းလေး အဘယ်ကြောင့် ပျောက်ဆုံးသွားရသည်ကို လူ မတွေ့တတ်ချေ။

သူတို့ လူစုတွင် ရေမြင်းလေးသည် အရေးပါအရာထောက်သူ တစ်ယောက်ဟု ဆိုနိုင်ပေတော့သည်။

မျက်မြင်က....

'ရှောင်မာ တို့တစ်တွေ မြေခွေးဂူကြီးကို လိုက်သွားကြ ရအောင်'

ဟု လှမ်းပြောခဲ့သည်။

ရှောင်မာက....

'မြေခွေးဂူက လူတွေ ဖမ်းသွားတာဆိုရင်တော့ ကျုပ်တို့ အလေး တကြီး လိုက်သွားရောလို့မှ မဟုတ်ပါဘူး'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'ထူထို့နဲ့ မကြာခင် တွေ့ရတော့မှာပဲ မဟုတ်ဘူးဗျ'

'အေး ဒီနေရာတာ ထူထို့ပိုင်နက်ဆိုတော့ ရေမြင်းလေး ပျောက်ဆုံးသွားတာ သူတို့ လက်ချက်ပဲဖြစ်မှာပေါ့'

'ထားပါတော့လေ၊ ဒီကိစ္စကို ကျုပ်ဖြေရှင်းပေးပါ'

'ထမ်းကျိနဲ့ တွေ့ရအောင် ပြန်သွားကြတာပေါ့'

'စောင်းပြီ၊ မင်းသတောပဲ'

သူတို့သည် နောက်ကြောင်းလှည့်ပြန်လာခဲ့ကြလေသည်။

မကြာပါချေ။

တစ်ခေလကျင်းတို့ စောင့်ဆိုင်း နေရပ်ခဲ့သောနေရာဆီသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားလေသည်။

ထိုအခါ....

မမျှော်လင့်သောအဖြစ်နှင့် ကြုံတွေ့လိုက်ရပြန်သည်။

စားလေကျင်းတို့ ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်ဆုံးသွားခြင်း မပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

* * *

တင်းဆေးကျမ်းတို့လူစု ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်ဆုံးသွား
လေသည်။

လူများကိုကော ဝေဝါစင်နှစ်ခုကိုပါ အထွေထွေတော့ပါ။

တင်းဆေးကျမ်းတို့သည် ဧည့်သည်အနုရာသို့ ရောက်ရှိသွားကြ
ပါသည်။

ရှောင်မာ ခေါင်းနပန်းကြီးသွားသည်။

ချက်ချင်းပင် ပတ်ဝန်းကျင်၌ လိုက်ရှာလိုက်၏။

တင်းဆေးကျမ်းတို့ကို ရှာမတွေ့ပါ။

ရှောင်မာသည် အဖြစ်အပျက်ကို နှစ်မလည်နိုင်တော့ဘဲ
ခိုင်ကျသွားလေတော့သည်။

မျက်မြင်က....

‘ရှောင်မာ၊ ဒီအတိုင်းနေလို့ မထူးဘူးကွ၊ မြေခွေးဂူကို
လိုက်သွားကြရအောင်’

ဟု ပြောလေသည်။

ရှောင်မာက....

‘မြေခွေးဂူက....’

‘လိုက်ရှာကြတာပေါ့ကွာ’

‘ကောင်းပြီလေ’

သူတို့သည် မြေခွေးဂူကို လိုက်လံရှာဖွေလိုက်ကြလေသည်။
သို့သော်....

အချိန်များကား ကုန်ဆုံးသွားသည်။

လိုက်ရှာနေစဉ်တွင် အရိပ်အယောင်ပင် တွေ့ရပါ။

ရှောင်မာတို့သည် ဇွဲမလျော့ဘဲ သုံးရက်လုံးလုံး ရှာဖွေခဲ့
ကြသည်။

သို့သော်....

ဘာတစ်ခုမှ ထူးခြားမဟောအဖြင့် ထက်လျော့လိုက်ရ၏။

ရှောင်မာသည် အပွဲပွဲနှံ့ထာခဲ့ပြီး ယခုတစ်ပွဲ၌ နှပ်ပစ်ခံလိုက်
ရပြီဟု သဘောပေါက်နေလေတော့သည်။

‘ဝေ...ဝေ’

‘ဝှို...ဝှို...ဝှို’

မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းလာစေတော့သည်။

မိုးသက်စေပြင်း သည်းထန်စွာ ကျဆုတ်လာသည့် အချိန်တွင် ဟူပေခရိုင်ရှိ ကျွမ်းမြို့နယ်၏ တစ်ခုသောအရက်ဆိုင် တစ်ဆိုင်တွင် လူရွယ်အစ်ယောက်သည် အဖော်ပေါက် တစ်ကိုယ် စည်းထိုင်ကာ အရက်သောက်နေစေသည်။

ထိုလူရွယ်သည် နေ့မှန်းတည့်အချိန်က ဝင် ချောက်ခွဲစားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ယခု...

နေဝင်ဆည်းသာအချိန်သို့ ရောက်သည့်အခိုက် အရက်ဆိုင် သောက်နေဆဲ...။

အပြင်ဘက်တွင် မိုးဆက်စေပြင်းကျဆုတ်ကာ တဖြောင်းဖြောင်း ကဗျင်းဗျင်းမြည်သံများ ထွက်ပေါ်နေသလို အေးစိမ့်မှုသည် ဆိုင်ထဲသို့ပင် လွှမ်းမိုးလာသည်။

ထိုအချိန်တွင်...

ခမောက်ကြီး ဆောင်းထားသူ တစ်ယောက်သည် ဆိုင်ထဲ ဝင်ရောက်လာစေသည်။

ဆိုင်းလောကသာ။

‘ဂျမ်း’

မိုးခြိမ်းသံထွက်ပေါ်လာလေသည်။

လျှပ်နှယ်လျှပ်ပန်းများ ပြီးခနဲပျက်ခနဲ ဝမ်းလှက်သွားလေသည်။

လေပြင်းများ တဟူဟူမြည်ကာ တိုက်ခတ်လာသည်။

တိမ်ညိုတိမ်မည်းများ အလိပ်လိုက်အလိပ်လိုက် ဆက်လာပြီး...

‘ဂျမ်း... ဂျလိန်း’

ထိုလူသည် ဆိုင်ထဲရောက်သည်နှင့် ခမောက်ကိုကော မိုးကော
ဝတ်ရုံကိုပါ ချွတ်လိုက်သည်။

ထိုအခါ အောက်သုံးဆယ်ခန့်ရှိပြီး ဥပဓိရုပ် တည်ကြည်
ခံ့ညားသူ တစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်လာလေသည်။

ထိုလူသည် တစ်ယောက်တည်းထိုင်ရာ အရှက်စောက်
နေသော လူရွယ်ထံသို့ ဦးတည်လှမ်းသွားလိုက်၏။

လူရွယ်က ခေါင်းမော့ကြည့်လာပါသည်။

အနီးသို့ရောက်လာသူ၏...

‘မင်းက ခေါင်းမော့တဲ့ကျား ဟုတ်သား’

ဟု မေးလိုက်သည်။

လူရွယ် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ ခင်ဗျားကတော့ နန်းကုန်းမူ မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်...’

‘ထိုင်ပါဗျာ...’

ထိုလူက ခုံတစ်လုံးဆွဲကာ ထိုင်ချလိုက်လေသည်။

အရှက်ထိုင်သောကံနေသော လူရွယ်မှာ ခေါင်းမော့သော
ကျား ရှောင်မာဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်မာထံသို့ ရောက်လာသူသည် ဟူပေခရိုင်မှ ထင်ရှား
တာသိုင်းသမား နန်းကုန်းမူဖြစ်လေသည်။

ရှောင်မာက...

‘ဆောက်ပါဗျာ’

အရှက်တစ်ခွက် ငွေပေးလိုက်လေသည်။

နန်းကုန်းမူကယူကာ သောက်ချလိုက်ပြီးမှ...

‘ခေါင်းမော့တဲ့ကျားဟာ ဟူပေနယ်အက်ကို ခြေဦးလှည့်ကာ
စယ်လို့ လွန်ခဲ့တဲ့ဆယ်ရက်လောက်က ကျုပ်အတင်းကြားခဲ့
တယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

ရှောင်မာက...

‘ကျုပ်က ခြေဦးတည့်ထုလျှောက်သွားနေတဲ့လူဆိုတာ အား
ထုံးသိကြပါတယ်ဗျာ’

နန်းကုန်းမူက...

‘ဟုတ်တယ်၊ ခေါင်းမော့တဲ့ကျားဟာ သိုင်၊စော့စေ့မှ ခြေ
ထဲထိုးအိမ်တိုင် လှည့်လည်သွားစားပြီး မစောင်းသူပယ်၊
ကောင်၊သူအယ်အယ်လို့ ဆင်စီးကြီးနေတာ ကြားပါပြီ၊ ကျုပ်က
မင်းကိုလေးစားပါတယ်၊ ခွါပေမယ့်...’

စကားကိုရပ်ထားကာ ရှောင်မာအား စိုက်ကြည့်လိုက်လေသည်။

ရှောင်မာက....

‘ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောလို့ရပါတယ်ဗျာ’

ဟု စကားထောက်ပေးလိုက်သည်။

နန်းကုန်းမူက....

‘ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ ဟူပေခရိုင်မှာ ကျုပ်တို့ရှိပါလျက်နဲ့ မင်းရောက်လာပြီး မစောခင်းသူပယ်ဇနားခင်းသူကယ်ရတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုမှလက်မခံနိုင်တဲ့ကိစ္စပဲ’

ဟု ပြောလေသည်။

ရှောင်မာပြုံးလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားပြောတာ အင်မတန်သဘာဝကျတဲ့ ကိစ္စပါပဲဗျာ၊ ကျုပ်သဘောပေါက်ပါတယ်၊ ကျုပ်က ဟူပေခရိုင်မှာရှိတဲ့ သိုင်းအခားကြီးတွေကို စားစားပါတယ်၊ ဟူပေခရိုင်မှာ စေတနာငှားမှုတွေဖြစ်ပေါ်နေလို့ ဒေသခံသိုင်းသမားကြီးတွေက တာမခမလုပ်တဲ့ လက်ပိုက်ကြည့်နေလို့ ပြေရှင်းဖို့ တမင်ရည်ရွယ်ပြီးစားခဲ့တာမဟုတ်ပါဘူး၊ ကျုပ်ရဲ့အကျဉ်းအတိုင်း ခြေဦးထည့်ရာသွားရင်း ရောက်လာတာပါဗျာ’

ဟု ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

နန်းကုန်းမူ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘အင်း...ဒီလိုဆိုတော့လဲ ကျုပ်တို့အနေနဲ့ လက်မခံနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိပါဘူးလေ၊ ဒီကိုရောက်တုန်းရောက်ခိုက် ညှို့စိတ်ပြုရတာပေါ့’

ရှောင်မာ ပြုံးလိုက်သည်။

‘ကျုပ်ကို မိတ်ဆွေတစ်ယောက်လို သဘောထားနိုင်ပါတယ်ဗျာ’

နန်းကုန်းမူက....

‘ကျုပ်ကိုလဲ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်လို သဘောထားနိုင်ပါတယ်’

နန်းယောက်သား တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြ၏။

မပျော်လို့ဘဲ ရှောင်မာအတွက် မိတ်ဆွေတစ်ယောက်တိုးလာပြီဖြစ်လေသည်။

နန်းကုန်းမူက....

‘ကျုပ်ကပဲ တကားခံပါရစေဗျာ’

ဟု ပြောကာ အရက်နှင့်စားထောက်ဖွယ်ရာများ မှာကြားလိုက်လေသည်။

ဆိုင်လုံဆင်များက ချက်ချင်းပင် လိုစေသေးမရှိ ပြင်ဆင်ပေးကြလေသည်။

နန်းကုန်းမူကား အလွန်ရိသေ့ ဇေးစားကြဟန်ရှိသည်။

ခါတိုင်းဆိုလျှင် အရက်ဆိုင်ဇေးထဲ၌ ညနေစောင်းအချိန်တွင် လူစည်ကားနေသောကံပြုဖြစ်သည်။

ယခုကဲ့သို့....

နန်းကုန်းမူဆရာတော်နေခြင်းကြောင့် ခည်ထည့်အရက်သမားမှ မထာဝံ့ကြဟန်ရှိသည်။

နန်းကုန်းမူအစား အနွှာဇီအယုက် မဖြစ်စေလိုသည့်အစားဖြင့် ရှောင်ရှားကြဟန်ရှိသည်။

နန်းကုန်းမူက....

'လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးနှစ်လောက်တုန်းကဆို မူကခရိုင်ကိုခင်ဗျားရောက်လာရင် သိပ်တောင်းခွာပဲလို့ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်ဆုတောင်းမိခဲ့သေးတယ်'

ဟု ပြောသေးသည်။

ရှောင်မာက....

'အဲဒါ'

နန်းကုန်းမူက....

'အဲဒီတုန်းက ဘေးဘီလူးဆိုတဲ့ လူဆိုးကြီးတစ်ယောက် သောင်းကျန်းနေတာပေါ့ဗျာ၊ ကျုပ်တို့လဲ အက်ပိုက်ကြည့်နေနေနို့တဲ့အတွက် နောက်ဆုံးသွားပြီး ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြပါတယ်'

ရှောင်မာ ခေါင်းညှိဘိလိက်ခဏတည်း။

နန်းကုန်းမူက အထက်ရှင်နေသည်ဆိုလျှင် ဘေးဘီလူးဆိုသည့် လူဆိုးကြီး စောဆုံးသွားခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားနေသည် မဟုတ်ပါသား။

နန်းကုန်းမူက....

'ကျုပ်တို့ဆွေးသောကံ မိဘီဆွေးယောက်မှာ ဘေးယောက်အထက်ပေးခဲ့ရတယ်၊ ကျုပ်လဲ စေလွှာပျာပါဒဏ်ဆုတွေရခဲ့တယ်၊ ဘေးဘီလူးကိုလဲ သုဘိသင်နိုင်ခဲ့ကြပါတယ်'

ဟု ပြောသေးသည်။

ရှောင်မာက အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်ပြီး....

'အဲဒီအချိန်က ကျုပ်က ထိုက်ဝူးမြို့မှာရောက်နေခဲ့တာပေါ့၊ ရှမ်းရှမ်းပြောရရင် ဘေးဘီလူးသောင်းကျန်းနေတဲ့ ထက်ကိုကြားပါတယ်၊ ထိုက်ဝူးကဘစ်ဆင့် ဟူပေခရိုင်ကို လာဖို့ပဲခါပေမယ့်'

ရှောင်မာသည် ရှေ့ဆက်ပြောတော့တဲ့ စကားထစ်ပိုင်းထစ်ဖြင့် ရပ်ထားလိုက်လေသည်။

နန်းကုန်းမူက...

'ခင်ဗျားထိုက်ဝူးကိုရောက်နေပြီဆိုတာ ကျုပ်တို့ကြားတယ်။ ဒါကြောင့် ဟူပေခရိုင်ကို မကြာခင် ရောက်လာမှာပဲ ဆိုပြီး စောင့်နေလိုက်ကြတာ တော်တော်နဲ့ပေါ့မလားလို့ စုံစမ်းကြည့်တော့ ခင်ဗျားဟာ ထိုက်ဝူးကထွက်သွားပြီဆိုတာပဲသိရတယ်။ တခြား ဘာမှမကြားရတော့ဘဲ သတင်းပျောက်သွားတာပဲ'

ရှောင်မာ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ထိုက်ဝူးမြို့မှသည် ဟူပေခရိုင်သို့ဆက်၍ ခရီးမနှစ်ဖြစ်ခဲ့ရတော့သည်မှာ သခင်မခေစား တင်းလေကျင်းနန္ဒီ ဆုံတွေ့ခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

တင်းလေကျင်းနှင့်အတူ မြောက်ပိုင်း တောင်တန်းဒေသသို့ လိုက်ပါသွားခဲ့ရပြီး အလွန်စိတ်ပျက်ဖွယ်ကောင်းသော အဖြစ်များနဲ့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်မဟုတ်ပါ။

ထိုအဖြစ်အပျက်များကို ပြန်မတွေးချင်ဘဲ စောက်စောက်စိတ်ပျက်မိခြင်းဖြစ်နေသည်။

နန်းကုန်းမူက...

'လွန်ခဲ့တဲ့တစ်နှစ်လောက်ကမှ ခင်ဗျားနဲ့ကောက်ကျင်းနယ်စားတို့ ပြဿနာဖြစ်ပွားကြတယ်ဆိုတဲ့သတင်း ပြုန်းစားကြီးထွက်ပေါ်လာလို့ ခင်ဗျားဟာ သိုင်းလော့ကမှာ ကျုပ်လည်း ကျက်စားနေတုန်းပဲဆိုတာ သိခဲ့ရတာ'

ရှောင်မာက ပြုံးလိုက်သည်။

'အတော်ရုပ်ဆိုတဲ့ကိစ္စတစ်ခုပေါ့ဗျာ'

နန်းကုန်းမူက...

'ရှင်းရှင်းပြေးရရင် ကျုပ်အပါအဝင် သိုင်းလော့ကထားအတော်များများဟာ ခေါင်မောတဲ့ကျားကို စေးစားခဲ့ကြပါ့မယ်ဗျာ။ ကောက်ကျင်းနယ်စားနဲ့ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စမှခင်ဗျားမှားတယ်လို့ ဝေပန်ပြောဆိုသံကြားနေရတော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိကြတယ်။ ဇာတ်လိုဖြစ်ရတယ်ဆိုတာလဲ သိချင်ကြတယ်။ ခင်ဗျားရှင်းပြနိုင်ရင် ရှင်းပြပါလား'

ဟု မေးလေသည်။

ရှောင်မာက...

'ကျုပ်က ဒီအကြောင်းတွေးမိစေတိုင်း အတော်ကိုစိတ်ပျက်မိတယ်ဗျာ။ ဒါကြောင့် မပြောပါရစေနဲ့တော့ဗျာ'

နန်းကုန်းမူက...

'ရပါတယ်ဗျာ။ မပြောချင်ရင်လဲ မပြောပါနဲ့။ ဒါထက် ဟူပေခရိုင်မှာ ကြားကြားနေမယ် စိတ်ကူးရင်တော့ ကျုပ်ရဲ့ အိမ်ကို လိုက်ခဲ့ပါဗျာ။ ကျုပ် ညွှန်ခံပြုစုပါရပေ'

ဟု ပြောသည်။

ရှောင်မာ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

'ကျုပ်က မနက်ဖြန်ပဲ ထွက်သွားတော့ဇယ်လို့ စိတ်ကူးထား
ပါတယ်'

'ဟင်... မြန်လှချည်လား'

'အင်း... ဘယ်နေရာမှာမှ အဆည်ထကျ မနေတတ်တဲ့
ကျုပ်ရဲ့ အကျင့်ကြောင့်ပေါ့ဗျာ'

နန်းကုန်းမူက ...

'အောင်းပါပြီဗျာ၊ နောက်နောင် ဇာမ်းကြုံရင် ဝင်ခဲ့ပါဗျာ၊
မိဘ်ဆွဲအတွက် ကျုပ်တို့ တံခါးဖွင့်ပြီး ကြိုဆိုနေမှာပါ'

'ကျေးဇူးပါပဲဗျာ'

ရှောင်မာက နန်းကုန်းမူကို နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

'ကဲ... ကျုပ်ကို သွားခွင့်ပြုပါဦးဗျာ'

'မိဘ်ဆွဲ မိုးထဲလေထဲ သွားတော့မှာဇာမ်း'

'ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ'

ရှောင်မာအား တား၍ ရမည်မဟုတ်ကြောင်း နန်းကုန်းမူ
နားလည်လိုက်၏။

ရှောင်မာသည် တားဆီး၍ ခရုနိုင်သော လူစားမျိုး မဟုတ်
ပါဇာမ်း။

ရှောင်မာက ထိုင်ရာမှ ထ, ရုပ်လိုက်သောအခါ...

'ကျုပ် တစ်ခုပြောပါရစေ'

ရှောင်မာ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ပြောပါ'

'လွန်ခဲ့တဲ့ ခြောက်သလောက်အ ဟူပေခရိုင်အ ဖြတ်သွားတဲ့
ကုန်သည် မြင်းလှည်းဟန်၊ တစ်ခုက မြင်းလှည်း တစ်စီးဟာ
လမ်းမှာ ဝင်ရိုးကျိုးပြီး ထိမ်းမောက်သွားတယ်၊ အဲဒီ မြင်း
လှည်းပေါ်မှာ သယ်ဆောင်လာတဲ့ ကုန်ပစ္စည်းတွေဟာ ဇာမ်း
ပေါ် ထွက်ကျပြီး ပြန်ကြဲကုန်တယ်။ အထုပ်တွေ ပေါက်ပြဲ
ကုန်တော့ ဘိန်းစိမ်းထုပ်တွေဖြစ်နေတာကို လမ်းသွား ဇာမ်းလာ
တွေ တွေ့ခဲ့ကြရတယ်'

'ဟင်'

ရှောင်မာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေသည်။

'ဘိန်းစိမ်းတွေ ဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်'

'ခါဖြင့် အဲဒီ လူတွေဟာ ရိုးရိုးကုန်သည်တွေ ခြေစိုင်းတော့
ဘူး'

'အခုချာတာပေါ့ဗျာ၊ ဘိန်းကုန်ကူးနေကြသူတွေပါပဲ'

ဘိန်းသည် ဆန်မျိုးသားလုံး လှည့်နှံတဲ့ ခရုနိုင်သောကြောင့်
ဥပဒေဘက်ကော်သားများသားမထာရာ မျှတမှုကို မြတ်နိုးစေစေ

အဖြူရောင် သိုင်းဆေးများစွာပါ ဝိုင်းဝန်းတေးဆီးချေမှုန်းဖို့ အာသီသ ပြင်းပြကြစေသည်။

ဘိန်းကုန်သည်များကို ဖော်ထုတ်ဖမ်းဆီးမိလျှင် ပြင်းပြစွာ ထန်ထန် အရေးယူ အပြစ်ပေးလေ့ရှိလေသည်။

ရှောင်မာဏ....

‘ခင်ဗျားတို့ သမင်းကြားသွားတာနဲ့ လိုက်သွားကြတာပေါ့ ဟုတ်လား’

ဟု မေးလိုက်သည်။

နန်းကုန်းမူ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ကုန်သည်တွေဟာ သူတို့ရဲ့ ဇာတိ ရှုပ် ပေါ်သွားလို့ ဘိန်းထုပ်တွေကို ထားပစ်ခဲ့ပြီး ထွက်ပြေး ရှောင်တိမ်းသွားကြတယ်လေ’

‘ဪ’

‘ကျုပ်တို့က ဘိန်းတွေကို မီးရှို့ ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်တယ်။ ကုန်သည်တွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆက်စုံစမ်းခဲ့တယ်’

‘ဘာထူးသလဲဗျ’

‘ကုန်သည်တွေဟာ မြောက်ပိုင်း တောင်တန်းဒေသကို လှေ ခဲ့ကြတယ်ဆိုတာ သိရတယ်၊ ပြီးတော့ ကျုပ်လိန်မြို့စာထူဌေးကြီး စုသန်းနဲ့ ပတ်သက်နေတယ်လို့ ယူဆရတယ်’

‘ဒါဆို ထူဌေးကြီး စုသန်းလဲ အပြစ်ပေး အရေးယူခံရ မှာပေါ့’

နန်းကုန်းမူ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ကျုပ်တို့က ကောက်ကြောင်း ဆွဲကြည့်တဲ့ သဘောပါ။ ထူဌေးကြီး စုသန်း ပါဝင်နေနိုင်တယ်လို့ ယူဆရပေမယ့် ထက်သေ အထောက်အထား မပြနိုင်ခဲ့ကြဘူး’

ရှောင်မာ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘လူကြီးလူကောင်းဟန်ဆောင်မျက်နှာဖုံး စွပ်စားတဲ့ လူတွေဟာ တကယ်လူဆိုးတွေထက်စောင့် ကြောက်စရာစောင်းတယ် ဆိုတာ ကျုပ်နားလည်ပါတယ်ဗျာ’

နန်းကုန်းမူက....

‘ကျုပ် ခုလိုပြောပြနေတာဟာ ထူဌေးကြီး စုသန်းဟာ ကောက်ကျင်းနယ်စားနဲ့ ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲ တော်စပ်နေတာ ကြောင့်ပါဗျာ’

ရုတ်တရက်....

ရှောင်မာ၏တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်တင်းသွားလေသည်။

နန်းကုန်းမူကို စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘တစ်ခါတလေ မိုးရွာထဲမှာ အရက် ထိုင်သောက်ရတာ သိပ်ကိုအရသာရှိတာပေါ့၊ ခင်ဗျားဆောင်ဖူးဖူးလား’

ဟု မေးလိုက်သည်။

နန်းကုန်းမူက...

'မသောက်ပူးဘေးဘူး၊ ဒါပေမယ့် သောက်ကြည့်မလားလို့
စိတ်ကူးမိတယ်ဗျ'

ရှောင်မက...

'ဆရာမိုးလဲရွာနေတယ်၊ အရက်လဲရှိနေတယ် ဘာလိုသေးလဲ
ဗျာ'

'ဟုတ်လိုက်လေဗျာ'

လူတို့နစ်နာယာက်သည် အချက်ဘစ်အိုးစီဆွဲကာ အရက်
ဆိုင်ထဲမှ ထွက်သွားကြသောကော့သည်။

* * *

'ဂျိန်း... ဂျိလိန်း'

'ဟူး... ဟူး... ဟူး'

'ခေါ... ခေါ... ခေါ'

မိုးခြိမ်းသံမိုးကြိုးပစ်သံ၊ ခေပြင်းတိုက်သံ၊ မိုးသည်းထန်စွာ
ရွာသွန်းသံများဖြင့် ကမ္ဘာပျက်ခက်ဆုံး ဆူညံနေဆဲသည်။

ရှောင်မာရီ နန်းကုန်းမူတို့သည် ဘုကျောင်းတစ်ခု၏
လှေကားရင်း၌ ထိုင်နေကြ၏။

နှစ်ယောက်စလုံး မိုးခရများရွဲရွဲစိုနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ဘုတို့သည် မိုးရွာသွန်းနေသည်ကို လုံးဝအမူမထားဘဲ
အရက်သောက်နေကြလေသည်။

ရှောင်မက...

'သူဌေးကြီ စုသန်းတာ ကောက်ကျင်းနယ်စားနဲ့ ပတ်သက်
နေတယ်ဆိုတာ အထောက်ကို အံ့ဩဖို့ကောင်းတာပဲ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

နန်းကုန်းမူက...

'သူတို့ဟာ ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲထော်စပ်ကြတယ်ဗျ'

'စုသန်းက ဘိန်းကုန်ကူးတဲ့လူတွေနဲ့ ပတ်သက်နေတယ်
ဆိုရင် ကောက်ကျင်းနယ်စားကစော'

နန်းကုန်းမူက ဘာမှမပြောဘဲ အသေငြိမ်နေလိုက်ဆေး
တည်။

ရှောင်မက...

'ကောက်ကျင်းနယ်စားနဲ့ ကျုပ်ပြဿနာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရတာ
ကို စင်ဗျားသံချစ်တယ် မဟုတ်တာ၊ ကျုပ် ပြောပြပါဦး။

ဒီကိစ္စဟာအတော်ကို ခံပြင်းစရာကောင်းတဲ့အဖြစ်အပျက်ထစ်ခု ပေါ့ဗျာ'

သူက ထိုက်ဝူးမြို့သို့ရောက်သွားပြီး မျက်မမြင်၊ နားထိုင်းကြီး၊ ချောင်းလေးတို့နှင့် တွေ့ဆုံ ခင်မင်ခဲ့ရပုံ၊ တင်းလေကျင်းလာ ရောက်အကူအညီကောင်းခဲ့ပုံ၊ မြောက်ပိုင်းတောင်တန်းသို့ လိုက် ပါသွားခဲ့ရပုံ၊ တင်းလေကျင်းတို့ ထူးဆန်းစွာပျောက်ဆုံးသွား ခဲ့ရပုံများကို ပြောပြလိုက်လေသည်။

နန်းကုန်းမူ အလွန်ပင် စိတ်ဝင်စား သွားလေတော့သည်။

'အတော်ထူးဆန်းတဲ့အဖြစ်ပဲ'

ဟု မုတ်ချက်ချလိုက်သည်။

ရှောင်မာတ....

'ပိုပြီးထူးဆန်းတာက ကျုပ်တို့ တစ်နှစ်နီးပါးလောက် မြောက်ပိုင်းတောင်တန်းမှာ နေထိုင်ခဲ့ပြီး သဲကြီးမဲကြီး ရွာလို့ မတွေ့ခဲ့ရတဲ့ ကောက်ကျင်းနယ်စားဟာ သူ့အိမ်မှာပြန်ရောက် နေတာပဲ'

'ဪ...'

'တစ်နှစ်ကျော်လောက်ကြာအောင် ရွာပွေ့ပြီးလို့ မတွေ့တဲ့ အဆုံး ကျုပ်တို့ လက်လျှော့ပြီး ပြည်ကို ပြန်လာခဲ့ကြတယ်၊ ပြည်မရောက်တော့ ကောက်ကျင်းနယ်စားဟာ သူ့အိမ်မှာ စားမသိရန်မခ ရှိနေတယ်ဆိုတဲ့ ထာဝရကြားလိုက်ရတယ်၊ ဒါ

ကြော့မီ မယုံနိုင်အောင်ဖြစ်ပြီး ချက်ချင်း လိုက်သွားခဲ့ကြတာ ပေါ့'

နန်းကုန်းမူက....

'ခင်ဗျားတို့ အောက်ကျင်းနယ်စားနဲ့ တွေ့ခဲ့သလား'

'တွေ့တယ်၊ ဒါပေမယ့်'

ရှောင်ခေ၏ မျက်နှာတွင် ခံပြင်းနာကြည်းသည့် အရိပ် အယောင်များ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

သူ့ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်များအား နန်းကုန်းမူကို ရှင်းပြလိုက်လေတော့သည်။

* * *

နေခြည်ဖြာကျနေသည်။

တောက်ပသော နံနက်ခင်း နေရောင်ခြည် အောက်တွင် အောက်ကျင်းနယ်စား၏ စံအိမ်ကြီးမှာ ခံညားဝရှိသည်စွာ စည်ရှိနေလေသည်။ အစိမ်းရောင်ဝတ်ဆင်ထားသော အစောဇွဲ အကြပ်များသည် စံအိမ်ကြီး၏ လုံခြုံရေးကို မျက်ခြည်ဖြတ် စောင့်ကြပ်လျက်ရှိပါ၏။

ထို့ကြောင့်....

စံအိမ်ရှေ့သို့ လူစိမ်းသုံးယောက် ရောက်ရှိအာစောအခါ ချက်ချင်းဟန့်တားကာ စပ်ဆေးမေးမြန်း နိုင်ခဲ့ကြလေသည်။

'ဟိတ်... ရပ်လိုက်၊ ဘယ်သူတွေလဲ၊ ဘာကိစ္စလဲ'

စံအိမ်ရှေ့ထို့ ရောက်လာသူ သုံးယောက်မှာ ရှောင်မာ၊ နားထိုင်းကြီးနှင့် မျက်မြင်တို့ ဖြစ်လေသည်။

သူတို့သုံးယောက်သည် ဖြစ်ထလိုနေ၊ ဖြစ်သလို စားကြသူ များမို့ သူတို့၏အဝတ်အစားနှင့် အသွင်အဏ္ဏခံများ အထပ် ကြီးထောင့်ရှုတ် အစောင့်တို့၏ မျက်စိပေါ်မှ မွှေးစူးထောင့် ဖြစ်နေ စော့သည်။

အစောင့်များသည် ရှောင်မာတို့အား သင်္ကာမကင်းကြည့် ရင်း မသိမသာ ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြလေသည်။

ရှောင်မာက...

'ကျုပ်တို့က နယ်စားကြီးကို ဂါရဝပြုဖို့ လေခွဲကြတာပေါ့'

ဟု ပြောလေသည်။

အစောင့်ခေါင်းဆောင်က...

'ဘာကွ၊ နယ်စားကြီးကို ဂါရဝပြုဖို့ ဟုတ်လား၊ မင်းတို့ကို မင်းတို့ ဘာများထင်နေကြလို့လဲကွဟေ၊ ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်လုပ်ဖို့ စိတ်မကူးနဲ့ ဒုက္ခများ၊ သွားမယ်၊ ခုချက်ချင်း ထွက်သွားကြ စမ်း'

ဟု ဝါက်လိုက်လေသည်။

ရှောင်မာက...

'ကျုပ်နာမည် ရှောင်မာလို့ ခေါ်တယ်၊ နယ်စားကြီးနဲ့ တွေ့ရမှ ဖြစ်မယ်'

'ဟေ့... ထွက်သွားစမ်းလို့ ပြောနေတာ မကြားဘူးလား'

'ကျုပ်က နယ်စားကြီးနဲ့မတွေ့ရဘဲ ထွက်သွားမှာ ဟေ့တီ ပါဘူးဗျာ'

'စတင်က... ဒီစောခင် တင်သက်သက် လာနှောဖို့ယှက် တာပဲ၊ ဝိုင်းဖမ်းလိုက်ကြစမ်းဟေ့'

အစောင့်ခေါင်းဆောင်က အမိန့်ပေးလိုက်လျှင် အစောင့်တို့သည် လက်နက်ကိုင်ဆောင်ကာ ချက်ချင်းဝိုင်းရံလာကြ လေတော့သည်။

ရှောင်မာ၊ နားထိုင်းကြီးနှင့် မျက်မြင်တို့ မကျေမနပ် ဖြစ်သွားကြလေသည်။

သူတို့သည် နယ်စားစံအိမ်ထဲသို့ ဖြစ်စဉ်နည်းနှင့် ဝင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။

ချက်ချင်းပင်...

'ဟေ့'

ခြားသံပေးကာ မြေပေါ်ခြေဆောင်ပြီး အပေါ်နှုတ်ထက် လိုက်ကြ၏။

အစောင့်တို့၏ ဦးခေါင်းပေါ်မှ ကျမ်းပစ်ကာ ဖြတ်ကျော်
ရမ်း စံအိမ်ထဲဝင်ရောက်သွားကြလေသည်။

* * *

‘ဟင်’

‘ဟာ’

အစောင့်တို့ ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်နေစဉ် ရှောင်မာတို့သည်
စံအိမ်ထဲသို့ ရောက်သွားကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

ရှောင်မာသည် စံအိမ်ထဲသို့ ချဉ်းဝင်၍ အစောင့်တို့၏ ဝယ်ရုပ်လိုက်ပြီး....

‘နယ်စားကြီးဘယ်မှာလဲ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

အစောင့်များမှာ ကြောက်ရွံ့ထိတ်နစ်သွားကုန်သည်။

‘ပန်းဥယျာဉ်က အပန်းဖြေအဆောင်ထဲမှာ ညှော်သည်တွေ
ကို ညှော်ခဲနေပါတယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

ရှောင်မာက အစောင့်တို့ကို တွန်းထုတ်လိုက်ပြီး ပန်းဥယျာဉ်
ထက်သို့ ပြေးလွှားသွားလေသည်။

နားထိုင်းကြီးနှင့် မျက်မမြင်တို့သည် လိုက်ပါသွားကြလေ
သည်။

‘ဒု... ဒု... ဒု... ဒု’

‘ရန်သူ... ရန်သူ’

မောင်းသံများ၊ အော်ဟစ်သံများ တစ်ခဲနက် ထွက်ပေါ်လာ
၏။

နယ်စားကြီး၏ စံအိမ်တစ်ခုလုံး ရုတ်တရက်သံ ဖြစ်သွားစေ
တော့သည်။

ရှောင်မာတို့သည် ကြာလျှင် အခြေအနေ ဟန်ညှော်မှန်းမဟုတ်
သည်ကို ထောင့်တောက်ထားခြင်းကြောင့် နယ်စားကြီးရှိနေ
သည့် အပန်းဖြေအဆောင်ထဲသို့ လျင်မြန်စွာပြေးလွှားသွားလိုက်
ကြလေသည်။ အပန်းဖြေဆောင်ထဲ ရောက်သွားလျှင် နယ်စား

ကြီးသည် မိတ်ဆွေအချို့နှင့်အတူ စားသောက်ရင်း အပန်းဖြေ
နေသည်ကိုတွေ့ရ၏။

ဆူဆူညံညံအသံများကြောင့် လည်းကောင်း၊ ရှောင်မာတို့
ပြေးဝင်လာကြခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း အားလုံးတအံ့တကြံ
ဖြစ်ကုန်ကြပါသည်။

ကေခက်ကျင်းနယ်စားက...

‘ဟေ့...မင်းတို့ဘယ်သူတွေလဲ၊ ကျုပ်ရဲ့စံအိမ်ထဲကို ကျုပ်
ကျော်ဝင်ရဲတာ နည်းတဲ့အတ္တိဟုတ်ဘူး’

ဟု ဆီး၍ ဆော်ငေါက်လိုက်လေသည်။

အစောင့်များ ပြေးလွှားရောက်ရှိလာကြပြီး ရှောင်မာတို့
အား စိုင်းရံထားလိုက်ကြလေသည်။

ရှောင်မာသည် ကေခက်ကျင်းနယ်စားကို တွေ့လိုက်ရပြီဖြစ်
ရာ...

‘ကျုပ်က ရှောင်မာပါ၊ နယ်စားကြီးကိုမေးစရာရှိလို့ ခုလို
ဝင်ရောက်ဆေးခဲ့ရတာ တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကေခက်ကျင်းနယ်စားက...

‘ဘာကွ၊ မင်းကများ ဝါကိုခေးစရာရှိတယ် ဟုတ်လား၊
ရာရာစစ’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ နယ်စားကြီးဟာ မြောက်ပိုင်းတောင်တန်း၊
မှာ အဖမ်းခံရနေပြီး ဘယ်လိုလုပ်လွှာဘိမ္မာန်အာဏာတယ်ဆိုတာ
သိချင်ပါတယ်’

‘ဟင်...မင်း...မင်း ဘယ်လိုပြောလိုက်တယ်၊ ဝါကိုစော်
အားလှချည်အားကွ၊ ဝါက ဘာကြောင့်အဖမ်းခံရမှာလဲ’

‘ဗျာ’

ကေခက်ကျင်းနယ်စား လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွား သလို
ရှောင်မာလည်း အံ့ဩသွားလေသည်။

‘နယ်...နယ်စားကြီး အဖမ်းခံရဘူး ဟုတ်လား’

‘ဟေ့ ကေခက် မင်းပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်စမ်း’

ထိုစဉ်...

‘ဖေဖေ...ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်’

စိုးရိမ်တကြီး မေးမြန်းသံလေးနှင့်အတူ မိန်းကုဆေးတစ်
ယောက် အေးပြေးတစ်ပိုင်း ဝင်ရောက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရ
လေသည်။

ထိုမိန်းကလေးကိုမြင်လျှင် ရှောင်မာဝမ်းသရသွားပြီ...

'သခင်မေး'

ဟု ခေါ်လိုက်သည်။

ထိုမိန်းကလေးမှာ ကောက်ကျင်း နယ်စား၏သမီး သခင်
မေး တင်းစေကျင်း ဖြစ်ပါသည်။

တင်းစေကျင်းသည် ရှောင်မာကို ခပ်စိန်းစိန်းကြည့်ရှင်း...

'ရှင်ဘယ်သူလဲ၊ ဘာကြောင့် စံအိမ်ထဲဝင်လာပြီ၊ နှော့
ယှက်ရတလဲ၊ ရှင်ဒုက္ခရောက်သွားချင်ပြီထင်တယ်'

ဟု ဆော်ငေါက်လာစေသည်။

'ဘာ'

ရှောင်မာ ထခုန်မိမတတ် ဖြစ်သွားစေသည်။

တင်းစေကျင်းက သူ့အား လုံးဝခေသိအလိုဆက်ဆံနေသည်
ဟုတ်ပါစား။

ထို့ကြောင့်...

'သခင်မေးလဲ နယ်စားကြီးဟာ လူဆိုးတွေ လက်ထဲမှာ
ဆမ်းခံနေရလို့ ငွေပေးပြီးသွားရွေးချမှခမို့ ကူညီပါချီပြီ
ကျုပ်ဆီမှာ အကူအညီတောင်းခံမေးထားတယ် မဟုတ်စား'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

တင်းစေကျင်းသည် အလွန်ခေါင်းထွက်သွားဟန်ဖြင့်...

'ရှင်တယ်သူလဲ၊ ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ၊ စော်ကားလှ
ချည်းစားရှင့်'

ဟု ပြောစေသည်။

ရှောင်မာခံပြင်းစာသည်။

'သခင်မေး... ခုမှဘာကြောင့် မသိချင်ဟန် ဆောင်နေရ
တာလဲ'

ပြောရင်း ရှေ့သို့ တိုးသွား၏။

ကောက်ကျင်းနယ်စားက...

'ဟေ့... ကျူးကျော်စော်ကားတဲ့ ဇီဆောင်ကိုဝိုင်းပမ်းလိုက်
ကြစမ်း'

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်စေသည်။

အစောင့်များသည် ချင်းချင်းပင် လက်နက်ကိုယ်စီဆွဲကာ
ပြုဝင် တိုက်ခိုက်လာကြစေတော့သည်။

ရှောင်မာအံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

‘တင်းစေကျင်း...မင်းဟာ ငါတို့ကို လှည့်စားခဲ့တာပဲ၊ ငါမ မင်းတို့ရဲ့ခေတိရုပ်ကို ဖော်ထုတ်ပြမယ်’

ဟု ပြောရင်း အစောင့်များကို ပြန်လည် တိုက်ခိုက်လိုက် လေသည်။

ဒားထိုင်းကြီးနှင့် မျက်မမြင်တို့ကအည်း တက်ညီစက်ညီ တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

ပြင်းထန်သောတိုက်ပွဲ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

‘ဝုန်း၊’

‘အား...’

‘အမယ်လေး...’

စူးရှသောအော်ဟစ်သံများ၊ တစ်ခဲနက်ထွက်ပေါ်လာသည်။ ရှောင်ခါတို့၏ ထက်ချက်ကြောင့် အစောင့်များ၊ တစ်ခဏ အတွင်းပင် ဖရိုဖရဲဖြစ်သွားကြလေသည်။

အစောင့်များ အခြေအနေမဟန်သည်ကိုမြင်လျှင်...

‘ရပ်လိုက်စမ်း’

အော်ခေါက်သံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

ကောက်ကျင်းနယ်စား၏ ညှို့သည့်ချားအနက် အတိုးအို အစ်ယောက်က လှမ်းထွက်လာပြီးဟန်ထားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

အစောင့်တို့ ချက်ချင်း နောက်ဆုတ်သွားကြလေသည်။

ရှောင်ခါတို့သည် တိုက်ခိုက်မှု ချိရပ်စန့် လိုက်ကြလေသည်။

အတိုးအိုက ရှောင်ခါကိုခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်လိုက်ပြီး...

‘မင်းက ခေါင်းမာတဲ့ကျား ရှောင်ခါ ဟုတ်လား’

ဟု မေးလေသည်။

ရှောင်ခါ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါကယ် ခပ်ပျာ၊ ဦးက...’

အတိုးအိုက...

‘ခွန်လွန်တောင်မ အညာဘရ အတိုးအို ဆိုတာ ဝါပါပဲ’

ဟု ပြောလေသည်။

ခွန်လွန်တောင်မှ အညာဘရ အတိုးအိုသည် သိုင်းလောက၌ လျှမ်းလျှမ်းဘောက် ကျော်ကြားနေသူဖြစ်လေသည်။

ရှောင်ခါသည် အညာဘရ အတိုးအို၏အမည်ကို ကြားဖူး ထားသော်လည်း လူကို ယခုမှ တွေ့ဖူးခြင်းဖြစ်သည်။

ချက်ချင်းပင် ဦးညွတ် ဂါရဝပြုလိုက်ပြီး....

‘ဦးကို ဂါရဝပြုပါဏယ်’

ဟု ပြေးလိုက်၏။

အညတရ အဘိုးအိုက....

‘ခေါင်းမေးတဲ့ ကျားဟာ ယောကျ်ားပီဆတဲ့ တကယ် လူ
တော် လူကောင်းတစ်ယောက်ဆိုတာ ငါတို့ ကြားဘူးပါတယ်၊
ခုတော့ တယ်လို့ဖြစ်တလဲ၊ နယ်စားကြီးကို ပမာမခန့် စော်
ကစားသလို ဖြစ်နေပြီ၊ တယ်လို့ဖြစ်ရတာလဲ’

‘ကျွန်တော်....’

ရှောင်မာ မည်သို့ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားလေသည်။

သူ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်များကား ထက်ဆေး
အထောက်အထား ပြစရာမရှိပါ။

ကောက်ကျင်းနယ်စားနှင့် တင်းခလကျင်းတို့က ပြောင်ခြင်း
ကြလိမ့်မည့် ဖြစ်လေသည်။

သူ့အစား ထောက်ခံမည့်သူဟူ၍ နားထိုင်းကြီးနှင့် မျက်
မြင်တို့သာ ရှိသည်။

မျက်စိမြင်သည်အည်း သိုင်းလေစကတွင် မှန်းတီးသူများ
ရှိနေသည်။

နားထိုင်းကြီးကား ပိုဆိုးသေး၏။

ယခင်က နာမည်ပျက်ရှိခဲ့ဖူးသူဖြစ်နေသည်။

အညတရ အဘိုးအိုက....

‘ပြောပါဦး၊ မင်းဟာ နယ်စားကြီးကိုစော်ကားသလို ဖြစ်
နေတာ တစ်ယောက်တော့ ကောင်းဘူး’

ဟု ပြောလာပြန်သည်။

ရှောင်မာက....

‘ကျွန်တော်က နယ်စားကြီးကို လူဆိုးတွေဖမ်းသွားတယ်
အထင်းကြားမိလိုပါ’

‘ဟား... ဟား... ဟား’

လေးစက်ကျင်းနယ်စားက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

အခြားသော ညွှန်သည်များကလည်း ရယ်မောလိုက်လေ
သည်။

အညတရ အဘိုးအိုက....

'နယ်စားကြီးကို တယ်ဘူက လက်ဖျားနဲ့ထိုင် မှာလဲကွာ၊
မင်းက အခြေအမြစ်ခွဲတဲ့သတင်းတွေကြားပြီး စိတ်ပူလို့အာခဲ့
တာကိုး'

ရှောင်မာ ခံပြင်းသွားသည်။

သို့သော်....

အခြေအနေအရ သူတို့အရေးနိမ့်နေပြီဟု သဘောပေါက်
လိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့်....

'ဦးပြေစတာ မှန်ပါကယ်၊ ကျွန်တော် အတော်ကိုစိတ်ထုပ်
ရွှားသွားပြီး မဖြစ်ဆင့်တာတွေ ဖြစ်ခဲ့ရတာပါ၊ ကျွန်တော်
တောင်းပန်ပါကယ် ခွင့်ပြုပါဦး'

စကားဆုံးလျှင် ချာခနဲလှည့်ကာ ထွက်သွား၏။

နားထိုင်းကြီးနှင့် မျက်မြင်တို့ကိုလည်း လိုက်သွားကြစေ
သည်။

စောက်ကျင်းနယ်စားက....

'မင်းက လာချင်တိုင်းလာပြီ၊ သွားချင်တိုင်းသွားလို့ရမယ်
ထင်နေသလား'

ဟု ငေါက်လိုက်၏။

အညတရအဘိုးအိုက....

'နယ်စားကြီး၊ မိကောင်လေးက လူကောင်းလေးပါ၊ သွား
ခွင့်ပြုလိုက်ပါဗျာ'

ဟု ဖျေခင်းဖျလိုက်လေသည်။

ကေခက်ကျင်းနယ်စား ဘာမှမပြောတော့ချေ။

ထို့ကြောင့်....

ရှောင်မာတို့ အေးအေးဆေးဆေး ထွက်သွားခွင့်ရခဲ့ကြလေ
တော့သည်။

ရှောင်မာ၏မျက်နှာ သူန်မှုန်နေသည်။

ကြုံတွေ့လိုက်ရသည့် အပြစ်ကြောင့် အလွန် ခံပြင်းနေလေ
သည်။

'သူတို့ဆ ဇာတ်တစ်လုံးခြား၊ လိမ်လည်လှည့်စားလိုက်တာ
ပါဗျ'

ဟုသည်း အော်ပြောလိုက်၏။

သူ၏အသံ ကျယ်အောင်စွဲထွက်ပေါ်လာသည်။

မြို့ပြင်တောအုပ်ထဲ ရောက်နေပြီမို့၊ စိုးရိမ်စရာမရှိတော့ပါ
ချေ။

မျက်မမြင်က....

'အေးလေ ငါတို့လဲ့ သိဘာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် တာဝန်တို့နှင့်
ခုခံလဲကွာ....'

'ဟာ... ဒီအတိုင်း ဇာတ်ပိုက်ကြည့်နေလို့ တယ်ဖြစ်မလဲဗျ၊
အဖြစ်မှန်ကို ဖော်ထုတ်ရမှာပေါ့'

'ဖော်ထုတ်မယ်'

'ဟုတ်တယ် သူတို့မှာ တာဝန်အကြံအစည်တွေ ရှိတယ်ဆိုတာ
ဆုံးမီးဖော်ထုတ်ရမယ်'

မျက်မမြင်က....

'ငါတော့ စိတ်ပေါ့ဘူးကွ'

ဟု ပြောသည်။

နားထိုင်းကြီးက...

'ဟုတ်တယ် ငါလဲ့ စိတ်ပေါ့ဘူး၊ သူတို့နဲ့ ဆက်ပြီး မပတ်
ဆက်တာ အကောင်းဆုံးဖြစ်မယ်၊ ငါ့စိတ်ထဲမှာ မာဏာင်းတဲ့
အခွင့်အသက်တွေ ခံစားနေရတယ်ကွ'

မျက်မမြင်နှင့် နားထိုင်းကြီးတို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေပြီ ဖြစ်
ကြောင်းသိရလျှင် ရှောင်ခာပို၍ ခံပြင်းလာတော့သည်။

'သူတို့ ပြောင်လိမ်နေကြတယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ သိတယ်၊
သိလျက်နဲ့ လက်ပိုက်ကြည့်နေရတာပဲဗျ'

မျက်မမြင်က....

'ရှောင်မာ၊ မင်း စိတ်လျော့လိုက်မင်းပေါ့၊ သူတို့ဟာ
အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ငါတို့ကိုအသုံးချဖို့ ကြိုးစားခဲ့ကြ
တယ်၊ နောက် ငါတို့ကိုမလိုအပ်တော့တာနဲ့ ခြေရာဖျောက်သွား
ကြတယ်၊ ပြီးပြီပေါ့၊ သူတို့က ငါတို့ကို မေ့ပစ်လိုက်ကြသလို
ငါတို့ကလဲ မေ့ပစ်လိုက်ဖို့ပဲ ရှိတာပေါ့'

'ကျုပ်....'

ရှောင်မာက ရှေ့ဆက်မပြောဘဲနေလိုက်သည်။

မျက်မမြင်နှင့် နားထိုင်းကြီးတို့က ရှေ့ဆက် မပတ်သက်လို့
တော့ကြောင်း သဘောပေါက်လိုက်ပြီဖြစ်သည်။

သို့သော်...

လူက ခေါင်းမခတ်ကျား ဖြစ်ပါသည်။

တယ်သောအခါမျှ အလျော့ပေးလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

'ကောင်းပြီဇေ၊ ခင်ဗျားတို့ စိတ်ပေါကြတော့ဘူး ဆိုရင်လဲ ပြီးတာပါပဲ၊ ကဲ...ကျုပ်ကို သွားခွင့်ပြုပါဦးဗျာ'

မျက်မြင်တို့အား နှုတ်ဆက်ကာ ထွက်လာခဲ့သည်။

မျက်မြင်တို့က သူ့အား တားမြစ်ခြင်းမပြုကြချေ။

ဤသို့ဖြူ....

ဆုံးယောက်ဆား ထမ်းခဲ့ဖြစ်ကြလေတော့သည်။

* * *

ရွှောင်မာဇီ စကားဆုံးသွားသောအခါ နန်းကုန်းစူ မကျေမနပ် ဖြစ်လာလေတော့သည်။

'မိတီဆွေပြေတဲ့အတိုင်းဆိုရင် သူတို့မှာ စေတနာတော်တဲ့ အကြံစေ့တစ်ခုခုစော့ခွဲနေပြီဆိုတာ စောချာဇယ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ရွှောင်မာက....

'ကောက်ကျစ်၊ နယ်စားနဲ့ ဘိန်းကုန်ကူးတယ်လို့ ယူဆရတဲ့ ထူဌေးကြီးစုသန်းတို့ ညီအစ်ကိုတစ်ဝမ်းကွဲ တော်ပေနေတယ် ဆိုရင် သူတို့ဘာလုပ်နေကြတယ်ဆိုတာ သိသားနိုင်ပြီပေါ့'

နန်းကုန်းမူစာ....

'ဆောက်ကျစ်၊ နယ်စားကိုယ်တိုင်စာ ဘိန်းလုပ်ငန်းမှာပါဝင် ပစ်သက်နေတယ်ဆိုရင် ဆက်ဆံအထောက်အထား ခိုင်ခိုင်လုံလုံရှိမှဖြစ်မယ်၊ မဟုတ်ရင် သွားပေစွဲတဲ့သူပဲ ဒုက္ခရောက်သွားလိမ့်မယ်'

ဟု ဆတိပေး၏။

ရွှောင်မာက....

'ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်က ဆက်ဆံအထောက်အထားရအောင် ရှာမှာပါ'

နန်းကုန်းမူစာ....

‘ကျုပ်လဲ ကူညီပါ့မယ်’

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ’

‘ဒါထက် မျက်မမြင်နဲ့နားထိုင်းကြီးတို့ကော သူတို့ကို တွေ့
ဆေးသလား၊ သူတို့ပါ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ကြမယ်ဆိုရင်
အခြေအနေပိုကောင်းလာနိုင်တယ်’

ရှောင်မာဏ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘သူတို့နဲ့ လမ်းခွဲပြီးကတည်းက တစ်ခါမှ ပြန်မတွေ့တော့ဘူး၊
စုတို့တာ နဂိုကတည်းက သိုင်းဆေးစာကို စိတ်ကုန်နေကြသူ
တွေပါ၊ ဒါကြောင့် ခုလို ပြဿနာပေါ်လာတော့ လူတွေနဲ့
ဝေးတဲ့နေရာမှူးသွားပြီး ဇာတ်မြုပ်နေတော့မယ်လို့ ကျုပ်
ထင်တယ်ဇာ’

နန်းကုန်းမူက ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်သည်။

‘ဒီလိုပဲ ဖြစ်မှာပါ’

ရှောင်မာက....

‘ကျုပ် ဟူးပေခရိုင်ကို ရောက်လာခဲ့ရတဲ့ အဓိက ရည်ရွယ်
ချက်ကတော့ တစ်ချိန်က ဟူးပေခရိုင်မှူးကျော်ကြားခဲ့တဲ့ ဆေး
ဆော် အပ်ထောက်ရဲ့ မိသားစုတွေကို ရှာဖွေဖို့ပါပဲ’

နန်းကုန်းမူက....

‘သမားစော် တယ်သူများလဲ့ဗျာ’

ဟု မေးလေသည်။

ရှောင်မာဏ....

‘ဆေးတစ်ခွက်သမားစော်ပါ၊ သူ့နာဇည် ကျောက်ရှုလို့
ခေါ်တယ်’

နန်းကုန်းမူကမျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

‘ကျုပ်အော့ မကြားဖူးဘူးဗျာ’

‘ကိစ္စမရှိဘူး၊ ကျုပ်တွေ့အောင် ရှာနိုင်တဲ့ နည်းလမ်းရှိပါ
တယ်’

‘တယ်လိုချားလဲ့ဗျာ’

‘သမားစော်တိုင်းဟာ ဆေးပတ်စပိဖို့ ပရုဆားတွေလို
အပ်မှာပဲ၊ ကိုယ်တိုင် ရှာဖွေစုဆောင်းနိုင်စွမ်းမရှိရင် ပရုဆား
ရောင်းတဲ့ဆိုင်တွေက ဝယ်ရမှာပဲ၊ ဆေးဆိုင်တွေမှ စုံစမ်း
ရင် တွေ့သိရနိုင်ပါတယ်’

နန်းကုန်းမူသဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်သည်။

‘သိပ်ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ’

၀၉၆ ဦး စက္ကသိုလ်သိဟစောစို

ဟု ချီးကျူးလိုက်စေသည်။

ရှောင်ခွာက....

'ကဲ...ကျုပ်တို့ နေခက်များမှ တွေ့ကြစေးစာပေပေါ့'

ဟု နှုတ်ဆက်စကားဆိုလိုက်သည်။

အောက်မြုပ်သွားသူများ၊

'ခုပ်...ခုပ်...ခုပ်...ခုပ်'

မြင်းခွာသံများသည် စည်းချက်ဝါးချက်ကျကျ ထွက်ပေါ်လာသည်။

မြင်းလှည်းတစ်စီးသည် ဝန်စည်စလွယ်များ တင်ဆောင်လာစောလမ်းခဏအတိုင်း ခရီးနှင့်နေစေသည်။

ကျေးဇာတ်ဘောရားများ၌ အသုံးပြုခေတ္တရှိသော မက်လက်နေခက်တို့ပါသည် မြင်းလှည်းကြမ်း ဖြစ်သည်။

မြင်းလှည်းပေါ်တွင် ကျေးရွာသားစေးဦးနှင့် လူကြီးအစ်ယောက်ပါလာသည်။

လူစိမ်းများမှာ အခြားလူတို့ထက်ပါ။

ရှောင်မာနှင့် လမ်းခွဲလာသည့် မျက်မြင်ဖြစ်စေသည်။

မျက်မြင်သည် စေ့ခက်ကျင်းနယ်စားစံအိမ်မှ ထွက်လာပြီးကတည်းက အခြေအနေဟန်ကြောင်း ရိပ်မိလိုက်စေသည်။

ထို့ကြောင့်....

ဝေးလံစွာ အရပ်ဒေသတစ်ခုသို့ သွားရောက် ဇာတ်မြုပ်နေရန်ဆုံးဖြတ်ကာ ခရီးထွက်လားခြင်း ဖြစ်စေသည်။

ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်များနှင့်ပတ်သက်ပြီး စောက်ကျင်းနယ်စားတွင် စေ့ကောင်းစွာ အကြံအစည်တစ်ခုရှိနေကြောင်း နားလည်ခဲ့၏။

သို့သော်....

ဖော်ထုတ်ဖို့ရာ သက်သေအထောက်အထား လုံးဝမရှိသဖြင့် ဘာမျှမတတ်နိုင်ခဲ့ပေ။

စုတို့က လက်လျှော့လိုက်သော်လည်း ရှောင်မာ၏ ဆက်ပြီးကြိုးစားလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း နားလည်လိုက်စေသည်။

‘ရှောင်မာတစ်ယောက် ဘေးမသိရန်မခပပါစေနဲ့’

ဟု ဆုတောင်းပေးလိုက်သည်။

ဆိုစဉ်...

‘တေ...တေ’

မြင်းလှည်းမောင်းဆရာ၏ အော်ခေါက်သံနှင့်အတူ မြင်းစည်း ရှတ်ခြည်းရပ်ဘွားကြောင်း သိလိုက်ရစေသည်။

မျက်မမြင် အံ့ဩသွားသည်။

‘ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့်’

သူတို့အစောစောစဉ် နံဘေးမှထိုင်နေသူများထံမှ စကားဆုံများ ကြားလိုက်ရစေသည်။

‘လူတစ်ယောက် ဆမ်းပိတ်ထားပါလားကွ’

‘ဟုတ်တယ်၊ ဘာသဘောလဲမသိဘူး’

‘ဆမ်းခေးပြုများလား’

‘အို... ဝါတို့လို ဆင်းရဲသားတွေကို ဆာပြီးခေးပြုတိုက်လို့ စာရမှာလို့ကွ’

‘ဒါဆို ဆမ်းကြုံလိုက်လို့ ထင်တယ်’

‘မဖြစ်နိုင်ဘူးကွ၊ ထူးဘေးမှာ မြင်းတစ်ကောင်ရှိနေလားပဲ’

ထိုအသံများကြောင့် လူတစ်ယောက်က ဇမ်းပိတ်ကာတန်း
ထားထားကြောင်း သိလိုက်ရတော့သည်။

မြင်းလည်းသမားက ...

‘ဗျို...မိဘီဆွေ ဇမ်းပယ်ပေးပါဗျာ’

ဟု ပြောလိုက်တော့သည်။

ဇမ်းပိတ်ထားသူသည် ဘာမှားပြောဘဲ မြင်းလည်း အနီးသို့
လှမ်းလာ၏။

မြင်းလည်း သမား ခေကျာ နှစ်နှစ်သွားသည်။

‘မိဘီဆွေ ခပ်ဗျားက’

ထူးကောင်းဆုံးအောင် မပြောလိုက်ရပါချေ။

ဇမ်းပိတ်ထားခဲ့သူသည် အနီးသို့ ဆောက်ရှိလာပြီး ခါးမှ
ခါးကို ဆွဲထုတ်ကာ လျှပ်ဘစ်ပြက် ထိုးသွင်းလိုက်ခြင်းကြောင့်
ဖြစ်လေသည်။

‘အား’

မြင်းလည်း သမားသည် ထိုင်ခုံပေါ်မှ ဒလိခုံခေါက်ကွဲ
ပြုတ်ကျသွားတော့သည်။

‘တစ်’

‘ဒုက္ခပဲ’

မြင်းလည်း နောက်တွဲမှ စီးနင်းလိုက်ပါစေသည့် ရွာသား
များ အထိတ်တလန့်အော်လိုက်ကြသည်။

တစ်ဆက်တည်းပင်....

‘ပြေးဟေ့...ပြေး...ပြေး’

မြင်းလည်း ပေါ်မှ ဒေသေသာပါး ခုန်ဆင်းထွက်ပြေးသွား
ကြလေသည်။

သို့သော်....

ထိုလူသည်ကား ကိုပ်ထားသောအင်ကို လျှပ်မြန်စွာ ဝှေ့
ယမ်းလိုက်လျှင်....

‘အား’

‘အမယ်လေး’

‘သေပါပြီဗျ’

စူးရှသော အော်တစ်သံများ ဆက်တိုက် ပေါ်ထွက်လာတော့
သည်။

ရွာသားများသည် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သုဇ်ခါးချိန်ဖြင့်
မြေပေါ်လဲကျသွားတော့သည်။

မျက်မြင်က လှုပ်ယှက်ထိုင်နေဆဲ....

အသံပလံများကိုနားထောင်ရင်း၊ အခြေအနေမှန်ကိုရိပ်စား
လိုက်လေသည်။

သွေးအေးပြီး ကြောက်စရာစေခင်းသည့် လူသတ်သမား
တစ်ယောက်နှင့် ရင်ဆိုင်နေရပြီမဟုတ်ပါနား။

မျက်မြင်က တိတ်ဆိတ်စွာနေလိုက်ခြင်းဖြင့် လူတစ်ယောက်
သည် သူ့ ရှေ့ သို့ရောက်လာသည်ကို သိလိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့်...

‘ကျုပ်ဆီမှာ အဖိုးတန်တာ ဘာမှပေါ့ဘူး’

ဟု ခပ်တည်တည် ပြောလိုက်သည်။

ထူး၏ရှေ့ သို့ ရောက်နေသူက....

‘ရှိတယ်’

‘ဘယ်လိုကွ’

‘ခင်ဗျားရှဲ့အသက်’

‘ဪ... မင်းအ ငါ့အသက်ကို လိုချင်တာကိုး၊ ငါ့လို
မျက်မြင်တစ်ယောက်ရှဲ့အသက်က ဘယ်လောက်များ တန်ဖိုး
ရှိမှာလဲကွာ’

‘တစ်သိန်း’

‘ဟေ... ငါ့ကို ရှင်းနိုင်ရင် ခင်းကို ငွေတစ်သိန်းပေးယုံလူ
ရှိနေပြီပေါ့ ဟုတ်လား၊ အင်း... ရွာသားတွေကတော့ အဆစ်
ပါသွားတဲ့ သဘောပေါ့’

မျက်မြင်က စကားပြောရင်း ငွေအပ်လေးများကို အသင့်
ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်လေသည်။

ရန်သူကိုလည်း အရှုံးပေးရိုးထုံးစံမရှိပါ။

သူ၏ကျွမ်းကျင်စော ငွေအပ်ပညာဖြူ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်
သွားမည်ဟုသာ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုလူက....

‘ခင်ဗျား ငွေအပ်သုံးဖို့စိတ်ကူးနေရင် စွန့်လွှတ်လိုက်ပါဗျား၊
အာမှ အကြောင်းထူးမှာမဟုတ်ပါဘူး’

စကားဆုံးလျှင် လျှပ်တစ်ပြက် တိုက်ခိုက်လာလေသည်။

အေးစိမ့်သဘာဝ ဝေးအာဝူ့အသက်များ ပေါ်ထွက်လာ
ထည်နှိုင်း....

‘ယား’

မျက်မြင်သည် ငြာသံပေးကာ အပေါ်ခုန်ထက်ပြီး လေထဲ
စစ်ပထိကျွမ်းပစ်လိုက်သည်။

တစ်ဆက်တည်းပစ် ငွေအပ်လေးများဖြူ ပစ်ခတ်လိုက်လေ
သည်။

သူက ငွေအပ်ဖြင့်ပစ်လိုက်လျှင် ရှောင်နိုင်သူရှိသလောက်
ရှားလေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း သိုင်းသောက၌ ကျင်အသ်ကျက်စားခဲ့
စဉ်က ငွေအပ်ရာတောဟူသော ဘွဲ့ထူးကို ရခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ငွေအပ်လေးများသည် ထိုလူထံသို့ ပိုက်ကုန်သဖွယ် လွှမ်းခြုံ
သွားလေသည်။

ထိုလူက ဓားစေ့ယမ်းလိုက်သည်။

ရှာဖွေရက်...

ဝင်းလက်တောက်ပသော ဓား၏အစင်းရောင်သည် ငွေအပ်
ပိုက်ကုန်ကြားမှ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ထိုအလင်းတန်းသည် လေထဲ၌ ရှိနေသည့် မျက်မမြင်၏
ရင်ဝသို့တိုးဝင်သွားလေသည်။

မျက်မမြင်မှာ ဓားတစ်ဆက်က သူ၏ရင်ဝသို့ တိုးဝင်လာ
ကြောင်း ခံစားလိုက်ရ၏။

အပျားကယာခန္ဓာကိုယ်တို့လိမ့်ကစ ရှောင်တိမ်းဖို့ကြိုစား
လိုက်သည်။

ထို့သော်....

ဓားဦး၏ တိုးဝင်လာမှုသည် သူ၏ လှုပ်ရှားမှုထက် ပို၍
လျင်မြန်နေရတာ ရင်ဝ၌ စူးရှသောနာကျင်မှုတစ်ရပ် ဖြစ်ပေါ်
လာလေသည်။

‘အား’

မျက်မမြင် လွတ်ခနဲ အော်လိုက်၏။

ရှာဖွေရက်....

အသိစိတ်သည် ခန္ဓာကိုယ်မှ ဖယ်ခွာသွားသည်။

အမှောင်ထုကြီးက သူ၏တစ်ကိုယ်လုံးအားဝါမျှသွားသည်။

‘ဝုန်း’

မျက်မမြင်သည် မြေပေါ်ခြေပစ်လက်ပစ် ပြုတ်ကျသွား၏။

သူ၏ မျက်နှာတွင် အံ့ဩခြင်း၊ မယုံကြည်နိုင်ခြင်း စသည့်
အရိပ်အယောင်များ ပေါ်လွင်နေ၏။

သူ၏ အသည်းနှလုံးနေရာတစ်နေရာတည့်တည့်တွင် အင်္ကျီကို
လှိုးဖြတ်ထားသော တစ်လက်မခွဲခန့် ဓားစာထူးရှိသည်။

ရင်တတ်ပေါ်၌ အနီဝင်းကြောင်ဆစ်ခုအဖြစ် တွေ့မြင်ရမည်
ဖြစ်သည်။

သွေးတစ်စက်မှ စီးကျမလာပါ။

အလွန်ပါးလွှာပြီး ထက်မြက်လှသော ခေးထစ်ထက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်ခံလိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုလူသည် ခေးကိုခေးအိမ်ထဲ ထိုးသွင်းလိုက်သည်။

မျက်မမြစ်ကို ကျောခိုင်းကာ သူ၏ မြင်းရိုရာသို့ လျှောက် သွား၏။ မကြာပါချေ။

‘ခွပ်...ခွပ်...ခွပ်’

မြင်းခွာသံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

လူသတ်သမား ထွက်ခွာသွားပြီ ဖြစ်ပါသည်။

မျက်မမြစ်သည် အမှန်တကယ်ပင် မည်သူနှင့်မှ ပတ်သက် စရာမလိုတော့ဘဲ ဖောက်ပေါ်မှ အနားယူနိုင်လိုက်ပြီဖြစ်သည်။

မျက်မမြစ်အား လုပ်ကြံသွားသူ မည်သူနည်း။

* * *

မိုးခွံအစေးများကျဆင်းနေပါသည်။

ထမ်းပေါ်တွင် ရွှံ့ပွဲကံများ၊ ရေအိုင်များရှိနေ၏။

နားထိုင်းကြီးသည် ရေအိုင်များကိုရှောင်ကွင်းကာ ခပ်သုဘီ သုဘီ လျှောက်သွားပြီး အရက်ဆိုင်စေးထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက် စေသည်။

ဆိုင်ထဲ၌လူရှင်၊ နေပါသည်။

ဆိုင်လူလင်တစ်ယောက်က အရက်သောက်မည်လားဟု ခြေ ထန် ထက်ဟန်ဖြင့် မေးစေသည်။

ထိုဆိုင်စေးသို့ နားထိုင်းကြီး လာရောက် အရက်သောက် သည်မှာ သုံးစေးရက်မျှသာ ရှိသေးသော်လည်း နားထိုင်းကြီး ဖြစ်ကြောင်း ဆိုင်လူလင်က ဘေးခင်းစောင်းကြီး သိစနပြုဖြစ် စေသည်။

နားထိုင်းကြီးက ဆိုင်လူလင်ကို ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး စားပွဲတစ်လုံးတွင် နေရာယူလိုက်သည်။

ဆိုင်လူလင်က အရက်တစ်အိုးနှုမီ မြေပဲကြော်ယူကာပေး စေသည်။

နားထိုင်းကြီးက သုံးစေးခွက်မျှ ဆက်ထိုက်ငဲ့စသောက်လိုက် ပြီးမှ မြေပဲကြော် အနည်းငယ်စားလိုက်သည်။

လူသည် ရှောင်စရာ မျက်မြင်တို့နှင့် ဇာမ်းခွဲပြီးနောက် ဤ မြို့လေးသို့ ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုကဲ့သို့မြို့တွင် ကုန်ထမ်းသမားအဖြစ် ဇာတ်မြုပ်နေခဲ့ သည်။

ဤမြို့ကလေး၌ အလုပ်ကြမ်းသမားဘဝဖြင့် ဇာတ်မြုပ် နေဖို့ စိတ်ကူးရှိပါ။

ကောက်ကျင်းနယ်စား၏ ရှုပ်ထွေးလှသော ပြဿနာကြောင့် တာမုလုပ်ချင်ကိုင်ချင်မိတီ မရှိတော့ပါ။

ထို့ကြောင့်....

တစ်နေ့တစ်နေ့ အရက်ကို အဖော်ပြုကာ အချိန်ဖြုန်း နေခြင်းဖြစ်လေသည်။

နားထိုင်ကြီး အရက်တစ်အိုးထောက်ပြီးချိန်၌ ဆိုင်ထဲသို့ လူရွယ်တစ်ယောက် လှမ်းဝင်လာလေသည်။

ထိုလူငယ်သည် အသက် သုံးဆယ်ကျော်ခန့်သာ ရှိဦးစဉ် ထင်ရသည်။

အညှိုးရောင် အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ထားပြီး ဟောင်း နှမ်းသော ဓားတစ်ဆက် ချိတ်ဆွဲထားသည်။

ဆိုင်ထဲဝင်လာပြီး နားထိုင်ကြီးနှင့် မလှမ်းကမ်းရှိ စားပွဲ တွင် နေရာယူလိုက်သည်။

ထို့နောက်....

‘အရက် သုံးအိုးယူလာခဲ့’

ဟု ဆိုင်လူဆင်ကိုမှာလိုက်လေသည်။

ဆိုင်လူဆင်က ချက်ချင်း အရက်သုံးအိုးယူစားလိုက်သည်။

လူရွယ်သည် အရက်တစ်အိုးကို အက်နှစ်ဖက်ဖြင့်မကတစ် အိုးလုံးကုန်အောင် မော့ချပစ်လိုက်လေသည်။

အရက်သောက်ပုံကြမ်းတမ်းလွန်သဖြင့် နားထိုင်ကြီး အံ့ဩ သွားလေသည်။

‘ဟ... ဒီကောင်လေးဟာ တစာယုံ အရက်ချိုးဆေးပါ လား’

ဟု တွေးတောနေစဉ် လူရွယ်၏ သူ့အား ပြုံးပြတာလေ ထည်။

နားထိုင်ကြီး၏ ပြန်စာပြုံးပြလိုက်မိသည်။

လူရွယ်က...

လွင်စာပေ

အမှတ် ၁၅/၁၃၈၊ ၆ လမ်း

တောင် ဂူ မြို့

၁၉၅၅ ခုနှစ်

'အရက်သောက်ပါဦး'

ဟု လှမ်းပြောလေသည်။

သူ၏ ပါးစပ်လှုပ်ပုံကိုကြည့်ကာ နားလည်လိုက်အော်လည်း နားထိုင်းကြီးက ခေါင်းခါယမ်းပြလိုက်လေသည်။

လူရွယ်က နောက်ထပ် အရက်တစ်အိုးကို မယူကာ ရှေ့နည်းအတိုင်း သေခက်ချလိုက်ပြန်သည်။

တစ်ခဏအတွင်းပင် အရက်အိုးနှစ်အိုး အကီအက်စင်ပြောင် သွားလေတော့သည်။

လူငယ်သည် အရက်နှစ်အိုး သောက်ပြီးနောက် အင်္ကျီအိတ် ထဲမှ ပိုက်ဆံအိတ်ကလေးကို နှိုက်ယူလိုက်သည်။

ပိုက်ဆံအိတ်မှာ အပြောဆောင်ဖြစ်ပြီး အိတ်ပေ၇တွင် ပုလဲလုံး လေးများစီ၍ ချုပ်ထားသည်။

လူရွယ်ကပိုက်ဆံအိတ်ကိုဖွင့်ကာ စားပွဲပေါ်မှောက်ချလိုက် လေသည်။

'ခေါက်...ဂျလောက်'

ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှ ငွေဒင်္ဂါးအချို့နှင့် အပ်ချည်လုံးအပ်များ ထွက်ကျလေသည်။

'ပိုက်ဆံလာယူပါ'

ဟု လှမ်းအော်ပြောလိုက်ရာ ဆိုင်လုလင်က လှမ်းသွား လိုက်၏။

လူရွယ်က ငွေဒင်္ဂါးပြားအားလုံး ပေးလိုက်သည်။

'အားလုံးယူလိုက် ပိုတာပြန်မအမ်းနဲ့'

သူပေးလိုက်သည့်ငွေမှာ အရက်ဆယ်အိုးမအ ဝယ်၍ရနိုင် သော ပမာဏဖြစ်လေသည်။

ဆိုင်လုလင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

'ကျေးဇူးပါပဲ၊ ကျေးဇူးပါပဲ'

ကျေးဇူးတင်စကား အထပ်ထပ် ပြောလိုက်လေသည်။

လူရွယ်က ဂရုမစိုက်ဘဲ အပ်ချည်လုံးနှစ်စုံ အပ်များကို ပိုက်ဆံ အိတ်ထဲ ပြန်သိမ်းလိုက်သည်။

ပြီးလျှင် ဆိုင်ထောင့်ရှိ အမှိုက်ခြင်းထဲသို့ ပစ်ထည့်လိုက်၏။
အစ်ဖန်....

နားထိုင်းကြီးအားပြုံးပြုကာ ကျန်နေသေးသော အရက် တစ်အိုးကိုဆွဲပြီး ဆိုင်ထဲမှထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

လူရွယ်ထွက်သွားပြီး ဖြစ်လေသည်။

နားထိုင်းကြီးငိုနေ၏။

အရက်ဆက်သောက်နိုင်တော့တဲ့ အထက်ရှုမြန်နေသည်။

သူ၏မျက်လုံးအစုံသည် အမှိုက်ခြင်းဆီသို့ ဝေးကြည့်နေ၏။

အမှိုက်ခြင်းထဲ၌ လူရွယ်စွန့်ပစ်ခဲ့သော ပိုက်ဆံအိတ်လေး ရှိနေပါသည်။

နားထိုင်းကြီးက ဝေါက်ခနဲထရပ်လိုက်သည်။

အမှိုက်ခြင်းရှိရာသို့ ခပ်သွက်သွက်လှမ်းသွားလိုက်ပြီး ပိုက်ဆံ အိတ်လေးကို နှိုက်ယူလိုက်၏။

အိတ်ကိုဖွင့်လိုက်ရာ အပ်ချည်လုံးနှစ် ခပ်လေးများကိုတွေ့ရ လေသည်။

နားထိုင်းကြီး၏မျက်လုံးထဲ၌ လူတစ်ယောက်၏မျက်နှာကို မြင်ယောင်လာလေသည်။

ပိုက်ဆံအိတ်လေးကို ကျစ်ကျစ်ပါးအောင်ဆုပ်ကိုင်ပြီး ဆိုင်ထဲ မှ အစ်ဟုန်ထိုးပြေးထွက်သွား၏။

ဆိုင်လုလင်က...

‘ဟေ့လူ့ အရက်ဖိုးပေးသွားဦးလေ’

ဟု အော်တောင်းလိုက်သော်လည်း ကြားစော့ပေ။

ဆိုင်လုလင်က ဆိုင်ပြင်ဘက်သို့ ပြေးလိုက်သွား၏။

ထပြင်ဘက်ရောက်သောအခါ နားထိုင်းကြီးကိုတွေ့ရတော့ ပါ။ ဆိုင်လုလင်က မကျေနပ်ဖြစ်သွားသည်။

‘တောက်...အရက်ဖိုးတော့ဆုံးပါပြီ’

ဟု ရေရွတ်လိုက်၏။

အမှန်ပင် အရက်ဖိုးဆုံးသွားလေသည်။

နားထိုင်းကြီးက တစ်ဟုန်ထိုးပြေးလွှားတာခဲ့လေသည်။

သူ၏မျက်လုံးအစုံသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို မျက်ခြည်ပြေ၏ ဝေ့စိုက် ရှာဖွေသွားခဲ့သည်။

အာနံ့ကြာကြာ ပြေးလွှားသွားပြီး မြို့အနောက်ဘက် ထိရိုင်းမြေသို့ သွားရာသမ်းပေါ်သို့ ရောက်လာသည်။

လူရွှင်းသောတစ်နေရာတွင် သစ်ပင်တစ်ပင်ရှိနေပြီး နားထိုင်း ကြီးရှာနေသောလူရွယ်သည် အေးအေးလူလူဆိုင်ကံ အရက် သောက်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

နားထိုင်းကြီး လိုက်လာသည်ကိုမြင်လျှင် လှမ်း၍ပြုံးပြရင်း...

'အခုကသောက်ပါဦးဗျ'

ဟု ဖိတ်ခေါ်လိုက်လေသည်။

နားထိုင်းကြီးက လူရွယ်နွဲ့မလှမ်းမစမ်း၌ ရပ်လိုက်သည်။ ပိုက်ဆံအိတ်ကို လူရွယ်ရှေ့သို့ ပစ်ချလိုက်ပြီ။...

'ဒီပိုက်ဆံအိတ်ကို မင်းဘယ်အရအာစားလဲ'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

လူရွယ်က ပိုက်ဆံအိတ်ကိုတစ်ချက် စောင်းငဲ့ကြည့်လိုက်ပြီ။...

'လူတစ်ယောက်အတွက် အသုံးမလိုတော့တာနဲ့ ကျုပ်ယူလာခဲ့တာပါ'

'စာပြောတယ်ကွ၊ အဲဒီလူဘယ်မှာလဲ'

'ဆေးပြီ'

'မင်း...မင်း'

နားထိုင်းကြီး၏ခန္ဓာကိုယ် တဆတ်ဆတ် တုန်ယစ်လာလေသည်။

လူရွယ်ပြောသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ မျက်မြင်စေဆုံးသွားပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ချက်ချင်းပင် သတောပေါက်သွားလေသည်။

မျက်မြင်အား၊ ခည်သူ့အ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ် ပစ်လိုက်ပါစနည်း။

နားထိုင်းကြီးက လူရွယ်အား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး အကဲခတ်ကြည့်လိုက်လေသည်။

လူရွယ်က သူ့အားပြုံးပြနေပါသည်။

နားထိုင်းကြီးက...

'မင်းကို ကေခက်ကျင်းနယ်စားစာ ခိုင်၊ ခိုင်၊ တက်ဟုတ်အား'

ဟု မေးလိုက်သည်။

လူရွယ်က...

'ဒါတော့ပြောနေတာ အချိန်ကုန်ပါစမ်းဗျာ၊ ကဲ ဝင်ဗျား အခုကသောက်ဦးမအား'

'မဆောက်ဘူး'

နားထိုင်းကြီးက ခေါင်းခါလမ်းလိုက်သည်။

‘ကောင်းပြီ’

လူရွယ်သည် အရက်အိုးကို လွှဲပစ်လိုက်ပြီး ထရပ်လိုက်သည်။

ပြီးလျှင်....

‘သင်္ချိုင်းထဲသွားကြမယ်၊ ထယ်နှယ်လို့’

ဟု မေးလေသည်။

နားထိုင်းကြီးက သဘောတူလိုက်သည်။

‘ကောင်းတယ်’

လူရွယ်က ချားခနဲလှည့်ကာ သင်္ချိုင်းမြေဆီသို့ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်သွားလိုက်လေသည်။

နားထိုင်းကြီးလည်း ထက်ကြပ်ကွာ လိုက်ပါသွားလေသည်။

မကြာပါချေ။

နှစ်ယောက်သား သင်္ချိုင်းမြေထဲသို့ ရောက်သွားကြလေသည်။

လူရွယ်က ခြေလှမ်းရပ်လိုက်သည်။

နားထိုင်းကြီးဘက်လှည့်ကာ ပြုံးပြဆိုက်ပြီး....

‘ဦးနရာဆို တော်ပြီလား’

ဟု မေးသည်။

နားထိုင်းကြီး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘မဆိုးပါဘူး’

လူရွယ်က ...

‘ခင်ဗျားအစစအေး၊ ကျုပ်တစ်ရမအေး’

‘မင်းပဲပါ’

‘ကောင်းပြီ’

လူရွယ်က ခါးမူခေးကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

‘ခြမ်း’

အေးခိခိသဘာဝေး၏ အငွေစသစ်များ ထွက်ပေါ်လာသည်။

နှစ်ယောက်နှစ်ယောက် နှစ်ယောက်နှစ်ယောက် အသွန်ပါးလွှာထပ်မြက်သော ဝေးတစ်ထက်အဖြစ် ပေါ်ထွက်လာသည်။

နားထိုင်းကြီးက မလှုပ်ယှက် ၎င်းနေ၏။

စူးရှတောက်ပသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် လူရွယ်ကိုစိုက်ကြည့်နေစေသည်။

လူရွယ်က ရုတ်တရက် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ပတ် လှည့်လိုက်ပြီး နားထိုင်းကြီးအနီးသို့ ရိပ်ခနဲဓမ္မာန်လာကာ ဓားဖြင့်ထိုးသွင်းလိုက်၏။

နားထိုင်းကြီးကလည်း ကြီးမားသော လက်သီးဆုပ်ကြီးဖြင့် တအားထိုးသွင်းလိုက်သည်။

သူ့သေကိုယ်သေ တိုက်ကွက်မျိုးကို ခကြောက်မရွံ့ ထုတ်ဖော် အသုံးပြု လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

မျက်မြင်အား သုတ်သင်လိုက်သူမှာ လူရွယ်ဖြစ်ကြောင်း ထဘောပေ၊ ကံထားပါသည်။

မျက်မြင်ကို သုတ်သင်နိုင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ခေသူ မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားနေသည်။

ထိုကြောင့်....

သူ့စစ်ပြန် ကိုယ်စစ်ပြန် ရှောင်တိမ်းတိုက်ခိုက်နေခြင်းမျိုးထက် ပို၍ထိရောက်သော သူ့သေကိုယ်သေတိုက်ကွက်ကို အသုံးပြုလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သူ၏လက်သီးထိုးချက်ကြောင့် ဒုက္ခမထောက်လိုလျှင် လူရွယ်သည် ဓားကိုရုပ်သိမ်းကာ နောက်ဆုတ်သွားရမည် ဖြစ်လေသည်။

သို့သော်....

တကယ်တမ်း ရင်ဆိုင်လိုက်သောအခါ မိမိ အတွက်မှားသွားပြီဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရလေသည်။

အကြောင်းမှာ....

လူရွယ်၏ ဓားထိုးသွင်းမှုသည် သူ၏လက်သီးထိုးချက်ထက် ပိုပြန်ဆန်နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

လူရွယ်၏ဓားဦးသည် သူ၏အသည်းနှလုံး အညှိတည့်သို့ ထိုးစိုက်လိုက်ချိန်၌ သူ၏လက်သီးမှာ လေထဲ၌ ရှိနေဆဲ....

လူရွယ်၏ ဓားကိုပြန်လည်ဆွဲရန်အခါ နောက်ဆုတ်လိုက်ချိန်တွင် သူ၏ လက်သီးအစုံသည် ခွန်အား ပျောက်ကွယ်နေပြီ ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင်....

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် ပက်လက်စန့် လဲကျသွားသည်ဖြစ်ရာ သူ၏ လက်သီးချားသည် လူရွယ်ထံသို့ စာယ်သောအခါမှ မထောက်နိုင်တော့ချေ။

နားထိုင်းကြီးသည် လူ့ရှယ်၏လှုပ်ရှားမှုကို အတုကံရှား
သွား၍ သူ့စေ့ကိုယ်စေ့ ထိုက်ကွက်သုံးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း....

လူ့ရှယ်က မားမားမတ်မတ် ရပ်နေနိုင်ခဲ့သောအခါ....

‘ဝုန်း’

နားထိုင်းကြီး မြေပေါ်လဲကျသွားခြင်း ဖြစ်စေသည်။

သူ၏မျက်နှာတွင် အံ့ဩခြင်း၊ မယုံကြည်နိုင်ခြင်း၊ ထိတ်လန့်
ခြင်း စသည်အရိပ်အယောင်များ ပေါ်လွင်လာသလို ပါးစပ်
အဟောင်းသားဖြစ်နေသည်။

လူ့ရှယ်က ခားကို သိမ်းဆည်းကာ တွက်သွားချိန်တွင်....

နားထိုင်းကြီးသည် သင်္ချိုင်းမြေတွင် ထာဝရ လုံးလျောင်း
ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့သေးသည်။

ပြောင်းပြန်

ဆေးဆိုင်များ၊ တစ်ဆိုင်ပြီးတစ်ဆိုင် စုံစမ်းခဲ့ပြီး ဆိုင်ပေါင်း
သုံးဆယ်မြောက်တော့မှ ရှောင်မခံအတွက် သတင်းအစာန
ရလိုက်စေသည်။

ဆိုင်ရှင်မှစ၍ အသက်ငါးဆယ်ကျော်ခန့်ရှိပြီး သတင်းအစာ
ကောင်းပုံရစေသည်။

ရှောင်မခံ....

‘ဆေးတစ်ခွက်သမားတော်ဟာ ဦးရှဲ့ဆီက ပရုစေးတွေ
ဖယ်ခဲ့ဖူးတယ် ဟုတ်လားဗျာ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ဆိုင်ရှင်က....

'တယ်က ဆေးတစ်ခွက်သမားတော်လဲ'

'သု.နာမည်အကျောက်ရှုလို့ ခေါ်ပါတယ်'

'ဪ...ဆရာကျေခက်ကိုး....'

'ဦးစ သူ့ကိုသိတယ် မဟုတ်လားဗျာ'

'ဆိုင်ရှင် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။'

'သိပ်သိတာပေါ့ကွာ၊ သူဟာ ကိုယ့်ဘာသာ ဆေးပင်ဆေး
မြစ်တွေရှာပြီး ဆေးဖော်စပ်တဲ့ သမားတော်ကွ၊ တစ်ယ့်
ဆရာညီအချင်းပြည့်ဝတဲ့သူ၊ ဝါဆိုကတစ်ခါလား ဝယ်ခဲ့ဖူးတယ်'

'ဘာတွေများ ဝယ်သွားတာလဲ'

'ဆည်းခြေတွေလေကွာ၊ စပါးကြီးသည်းခြေအစပြီး ငါး
ဆည်းခြေ၊ ငှက်သည်းခြေမျိုး စုံလို့ပဲကွ'

ရှောင်ခါက ...

'သူက ဘာလုပ်ဖို့ငယ်ဘာလဲ'

'ဆည်းခြေတွေကို ဘိန်းနဲ့စပ်ပြီး စိတ်ပြောင်းဆေးတစ်မျိုး
စမ်းကြည့်မလို့တဲ့ကွ၊ သူ့လုပ်လိုက်ရင် ထူးထူးဆန်းဆန်းချည်ပဲ။'

ခါထက်...နေပါဦး ခောင်ရင်လေးက သူ့အကြောင်းလာပြီး
စုံစမ်းတာ ဘယ်လိုအကြောင်းကိစ္စများ ရှိနေလို့လဲကွယ်'

ရှောင်ခါက....

'ကျွန်တော်က အမေးတော်ကျောက်ရှု ဆွေမျိုးတွေနဲ့ တွေ့
ချင်လို့ပါ'

'ဪ...ဪ'

'ဦးသိရင် ဇာမ်းညွှန်ပေးဖို့ မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်ဗျာ'

ဆိုင်ရှင်က...

'သမားတော်ကျေခက်မှာ ကျောက်လေဆိုတဲ့ သမီးတစ်
ယောက်တော့ရှိတယ်၊ မြို့အရှေ့ဘက်က ဘုန်းကျောင်းစားမှာ
နေတယ်၊ သူတို့ဇနီးခောင်နဲ့အ အိမ်မှာမုန့်လုပ်ပြီး ဈေးဆိုင်
တွေကို လိုက်သွင်းကြတာကွ၊ သူ့အဖေရှု ဆေးဝါးအဘယ်
ပညာကို အမွေမရလိုက်ကြတူး'

ဟု ပြောပြလေသည်။

ရှောင်ခါ ဝမ်းသာသွားသည်။

'ခုလိုပြောပြတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်
ထို့နဲ့ သွားတွေလိုက်ပါဦးဗယ် ခွင့်ပြုပါဦး'

'ကောင်းပါပြီကွယ်၊ ကောင်းပါပြီ'

ရှောင်မာသည် ဆိုင်ရှင်ကိုနှုတ်ဆက်ကာ ဆုလျှပ်အမြန် ထွက်လာခဲ့လေသည်။

မြို့အရှေ့ပိုင်းသို့ရောက်လျှင် မေးမြန်းစုံစမ်းရင်း ကျောက်လေး၏အိမ်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိသွားလေသည်။

ကျောက်လေးကိုယ်တိုင် ထွက်၍ ကြိုဆိုပါသည်။

'ကျွန်မ ကျောက်လေးပါရှင်၊ ကျွန်မယောကျ်ားကိုတွေ့ချစ်ရင် ခဏစောင့်ပါ၊ သူက မုန့်ဖုတ်နေလို့ စကားဆေးပါဘူးရှင်'

ရှောင်မာက လက်ကပြလိုက်သည်။

'ကိစ္စမရှိပါဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော်က အိမ်မကြီးနဲ့တွေ့ချင်လို့ လာခဲ့တာပါ'

'ဪ... ဪ... ဘယ်လို အကြောင်းကိစ္စရှိလို့ ဆိုတာ သိပါရစေသေးရှင်'

ရှောင်မာက...

'အိမ်မကြီးရဲ့အဖေအကြောင်း သိချင်လို့ပါ'

'ဖေဖေ အကြောင်း ဟုတ်ဏာ'

'ဟုတ်ပါတယ်၊ အိမ်မကြီးရဲ့အဖေ ဘယ်ရောက်နေတယ်ဆိုတာ သိချင်လို့ပါ'

ကျောက်လေး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဖေဖေ ကိုရှာနေတာကိုး၊ ဖေဖေက ပရဆေးပင်တွေရှာဖွဲ့မြှောက်ဘက်တောင်တန်းဒေသကို သွားနေတယ်ရှင်၊ ခုဆိုသုံးနှစ်လောက်တောင်ရှိသွားပြီ၊ ခါတိုင်းဆို အိမ်ပြန်မလာရင် ကျွန်မတို့စိတ်ပူမိမှစ၊ ခုတော့ နယ်စားကြီးကိုယ်တိုင် လာခေါ်သွားတာဆိုတော့ စို့ရိမ်စရာမရှိဘူးပေါ့ရှင်'

'ထောက်ကျပြီးနယ်စားကို ပြောတာသား'

ရှောင်မာက သွေးတိုးစမ်းကာ မေးလိုက်သည်။

ကျောက်လေးက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်ပါတယ်'

'နယ်စားကြီးနဲ့ ဖေဖေဟာ ဆေးညှာကို အရာတစ်ဆူထဲ ဆိုမှ အတူတူတပည့်ခံပြီး ဆေးလာဆည်းပူးခဲ့ကြတာပါရှင်၊ နောင်ပိုင်းမှာ နယ်စားကြီးဟာ သိုင်းညှာကိုဦးစားပေးလိုက်လို့ ဖေဖေက ဆေးညှာ ပိုတော်သွားပါတယ်၊ ဖေဖေ ဖော်ပေထားတဲ့ စိတ်ပြေခင်းဆေးဆိုတာကို နယ်စားကြီးကသိပ်ကိုးအဘောကျနေတယ်လို့ သိရပါတယ်ရှင်'

ယခု....

အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို ရှေ့ခင်မာ ဆဘောပေါက်လှာပြီ ဖြစ်သည်။

ကောက်ကျင်းနယ်စား၏လုပ်ရပ်ကို ဖော်ထုတ်ရာတွင် တစ်ပြု နိုင်မညီ သက်သေအဖြစ် ကျောက်လေကိုလည်း တွေ့ရပြီဖြစ် သည်။

ရှောင်မာက ဝမ်းသာသွားလေသည်။

‘ခါဖြင့် သမားတော်ကျောက် ဘယ်ဓာရှိမယ်ဆိုတာနယ်စား ကြီးသိနိုင်တာပေါ့’

‘ဟုတ်ပါဘယ်ရှင်’

‘ခါဆို ကျွန်တော် ကိုခွင့်ပြုပါဦး၊ နယ်စားကြီးဆီသွားပြီး စုံစမ်းလိုက်ပါဦးမယ်’

‘ကောင်းပါပြီရှင်’

ရှောင်မာသည် ကျောက်လေကိုနှုတ်ဆက်ကာ ခပ်သွက်သွက် ထွက်လာခဲ့အတော့သည်။

* * *

ရှောင်မာ ဝမ်းသာနေသည်။

အကယ်အဖြစ်အပျက်နှင့် တင်းစေ့ကျင်းပြောခဲ့သည့်အဖြစ် အပျက်သည် ကွဲပြားခြားနားနေသည် မဟုတ်ပါလား။

ကျောက်ရှု (ဝါ) အမားတော် ကျောက်အ စောက်ကျင်း၊ နယ်စား ခေါ်သွားခြင်းမဟုတ်ဘဲ ကောက်ကျင်းနယ်စားအ သမားတော်ကျောက်ကို ခေါ်သွားကာ အဓမ္မခိုင်းစေခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလေသည်။

သမားတော်ကျောက်ကို ဘာရှုစေနိုင်မည်ဆိုလျှင် ကောက် ကျင်းနယ်စားကြီး၊ အကြံအစည်များ သွားပေါ်ထလိုပေါ်လာ တော့မည် ဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်မာသည် အဘန်ကြာ၊ လျှောက်လာပြီး ရုတ်စရက် ခြေလှမ်း တုံ့ခနဲရပ်တန့်သွားလေသည်။

သူ၏ဦးခေါင်းထဲ အာတွံတစ်ခုဝင်ဆောက်ထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ကောက်ကျင်းနယ်စားသည် သူ့အား ခုကွပေးနိုင်သူများ ကို အသာအကြည့် လက်ပိုက်ကြည့်နေပါမည်လော။

အကယ်၍ ဘာ မိမိတို့၏လှုပ်ရှားမှုကို မျက်ခြည်မပြိတ် စောစို ကြည့်နေခဲ့မည်ဆိုပါလျှင်....

၅၂၀ ဦး အတ္တသိုဗ်သီဟအောဓီ

ရှောင်မာ၏ ရင်ထဲ ဒိန်းခနဲဖြစ်သွားသည်။

တစ်စုံတစ်ခုသော အန္တရာယ် ကျရောက်လာတော့မည်ဟု
စည်းစိတ်ထဲခံစားလိုက်ရသည်။

ကျောက်လေအတွက် စိုးရိမ်လာသည်။

ထို့ကြောင့်....

ချာခနဲလှည့်ကာ လာရမ်းအတိုင်း တစ်ဟုန်ထိုးပြေးလွှား
သွားလေသည်။

မကြာပါချေ....

ကျောက်လေ၏ အိမ်ရှေ့ သို့ရောက်ရှိသွား၏။

အိမ်တံခါး ဟောလာဟင်းလင်း ဖွင့်ထားသည်။

‘အစ်မကြီး အစ်မကြီး’

ရှောင်မာက စိုးရိမ်တကြီးခေါ်ကာ အိမ်ထဲသို့လှမ်းဝင်
လိုက်လေသည်။

အိမ်ထဲထုတ်လျှင် ရုတ်တရက် နှာခေါင်းထဲ သွေးညှိနံ့ကို
ရှူရှိုက်မိလိုက်သည်။

‘ဟင်....’

ရှောင်မာ ပို၍ထိတ်လန့်သွားသည်။

‘အစ်မကြီး....အစ်မကြီး’

ဟု ခေါ်ကာ အတွင်းဘက်အခန်းများသို့ ဝင်အာရှာဖွေ
လိုက်၏။

မုန့်ဖုတ်သည့် အခနောက်ဘက်အခန်းသို့ ရောက်သွားသော
အခါ ကြမ်းပြင်ပေါ်လဲကျကစ အသက်ပျောက်နေသူ နှစ်
ယောက်အား တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ကျောက်လေတို့ ဇနီးခေါင်နှံဖြစ်လေသည်။

‘တောက်....’

ရှောင်မာ ခံပြင်းစွာ တက်ခေါက်လိုက်မိသည်။

သူ့အ သတိဇေးတစ်ချက် ထပ်ဟင်းသွားသည်နှင့် အပြစ်မဲ့
သော ကျောက်လေတို့ အသတ်ခံလိုက်ရပြီ မဟုတ်ပါကား။

ထို့အပြင်....

ကောက်ကျင်းနယ်စားအကြောင်း ပော်ထုတ်ရာ၌ အဓိအ
ကျသည့် ဆက်သေများကိုစည်းဆုံးရှုံးလိုက်ရပြီဖြစ်လေသည်။

ရှောင်မာ ကြိတ်မနိုင်ခဲမရဖြစ်နေစဉ်မှာပင် ရုတ်တရက်
အိမ်အပြင်ဘက်သို့ ထွက်ပြေးသွားသော လူရိပ်တစ်ခုကို တွေ့
မြင်လိုက်ရလေသည်။

ရှောင်မာ ရင်ထိတ်သွားပြီး....

'တယ်သူလဲ ရပ်လိုက်စမ်း'

ဟု အော်ဝေါက်လိုက်၏။

လူရိပ်သည် သူ၏ တန့်စားသံကို လုံးဝ အမှုမထားဘဲ ဆက်၍ပြေးသွားလေသည်။

ရှောင်မာ အံကြိတ်လိုက်သည်။

'သိကြသေးတာပေါ့ကွာ'

ဟု ကြုံးဝါးကာ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးလိုက်သွားစေတော့သည်။

စေတနာအကျိုး

လူရိပ်သည် လျင်မြန်စွာ ပြေးလွှားသွားစေသည်။

ရှောင်မာကလည်း တစ်ဟုန်ထိုးပြေးလိုက်သွားသည်။

နှစ်ယောက်စား ရှေ့ဆင့်နေကပ်ဆင့် ပြေးလွှားသွားကြရာ မြို့ပြင်သို့ရောက်မှန်းမသိ ရောက်ရှိသွားကြလေသည်။

ရှေ့မှပြေးသွားသူသည် တေးအုပ်ထဲသို့ရောက်လျှင် ဆက် မပြေးတော့ဘဲ သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်တွင် ရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

ရှောင်မာက ပြေးလိုက်သွားပြီ။ ထိုလူနှင့်မလှမ်းမကမ်းတွင် ရပ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် သေသေချာချာ အကဲခတ်ကြည့်လိုက်လေသည်။

ထိုလူရွယ်မှာ အပိမ်းရောင်ဝတ် လူရွယ်ဘစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ဝါးတွင် ခဟောင်းနှမ်းသော ဝေးဘစ်လက်ချိတ်ဆွဲထား၏။

ရှောင်ခါ တစ်ချက်ကြည့်ဖိုက်ရုံဖြင့် ထိုလူ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှ အေးစိမ့်သော ဝေး၏ အခွေ အသက်များ ထွက်ပေါ်နေပြီး အလွန်ကြောက်စရာကောင်းသော ဝေးသမားတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း ရိပ်မိလိုက်လေသည်။

ထိုလူသည် ကြောက်၍ သွက်ပြေးလာခြင်းမဟုတ်ဘဲ မြို့ပြင်သို့ ရောက်အောင် မိမိအား များခေါ်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်းလည်း ရိပ်မိလိုက်လေသည်။

ရှောင်ခါ အသက်ပြင်းပြင်း ချူချိုက်လိုက်သည်။

လက်နှစ်ဖက်၌ အတွင်းအစူးစုစည်းလိုက်ပြီး ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရန် အဆင့်ပြင်ထားလိုက်လေသည်။

ထိုလူကလည်း ရှောင်မာအား အကဲခတ် ကြည့်နေပါ၏။

အထောက်အထားကြာမှ...

‘မင်းက ခေါင်းခတ်ကျေး ရှောင်မာဟုတ်လား’

ဟု မေးလေသည်။

ရှောင်မာက...

‘ဟုတ်တယ်၊ မင်းကကော’

ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။

ထိုလူက...

‘ကျုပ်က ကျန်းစု’

ရှောင်မာသည် ကျန်းစုဆိုသောအမည်ကို ကြားဖူးသည်ဟု စိတ်ထဲထင်လိုက်၏။

သို့သော်...

မည်သည့်နေရာ၌ ကြားဖူးခဲ့ကြောင်း ရုတ်တရက် စဉ်းစားမရချေ။ ကျန်းစုအား မကျေမနပ်ကြည့်ကာ...

‘အပြစ်မဲ့ တဲ့လူတွေကို ရက်ရက်စက်စက် သတ်ပစ်လိုက်တာ သိပ်ကို အရုပ်ဆိုးသွားပြီ...’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကျန်းစုက...

'ကျုပ်က ငွေမျက်နှာတစ်ခုလုံးကို ဘာကိုမှ မကြည့်ဘူး'

'ဪ... မင်းက ငွေမက်တဲ့လူကိုး'

ရှောင်မာစာ ခန့်လိုက်သည်။

ကျန်းစုစာ....

'ဟုတ်တယ်၊ ငွေဟာ ဘဝတစ်ခုလုံးကို ပြောင်းလဲသွားစေနိုင်တယ်ဆိုတာ မင်းမမှီသိဘဲ'

ရှောင်မာက....

'ထားပါတော့ဇေ၊ မင်းကိုဘယ်သူတွေ့စာ ငွေပေးပြီခိုင်၊ စာလဲ၊ ဆောက်ကျန်းနယ်စား၊ မဟုတ်လား'

ဟု မေးလိုက်၏။

ကျန်းစုစာ....

'အပိုးတူ မေးမနေစမ်းပါနဲ့၊ မင်းဆေဖို့သာ ပြင်ထားစမ်းပါ'

'ဟား...ဟား...ဟား'

ရှောင်မာ ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်လေသည်။

'ဘယ်သူဆေရမလဲ ကြည့်သေးတာပေါ့'

'စိတ်ချ'

ကျန်းစုစာရှေ့သို့ လှမ်းလာ၏။

ရှောင်မာအနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ရှောင်မာ ခလှုပ်ယှက် ရပ်နေလိုက်သည်။

ကျန်းစုသည် ရှောင်မာနှင့် လေးပေခန့်အကွာတွင် ခြေလှမ်း ရပ်လိုက်ပြီး....

'ခါရဲ့ဇားကို ရှောင်နိုင်တဲ့လူ ခုထိမရှိသေးဘူးဆိုတာ မင်းနားစည်ထားစေချင်တယ်'

ဟု ပြောလာသည်။

ရှောင်မာက....

'ကိစ္စခရှိပါဘူး၊ ကျုပ်ကအရင်ဆုံးရှောင်နိုင်တဲ့လူ ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာပေါ့'

'ကောင်ပြီဇေ၊ ရှောင်နိုင်ရင်ရှောင်ပါ'

စကားဆုံးလျှင် ကျန်းစုသည် ခါးမှဇားကို ဆွဲထုတ်ကာ ရှောင်မာ၏ရင်ဝသို့ ထိုးသွင်းလိုက်လေတော့သည်။

ဝင်းလက်တောက်ပသော ဓားဆောင်များ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ကျန်းစုစာ စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်ပြီ ဖြစ်နေသည်။

သူ၏ခရီးချက်ကို မျက်မြင်သည် လမ်းကောင်း၊ နားထိုင်းကြီးသည် လည်းကောင်း၊ မရှောင်နိုင်ခဲ့ကြပါ။

ရှောင်မာဏော ရှောင်တိမ်းနိုင်ပါမည်လော....။

ကျန်းစုစာ ဓားဖြူ ထိုးသွင်းလိုက်သည်နဲ့...။

‘ယား’

ရှောင်မာသည် ငြာသံပေးကာ ရှေ့သို့ ခုန်ဝင်သွားပြီး ကျန်းစု၏မျက်နှာဆီသို့ လက်သီးတစ်လုံး ပစ်သွင်းလိုက်လေသည်။

‘ယား’

ရှောင်မာသည် ငြာသံပေးကာ ရှေ့သို့ ခုန်ဝင်သွားပြီး ကျန်းစု၏ မျက်နှာဆီသို့ လက်သီး တစ်လုံး ပစ်သွင်းလိုက်လေသည်။

နောက်ဆုတ်ရှောင်တိမ်းခြင်းမပြုဘဲ ရှေ့သို့ တချကြမ်းတိုက်ကာ တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းများ မိုက်ရှူးရဲဆန်လှလွန်းသည်ဆိုနိုင်လေသည်။

ထို့သော်...။

ကျန်းစု၏ဓားချက်က ရှောင်မာထက်ပို၍ လျင်မြန်နေပါသည်။

ကျန်းစုသည် ရှောင်မာက ပြန်လည် တိုက်ခိုက်လိုက်သော်လည်း နောက်ဆုတ်ရှောင်တိမ်းခြင်းမပြုဘဲ ဓားကိုအောက်နှိမ့်ချကာ ရှေ့ဆက်ထိုးသွင်းလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် သူ၏ဓားဦးသည် ရှောင်မာ၏ ဝမ်းဗိုက်ကို ဖောက်ထွင်းသွားလေတော့သည်။

‘ဟား’

ရှောင်မာ၏ညည်းညူသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

သူ၏တိုက်ကွက် ချက်ချင်းပျက်ပြားသွားပြီး...။

‘ဝုန်း’

မြေပေါ် အရုပ်ကြိုးဖြတ် လဲကျသွားလေသည်။

သူ၏ဝမ်းဗိုက်မှ နီရဲသောသွေးများ ယိုစီးကျသွားသည်။

ရှောင်မာ လူးလိမ့်ထရန် ကြိုးစားလိုက်သော်လည်း မက်ထူးမြင်းလွန်းသဖြင့် ပြန်လဲကျသွား၏။

ကျန်းစုက ဆက်၍တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုဘဲ ခေးကိုရုပ်သိမ်းလိုက်
လေသည်။

ရှောင်မာကို စိုက်ကြည့်ရင်း...

'ကျွမ်းပြောသားပဲ၊ ဘယ်သူမှရှောင်နိုင်ပါဘူးဆိုတာလေ'

ဟု ပြောလေသည်။

ရှောင်မာ အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

'နောက်တစ်ခါဆို ခင်းအလှည့်ပဲ'

ဟု ကြုံးဝါးလိုက်၏။

ကျန်းစု မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

'ငါက ခေးကိုအောက်နှိမ့်ချလိုက်သို့ ခင်းကံကောင်းသွား
တယ်မှတ်ပါ။ မင်းကိုငါကရှင်းပစ်ချင်ပေမယ့် လူအစ်ယောက်အ
မင်းသေသွားတာကိုလို့စားလို့ ငါကချမ်းသာပေးလိုက်တာ၊
နောက်တစ်ခါဆိုရင် အခုလိုအခွင့်အရေးမရနိုင်တော့ဘူး'

သူ၏စကား မှန်ကန်ကြောင်း ရှောင်မာသိသာ၏။

ဝမ်းဗိုက်သို့ထိုးဘဲ ရင်ဝသို့ထိုးမိပါစေ ချက်ချင်းလဲကျ
သေဆုံးသွားရမည် မလွဲကေန်ပင်။

ကျန်းစုသည် သူ့အား အဘယ်ကြောင့် အသက်ချမ်းသာခွင့်
ပေးလိုက်ရသနည်း။

ကျန်းစုအ....

'သိုင်းခေကာကထဲက ထွက်သွားတာ မင်းအတွက်အစောင်း၊
ဆုံးဖြစ်မယ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ပြီးလျှင် ချာခနဲ လှည့်ကာ ထွက်ခွာသွားသောစော့သည်။

* * *

ကျန်းစု ထွက်သွားပြီဖြစ်သေးသည်။

ရှောင်မာအည် အသက်တစ်ချောင်း ကောက်ချလိုက်သူပမာ
ခံစားနေရသေးသည်။

ကျန်းစုသည် အဘယ်ကြောင့် သူ့အား အသက်ချမ်းသာ
ပေးခဲ့ရပါသနည်း။

ရှောင်မာ တာဆိုတာမှနားမစည်နိုင်တော့ပါ။

ဝမ်းဗိုက်မှဒဏ်ရာသည် ပြင်းပြစွာ နာကျင်လာသည်။

ကျန်းစုက ချမ်းသာပေးခဲ့သည့်တိုင် အချိန်မီခေးမေ့နိုင်
လျှင် အသက်ပါသွားနိုင်ကြောင်း ဆင်ခြင်မိလိုက်၏။

ထို့ကြောင့်...

မြပေါ်လှလှလင်လင်အစာ ငယ်ငယ်ဖြူဖြူ ထွက်လာခဲ့စေ
သည်။

လှလှလှလှလှလှလှ လုပ်လိုက်သည်နှင့် သွေးများပို၍ကျလာ
ပြီး မခံရပ်နိုင်အောင် နာကျင်လာသည်။

ရှောင်မသည် အစ်ပင်တစ်ပင်ကို အားပြုရာ မိ၍ရပ်နေ
လိုက်ရ၏။

ထိုစဉ်...

‘ခုပ်... ခုပ်... ခုပ်... ခုပ်’

မြင်းခွာသံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ရှောင်မ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ မြင်းလည်းတစ်စီး
မောင်းနှင်လာနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

ရှောင်မက ဝမ်းသာသွား၏။

မြင်းလည်းသမားထံ အကူအညီတောင်းခြင်းဖြင့် အစား
တော်ထံသို့ အမြန်ဆုံးရောက်ရှိသွားနိုင်အည် ဟုတ်ပါလား။

‘ဗျို... မိတ်ဆွေ၊ ကေရပ်ပါဦး’

ရှောင်မာ ကြိုးစားအောင်ပြောလိုက်သည်။

သစ်ပင်အနီးမှခွာကလေး လမ်းပေါ်သို့ လှမ်းထွက်လိုက်စေ
သည်။

ဝမ်းဗိုက်မှဒုဏ်ရာသည် ပို၍နာကျင်လာသလို ဦးခေါင်းထိ
မခံရပ်နိုင်အောင် မူးနေအန်ရီဝေလာသည်။

မျက်လုံးများလည်း ပြာဝေလာသည်။

မြင်းလည်းက သူ့ထံသို့ ဦးတည်လာနေပါ၏။

ရှောင်မအား လက်ဝှေ့ယမ်းကာ အကူအညီတောင်းရန်
ကြိုးစားလိုက်၏။

သူ၏ လက်များ ကောင်းစွာ မလှုပ်ရှားနိုင်တော့သလို အသံ
စည်း ထွက်ပေါ်မလာတော့ပါ။

မြင်းလည်းသည် မလှမ်းမကမ်းတွင် ရပ်တန့်သွား၏။

မြင်းလည်းပေါ်မှ မိန်းမလေးတစ်ယောက် ခုန်ဆင်းလာ
သည်။

ရှောင်မာသည် ထိုမိန်းမလေးအား တွေ့မြင်လိုက်ရလျှင်
မျက်လုံးအစုံ ပြူးကျယ်သွားပြီ။...

‘ဝုန်း’

မြပေါ် အရပ်ကြိုပြုတ် လဲကျသွားစေတော့သည်။

ရှောင်မာက ချက်ချင်းလူးလိမ့်ထရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။
သို့သော်...

'အား...ကျွတ်... ကျွတ်'

ဝမ်းဗိုက်မှ နာကျင်မှု ဝေဒနာ ပြန်ပေါ်လာ၏။ ရှောင်မာက
လှုပ်ရှားနိုင်စေရန်အတွက် ပြန်လည် လဲလျောင်းနေ

တစ်ခဏမှိုင်းနေလိုက်မှ နာကျင်စော ဝေဒနာ ကိုက်တဲ့ဆေးစော့
စာသွားသည်။

ရှောင်မာသည် ကိုယ်အဖြစ်ကို ကိုယ်ပြန်လည် တွေးစော
စဉ်းစားမိရင်း ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်များကို တဖြည်းဖြည်း အတိ
ရဏာစေသည်။

ကျန်းစု၏ ငယ်ချက်ကြောင့် ဝမ်းဗိုက်တွင် ဒဏ်ရာရှိခဲ့ခြင်း၊
မဟုတ်ပါ။

'ထူးက ဝါ့ကို ဘာကြောင့် အသက်ချမ်းသာ ပေးသွားရ
စာလဲ'

ဟု ညည်းလိုက်မိသည်။

ကျန်းစုမှာ ဘာမှ အပြစ်ပေးနိုင်မည့် မေးခွန်းဖြစ်လေသည်။
ရှောင်မာ တွေးတောနေစဉ် ပော့နင်းသာစော ခြေထဲ
များနှင့်အတူ မိန်းမအလေးတစ်ယောက် အခန်းတွင်းထိုးဝင်ရောက်
စာလေသည်။

ထူးက၏ ငယ်ထံ၌ ဗင်ပန်းတစ်ချပ်ကို အောင်စာပြီ၊ ထင်ပန်း၊
ထဲ၌ ဆန်ပြုတ်ပန်းစာနှင့်ဆေးပန်းကန် ပါရှိစာလေသည်။

အမှန်တရား

အချိန်မည်မျှ ကြာသွားမှန်းမသိ။
ရှောင်မာ သတိရအာသောအခါ တစ်ကိုယ်လုံး နွေးနွေး၊
ထွေးထွေးရှိ နှုတ်လွန်နေသည်။ နေထုတစ်ခုတွင် ရောက်ရှိ
နေသည်ဟု ထိတိပြုမိလိုက်၏။
မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ အနံ့ရှင်းသပ်ရပ်စော
အခန်းတစ်ခုအတွင်း၌ ရောက်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။
မို့ ထုတစ်ယောက်က ခုကတစ်လုံးပေါ်တွင် ဝမ်းစောင်
များ ခြုံပေးထားခြင်းခံနေရသည် အဖြစ်သည်။
တစ်စုံတစ်ယောက်က ထူးအားစောင်းစွာပြောစောင့်ရှောက်
ထားပုံ ဖြစ်လေသည်။

မိန်းကလေးသည် ရှောင်စေ သတိရနေသည်ကို မြင်လျှင်
မိန်းကလေးသွားလေသည်။

သတိရနေပြီကိုး'

မိန်းကလေးအား မျက်လုံးပြူးကာ ကြည့်

ဆလေးအား ကောင်းစွာသိထားပါသည်။

လေးသည် သူ့အား လှည့်စားခဲ့သည့် တင်းလေး

အားဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလော။

တင်းလေးကျင်းစာ ပြုံးပြလိုက်သည်။

'ရှင်က ကျွန်မ ထင်စားထက်စေ့ပြီး နာလံထလစခိုင်တာပဲ
ဟု ပြောစေသည်။

ရှောင်မာက...

'ကျုပ်ကို သတ်ပစ်ဖို့ကြိုးစားတယ်၊ ပြီးတော့ ဆေးပြန်က
ပေးတယ်၊ ကျုပ်တော့ ဘာမှ နားမမည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေပြီ'

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

တင်းလေးကျင်းက...

'ရှင်ကို သတ်ပစ်ဖို့ကြိုးစားတဲ့လူတွေထဲမှာ ကျွန်မ မပါဘူး
ရှင်'

ရှောင်မာက မဲပြုံး ပြုံးလိုက်သည်။

'ကျုပ်ကို လှည့်စားရုံအင်ဆက်ပဲပေါ့ ဟုတ်စား'

တင်းလေးကျင်းက....

'ကဲပါလေ ပြောစရာရှိတစ နောက်မှပြောပါ ဆေးသောက်
လိုက်ပါဦးရှင်'

သူ့စာ ဆေးတိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သောအခါ ရှောင်မာက
ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

'ကျုပ်သေချင် သေသွားပါစေ၊ မင်းတို့တိုက်တဲ့ဆေးတော့
မသောက်ပါရစေနဲ့'

တင်းလေးကျင်း စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားလေသည်။

'ရှင်ကျွန်မကို စိတ်နာနေမယ်ဆိုတာ ကျွန်မ သိပါတယ်၊
အဖြစ်မှန်ကို ကျွန်မရှင်းပြပါ့မယ်၊ ဆေးတော့ သောက်လိုက်
ပါဦးရှင်'

'မင်းကကျုပ်ကို လိမ်ညှိုးမှာပဲ မဟုတ်လား'

'ကျွန်မမှာ ဘာမှလိမ်စရာမရှိတော့ပါဘူး၊ အားလုံးပြီးဆုံး
သွားပါပြီရှင်'

ရှောင်မာက အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်ပြီး....

'မင်းက ကျုပ်စေးတာကို အမှန်အတိုင်း ပြောစား'

'ဖြေပါ့မယ်ရှင်'

'ဆောင်းပြီ'

ရှောင်မာက ဆေးသောက်ရန် သဘောတူလိုက်လေသည်။
တင်းလေးကျင်း ဝမ်းသာသွားသည်။

ရှောင်မာကို ဆေးတိုက်ပြီးလျှင်....

'မြောက်ဘက်တောင်တန်းဒေသကို သွားခဲ့တဲ့ခရီးမှာ ရှင်
အလိမ်ခံရသလို ကျွန်မလဲ အလိမ်ခံရတာပါပဲရှင်'

ဟု ပြောကာခဏအသည်။

ရှောင်မာမဲ့ပြုံး ပြုံးလိုက်သည်။

'ကဲ...တယ်လိုအလိမ်ခံရသလဲဆိုတာ ပြောစမ်းပါဦး'

တင်းလေကျင်းက....

'တကယ်တော့ ဖေဖေဟာ အောက်ကျင်းနယ်စားထူးကို
ရယူထားပေမယ့် တစ်ဖက်က မြောက်ဘက်တောင်တန်းနယ်မှာ
လျှို့ဝှက်ဂိုဏ်းတစ်ခု ထူထောင်ပြီး ဘိန်းတွေ အကြီးအကျယ်
စိုက်ပျိုး စီးပွားရှာနေခဲ့သူပါရှင်'

သူမသည် အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံပြောဆိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း
ရှောင်မာ နားလည်လိုက်လေသည်။

တင်းလေကျင်းက ဆက်ပြောသည်။

'ဖေဖေဟာ သူ့ရဲ့ညီဝမ်းကွဲ သူ့ဌေးကြီးစုသန်းနဲ့ ဘိန်း
အရောင်းအဝယ်လုပ်ခဲ့တာ ကြာပါပြီ။ ဖေဖေစိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်
တဲ့ဘိန်းတွေကို သူ့ဌေးကြီးစုသန်းက လက်ခံရယူပြီး ဖြန့်ဖြူး
ရောင်းချနေခဲ့ပါတယ်။ ဖေဖေဟာ မြောက်ဘက်ဒေသမှာ
ဒေသခံမျိုးနွယ်စုတွေကို သိုင်းပညာအားကိုးနဲ့ အတင်ခြမ်း
ခြောက်သိမ်းသွင်းပြီး ဘိန်းစိုက်ခင်းပါတယ်။ ဒေသခံတွေကို

ကွပ်ကဲဖို့ အနက်ရောင် သိုင်းသမားတွေကို ခေTယူအသုံးပြုခဲ့
ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့အစီအစဉ်မှာ ဖေဖေဟာ မိတ်ဆွေတောင်းဖြင့်တဲ့
သမားတော်ကျောက်နဲ့ ဆုံမိကြပါတယ်'

ရှောင်မာက စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေလိုက်သည်။
စောက်ကျင်းနယ်စားအကြောင်း တိတိကျကျ သိရတော့
မည်မဟုတ်ပါလား။

တင်းလေကျင်းက....

'သမားတော်ကျောက်စာ လူတွေရဲ့စိတ်ကို ပြောင်းလဲစေ
နိုင်တဲ့ ဆေးစင်မျိုး စမ်းဆင်တွေထားတာ ဖေဖေသိသွား
တယ်။ အဲဒီဆေးကိုသာ တွင်တွင်ကျယ်ကျယ် အသုံးပြု
နိုင်ဖယ်ဆိုရင် သိုင်းလောကတစ်ခုလုံးကို လွှမ်းမိုးချုပ်ကိုင်နိုင်လိမ့်
မယ်လို့ အကြံဖြစ်ပေTလာတယ်။ ဒါနဲ့ သမားတော်ကျောက်ကို
မြောက်ဘက်ဒေသခေTသွားတယ်ဆေ'

ရှောင်မာက....

'သမားတော်ကျောက်ဟာ နယ်စားကြီးရဲ့ အကျဉ်းသား
ဖြစ်သွားရတော့တာပေါ့ ဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဖေဖေထင်ထင်လို့ ဖြစ်မစားပါ
ဘူး။ သမားတော်ကျောက်က ဖေဖေလိုချင်တဲ့ဆေး ဖော်
ပေးလို့ ဖေဖေအစိတ်ဆိုးပြီး သုတ်သင်ဖြစ်လိုက်ပါတယ်'

'တော်တော်ရက်စက်တာပဲ'

တင်းလေကျင်း မျက်နှာညှိုးသွားသည်။

'ဖေဖေမြောက်ဆက်မှာ ရှိနေတုန်း ထုခေါ်ထားတဲ့ အနက်
ရောင်သိုင်းသမားတွေက အခခံလာကြတယ်။ ဖေဖေ့ကို သူတို့
သစ်ပြီး ဘိန်းလုပ်ဝန်းကို အပိုင်စီးဖို့ ကြိုးစားကြတယ်။ ဒါနဲ့
ဖေဖေဟာ အခက်ကြုံပြီး မြေးခွားဂူမှာ ပိတ်မိနေခဲ့ပါတယ်။
ဖေဖေ ဒုက္ခရောက်နေတယ်ဆိုတာ ကြားလို့ ကျွန်မက ရှင်တို့ကို
အကူအညီပေးတောင်းပြီး လိုက်သွားတာပါ။ ကြင်္ဂါဖကြီးတို့၊
ကျားသစ်တို့၊ တစ္ဆေစောင်နှစ်တို့ကို ဆုံးမနိုင်ခဲ့တာကြောင့်
ကျန်တဲ့လူတွေဟာ ဖေဖေ့ ဩဇာကို မလွန်ဆန်ခဲ့တော့ဘဲ
အညံ့ခံလိုက်ကြပါတယ်'

ပျက်မမြင်အ တင်းလေကျင်းသည် မိမိတို့အား အသုံးချဖို့
ကြံစည်နေသည်ဟု ဆတိပေးခဲ့သည်ကို ရှောင်မာ ပြန်အညံ့
သတို့ရလာစေသည်။

တင်းလေကျင်းအ....

'ဒီအလုပ်တွေကို ကျွန်မ မလုပ်ချင်ပေမယ့် ဖေဖေ့ကို
ကြောက်လို့ လုပ်နေခဲ့ရတယ်ဆိုတာ ယုံပါရှင်'

ဟု ပြောစေသည်။

ရှောင်မာက....

'ကျုပ်တို့ ဆယ်သွားကြတဲ့ ဝေါစင်နှစ်ခုထဲမှာ ဝေါစင်
အကြီးထဲမှာ လူတစ်ယောက် ပုန်းအောင်းပြီး လိုက်လာတယ်
ဟုတ်လား'

ဟု ခေးလိုက်ပြန်သည်။

တင်းလေကျင်း ဝန်ခံစေသည်။

'ဟုတ်ပါတယ်ရှင်'

'အဲဒီလူအပဲ တစ္ဆေမနဲ့သူတော်ကို ရှင်းပစ်လိုက်တယ် မဟုတ်
လား'

'မှန်ပါတယ်ရှင်'

'ကောင်းတယ်။ မင်းတို့ဘက်ကလဲအကြံပိုင်တာကိုး၊ ခုတော့
ခင်းတို့ ဖြစ်စေချင်တာ အားလုံးဖြစ်သွားပြီပေါ့'

တင်းလေကျင်းက....

'ကျွန်မတို့ဟာ ဖေဖေစီစဉ်တဲ့အတိုင်း လုပ်ခဲ့ကြရတာပါရှင်'
ဟု ပြောစေသည်။

ဝေါစင်ထဲ၌ လူတစ်ယောက် ပုန်းအောင်းပြီး လိုက်လာ
သည်ကို ရှောင်မာအဘယ်ကြောင့် သိရှိနေပါသနည်း။

ပျက်မမြင်၏ စကားကြောင့် ဖြစ်စေသည်။

ပျက်မမြင်က....

'ဝါနားထဲမှာ အသက်ရှူသလိုလို ကြားတယ်။ ဝေါစင်
ထဲမှာ လူတစ်ယောက်ထောက်များ ပုန်းကွယ်ပြီး လိုက်လာ
အစား ခေသိဘူး'

ဟု ပြောဖူးသည်။

တစ္ဆေရွာ၌ ဒက်ရာမတွေ့ရဘဲ အံ့ဩသော အမူအရာဖြင့်
အစ္ဆေခ စေဆုံးနေလေသောအခါ ရှောင်မာပိုပြီး သံဃာ
ဆင်လာသည်။

ထို့အပြင်...

ကြိုးတံတားတစ်ဖက်တွင် ဝေါစင်ထေးခဲ့ပြီ၊ နောက် တစ်
ဖက်ကျင်းစာ သွားယူဆောင်အခါ သူ့စောင့်သည် အံ့ဩသော
အမှုအရာဖြစ်၍ သေဆုံးနေသည်ကို တွေ့ရသောအခါ သူ၏ ယူဆ
ချက် ပိုမိုခိုင်မာလာစေသည်။

သူ့တွေးထင်ခဲ့သည့်အတိုင်းပင် ဝေါစင်ထဲ၌ လူတစ်ယောက်
ပါလာသည် မဟုတ်ပါလား။

ရှောင်မခက...

'ဝေါစင်ထဲမှာ ပါလာတဲ့လူဟာ ကျန်းစုမဟုတ်လား'
ဟု မေးလိုက်သည်။

ထင်းလေကျင်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ဟုတ်ပါတယ်ရှင်'

'ကဲ... ကျန်းစုဟာ ဘယ်လို လူစားမျိုးလဲဆိုတာ ပြောပြ
စမ်းပါဦး'

ထင်းလေကျင်းက...

'အင်မတန် ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ဘေးသမား တစ်
ယောက်ပါ။ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့ နေရာမှာပဲ နှစ်ယောက်
မရှိပါဘူး။ လူတစ်ယောက်အသက်ကို ပုရွက်ဆိတ် တစ်စောင်
ဆောက်တောင်တန်ဖိုးထားတဲ့ လူမဟုတ်ပါဘူးရှင်'

ရှောင်မခက...

'ထုက နယ်စားကြီးနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေတာလဲ'
ဟု မေးလိုက်ပြန်သည်။

ထင်းလေကျင်းက...

'ထုဟာ ကြေးစားလူထုတစ်ယောက်ပါ။ ဖေပေစာ
စားကြေးငွေ တနှင့်တပိုးပေးပြီး ငှားရမ်းထားတာပါရှင်'

ကောက်ကျင်းနယ်စားသည် မဆောင်းမှုဟူသမျှကို ပြုလုပ်
မည့်သူဖြစ်ကြောင်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားနေပါတော့သည်။

ရှောင်မခက...

'ကျုပ်ကိုခုလိုဆေးကုပေးတာကစော နယ်စားကြီးရဲ့အမိန့်
ကြောင့်ပဲ မဟုတ်လား'

'အို... မဟုတ်ပါဘူးရှင်'

'ကျုပ်ကိုမလိမ်ပါနဲ့။ မင်းဟာ နယ်စားကြီးခိုင်းစေသမျှကို
တစ်သဝေမတိမ်း လုပ်ပေးနေရသူတစ်ယောက်ပဲလေ'

'အို... မဟုတ်ဘူး... မဟုတ်ဘူး'

ထင်းလေကျင်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

ရှောင်မခ ရယ်စေလိုက်သည်။

'ဪ... မင်းက ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ် ကျုပ်ကို စေတနာရှိ
လို့ ဆေးကုပေးတာပေါ့ဇော်။ ကျန်းစုက ကျုပ်နဲ့ရင်ဆိုင်မယ်
ဆိုတာ မင်းသိနေတယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ဆီကို ဆိုက်ဆိုက်

မြိုက်မြိုက်ဆောက်ကာတပဲမဟုတ်လား၊ ကဲ ကျုပ်ကိုဘယ်လိုများ
အသုံးချဖို့ စိစဉ်ထားသလဲ ပြောပြစမ်းပါဦး'

တင်းလေကျင်းမှာ ရှောင်မာ စွပ်စွဲလိုက်သည့် စကားများ
ကြောင့် အလွန်စိတ်ထိခိုက်သွားဟန်ရှိလေသည်။

သူမ၏မျက်ဝန်းအစုံတွင် မျက်ရည်များရစ်ဝဲလာလေသည်။

'ရှင်...ရှင်ပြောတာ တစ်ခုမှမဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်မမှာ ဘယ်လို
အကြံအစည်မှမရှိဘူး၊ ကျန်းစုက ရှင်တို့ကိုသုတိအင်ရှင်းဆင်းပစ်
ဖို့တာဝန်ယူထားအယ်ဆိုတာ ကျွန်မသိရလို့ ကူညီနိုင်ရင် ကူညီ
ချေအောင် လာခဲ့တာပါရှင်'

ရှောင်မာက....

'ကျုပ်ကိုကူညီဖို့ဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်ရှင်'

'ဟား...ဟား...ဟား၊ ရယ်စရာဆောင်းလိုက်တာ'

ရှောင်မာက ဟားတိုက်ရယ်စရာလိုက်လေသည်။

တင်းလေကျင်းက....

'ကျွန်မ စကယ်ပြောနေတာပါ၊ ရှုဖို့ကို ခုလိုအယ်အင်လိုက်
အာကို ဖေဖေသိသွားရင် ကျွန်မကို ကျိန်းသေ အပြစ်ပေးမှာ
ပါရှင်'

'ဪ...နယ်စားကြီးတာ ကိုယ့်ဆီမီး အပေါ်မှတောင်
ရှက်စက်တဲ့လူတစ်ယောက်ပဲကိုး'

တင်းလေကျင်းက....

'ကျွန်မဟာ သူ့ရှဲ့မွေးစားဆီမီးပါရှင်'

ဟု ပြောကော ခေါင်းငုံ့ထားလိုက်လေသည်။

ရှောင်မာ ကြေခင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားသည်။

ထိုစဉ်....

'ခွပ်... ခွပ်... ခွပ်... ခွပ်'

အပြင်ဘက်မှ မြင်းခွာသံများထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြား
လိုက်ရလေသည်။

တင်းလေကျင်း ထိတ်ထိတ်ပျာပျာဖြစ်သွားသည်။

'ဒုက္ခပါပဲ၊ ဖေဖေလိုက်လားပြီထင်တယ်'

ဟု ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

ရှောင်မာ အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

'သူ့ဆရာရင် သိပ်ဆေးခင်းတာပေါ့ဗျာ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

မြင်းခွာသံများသည် အိမ်လေးရှေ့တွင် ရပ်တန့်ကွယ်
ပျောက်သွားသည်။

ထို့နောက်....

အိမ်ထဲသို့ ခြေလှမ်းပြင်းပြင်းနင်းကာ ဝင်လာသံများကို
ကြားလိုက်ရလေတော့သည်။

တင်းလောကျင်း ထိထိထိတ်ပျာပျာဖြစ်သွားသည်။
ရှောင်မာကို စိုးရိမ်တကြီးကြည့်ကာ....

'ရှင် ဒီအခန်းထဲမှာပဲ ငြိမ်ငြိမ်နေပါ'
ဟု ပြောပြီး ပြေးထွက်သွားလေသည်။

ရှောင်မာ ငြိမ်ငြိမ်မနေပါ။ စောင်များ ဖယ်ခွာလိုက်ပြီး
ခုတ်ပေ၍ ခုတ်ဆင်းလိုက်၏။

ဒက်ရာ ထက်သာပျောက်ဆင်းစ ပြုနေပြီ ဖြစ်သော်လည်း
ကောင်းစွာအနာမကျက်သေးပေ။

ကိုယ့်ကိုကိုယ် အနိုင်နိုင်ထိန်းရှင်း အခန်းအပြင်ဘက် ထွက်
လာခဲ့လေသည်။

ဆိမ်းရှု့ဘက်မှ စကားပြောဆိုနေကြသော အသံများကို
ကြားနေရပါသည်။

'တင်းလောကျင်း နှစ်ထုတိုအကောင်ကို ကယ်ဆင်သွားတယ်
ဆိုတာ ငါ့ကိုမသိမိနဲ့ ငါအားလုံးကြားပြီးပြီ'

ကောက်ကျင်းနယ်စား၏ ဆော်ငေါက်ပြောဆိုသံ ဖြစ်လေ
သည်။ တင်းလောကျင်းက....

'ပေပေ၊ ကျွန်မ တောင်ပန်ပါတယ်။ ဒုစရိုက် လုပ်ငန်း
တွေကို ရုပ်ဘန်းကရုပ်လိုက်ပါဘော့ပေပေရယ်'

'ဘာပြောအယ်၊ ငါ့ကိုများလာပြီး ဆုံးမနေရသေးတယ်။
ခွေးမ သေချင်ပြီကင်တယ်'

'ပေပေရယ်၊ ကြာရင် သိမ်းလောကသားတွေအားလုံးရိပ်မိ
သွားပါလိမ့်မယ်။ ပေပေအထက် စိုးရိမ်လို့ သမီးပြောနေ
တာပါ'

'သွားစမ်း'

'ဖြန်း'

'အမယ်လေး'

ဆူဆူညံညံအသံများ ထွက်ပေါ်လာ၏။

ကောက်ကျင်း နယ်စားကြီးက ရိုက်နှက်လိုက်ခြင်းကြောင့်
တင်းလောကျင်း ကြမ်းပြင်ပေါ် လဲကျသွားပုံရလေသည်။

ကောက်ကျင်းနယ်စားက....

'ဝါ့လိုနယ်စားကြီးတစ်ယောက်ကို ဘယ်သူက အန်တုရဲမှလဲ။
ရှောင်မာလို ခြေထလုံးအိမ်တိုင်သမားတစ်ယောက်က ပြောတဲ့
စကားကို ဘယ်သူအယုံကြမှလဲ။ ထို့... ရှောင်မာကို ရှင်းပစ်
လိုက်ရင် ဒီကိစ္စတွေအားလုံး ပြီးပြတ်သွားမှာပဲ'

'ပေပေ'

'ရှောင်မာ ဘယ်မှလဲ'

ကောက်ကျင်းနယ်စား၏အသံ မို ခြိမ်းသံပမာ ကျယ်လောင်
စွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ရှောင်မာက ညှော်ခန်းအတွင်းသို့ လွမ်းဝင်လိုက်ပြီး....

'ကျုပ် နိမ္မာ ခိုပါတယ်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဆောက်ကျင်းနယ်စားသည် ချက်ချင်းပင် လှမ်းကြည့်လာ
လေတော့သည်။

ညှော်ခန်းကြမ်းပြင်ပေါ်၌ တင်းလှကျင်း လဲကျနေ၏။
သူမ၏ပါးပြင် ရဲရဲနီနေသည်။

ဆောက်ကျင်းနယ်စားထံ သူမအား မညှော်မအော့ ပါးရိုက်
ခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

သူမသည် ချောင်းစာ ထွက်ဆောင်သည်ကိုတွေ့လျှင် စိုးရိမ်ထိတ်
ဆန်သွားပြီး....

'ဆင်ကို မြန်မြန်ပြေးပါ'

ဟု ဆော်ပြောလေသည်။

ဆောက်ကျင်းနယ်စားထံ....

'ခွေးမ ပါးပင်ပိတ်ထားစမ်း'

ဟု ဝေါက်အော့ ခြေထောက်ဖြင့်လှမ်းကန်လိုက်လေသည်။

'ဝုန်း'

ဆင်းစော့ကျင်း အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားစော့သည်။

ရှောင်ခွေး စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားသည်။

'ခင်ဗျား တော်တော်ရက်စက်ပါဏား'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဆောက်ကျင်းနယ်စားထံ....

'ဟေ့... ငါ့သွားမယ့် ခရီးလမ်းမှာ ဟန့်တားနေခင်ယုက်
တဲ့လူစုန်သမျှ ငါ့အရှင်မထားဘူးကွ၊ အားလုံးကို ရှင်းပစ်
ဈာပဲ'

ဟု ပေပြတ်ပြတ် ပြောလိုက်သည်။

တစ်ဆက်တည်းပင်....

'မင်းကိုလဲ အရှင်မထားဘူး'

ဟု ပြောလေသည်။

ရှေ့စင်ခေကု....

'စိတ်ချ၊ ကျုပ်ကလဲ ခင်ဗျားကို ဖြိုင်တဲ့နည်းနဲ့ဟန့်တားမှ
ပါဗျာ'

'ဟား... ဟား... တား'

ဆောက်ကျင်းနယ်စား တားတိုက်ရယ်မေလိုက်လေသည်။

'မင်း တားတတ်နိုင်စေ ကြည့်ကြစေ၊ တားပေ'

ဟု ပြောကာ ဆက်စေ့ယမ်းလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ....

လှမ်းထွက်လာသည်။ လှမ်းထွက်လာသည်။ ရုပ်နေသူတစ်ယောက်က ရှေ့သို့

ထိုလူကိုမြင်လျှင် ရှောင်မာရင်ထိတိသွား၏။

‘ကျန်းစု’

ဟု လွတ်ခနဲ ရေရွတ်မိလိုက်သည်။

မှန်ပေသည်။

ကောက်ကျင်းနယ်စားသည် ကျန်းစုကိုပါ တစ်ပါတည်း ခေါ်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ယခု....

ရှောင်မာသည် ကျန်းစုနှင့် ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ရင်ဆိုင် လိုက်ရပြီးဖြစ်သည်။

ယခုအခါ ကြိမ် သူအသက်ရှင်ဆန် လွတ်မြောက် နိုင်ပါဦး မည်သော၊ ရှောင်မာ အံတင်းတင်း ကြိတ်လိုက်သည်။

ကျန်းစုနှင့် သူ့ဘာ ကိုယ်သေ ရင်ဆိုင်ရန် အသေပြင်ထား လိုက်လေတော့သည်။

* * *

ကျန်းစု အရှေ့သို့လှမ်းထွက်လာသည်။

ရှောင်မာနှင့် ခြေစေးလှမ်းပျံ အကွာတွင် ရပ်တန့်လိုက် စေသည်။

ကောက်ကျင်းနယ်စားက....

‘သူ့ကို ရှင်းပစ်လိုက်’

ဟု လှမ်းပြီး အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ကျန်းစု အရှောင်မာအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်လိုက်ပြီး....

‘မင်းရဲ့ဒဏ်ရာ မပျောက်သေးဘဲကိုး’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ရှောင်မာက....

‘ကိစ္စရှိသွား၊ ကျုပ်က မင်းကို ရင်ဆိုင်နိုင်ပါတယ်’

ကျန်းစုက....

‘ဒီတစ်ခါတော့ ကျုပ်က ချမ်းသာပေးတော့မှာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ မင်း နားလည်ထားမှဖြစ်မယ်’

ရှောင်မာက မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

‘ကျုပ်ကလဲ မင်းကို ချမ်းသာပေးမှာ မဟုတ်ပါဘူး’

ကျန်းစုက....

‘ကေခင်းပြီဟေ့၊ မင်းက စေအား၊ ကျုပ်က စရမလားပြော ပါ’

ရှောင်မာက....

'ကျုပ်တို့နှစ်ယောက် ရင်မဆိုင်ခင် ကျုပ်တစ်ခု မေးချင်
အယ်'

ကျန်းစု မျက်မှောင်ကြုံထိသွားသည်။

'ခင်းဘာမေးမလို့လဲ'

ရှောင်ဓာတ....

'ကျုပ်ကို ဘာကြောင့် အရင်တစ်ခါက အသက်ချမ်းသာ
ပေးလိုက်ရသလဲဆိုတာ ကျုပ်သိချစ်တယ်'

ကျန်းစုစု....

'ကျုပ်ပြေးခဲ့တာပဲ၊ လူတစ်ယောက်က မင်းကို မသတ်ဖို့
တောင်းပန်ထားလို့ပါ'

'အဲဒီလူဘယ်သူလဲဆိုတာ ကျုပ်သိချစ်တယ်'

ကျန်းစုက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ခင်းသိချင်ရင် ပြောပြရမှပေါ့၊ မင်းကိုမသတ်ဖို့တောင်း
ပန်တဲ့လူဟာ ရေမြင်းလေးပဲ....'

'ဟင်....'

မမျှော်စဉ်ဘဲ ရေမြင်းလေး၏ အခည်ကို ကြားလိုက်ရလျှင်
ရှောင်ဓာ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားသည်။

ကျန်းစုအား မယုံကြည်နိုင်စွာ ကြည့်ရင်း....

'ရေမြင်းလေး ဟုတ်ဇာ၊'

ဟု မေးလိုက်သည်။

ကျန်းစုက....

'ဟုတ်တယ်'

ရှောင်ဓာက....

'နေပါဦး၊ သူ့စာ ခင်ဗျားနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေလို့လဲ'
ဟု မေးလိုက်သည်။

ကျန်းစုက....

'သူဟာ ကျုပ်ရဲ့ညီပါ'

'ဗျာ'

ရှောင်ဓာ ပါးစပ်အဟောင်းဘား ဖြစ်သွားသည်။

ရေမြင်းလေးနဲ့ ကျန်းစုသည် ညီအစ်ကိုများဖြစ်နေကြ
သည် မဟုတ်ပါဇာ။

'လက်စသတ်တော့ ရေမြင်းလေးရဲ့အစ်ကိုဟာ မင်းကို၊'

'ဟုတ်တယ်၊ ရေမြင်းလေးကို ကူညီခဲ့တာရယ်၊ ထိုက်ဝှားက
သူ့ဌေး လျှူကိုဆုံးမလိုက်တာရယ်ကြောင့် မင်းကိုတစ်ကြိမ်
အသက်ချမ်းသာစွာ ပေးလိုက်တာပဲ'

သူတို့နှစ်ယောက် ပြောဆိုနေကြသည့် စကားသံများကြား
လျှင် လောကီကျင်းနယ်စား....

'ကျန်းစု မင်း ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ ရှောင်မာကို တစ်ခါ
တည်း ရှင်းပစ်လိုက်ပါစော့ဇား'

ဟု အော်ပြောလေသည်။

ကျန်းစုက ဝရုမစိုက်ချေ။

'မင်းကိုတစ်ကြိမ် အသက်ချမ်းသာပေးမယ်လို့ ကျုပ်ညီလေး
ကို ကတိပေးခဲ့တယ်၊ ဒုတိယအကြိမ်အတွက်ကတော့ တာဝန်
ယူခဲ့ဘူး'

ရှောင်မာက....

'အခု ရေမြင်းစေးဘယ်မှာလဲ'

'သူက ရွာပြန်သွားပါပြီ'

'ဩတ်....'

ရေမြင်းစေးအတွက် စိတ်အေးရပြီဟု ရှောင်မာ နားလည်
လိုက်လေသည်။

ကျန်းစုသည် ရေမြင်းစေး၏ အစ်ကိုဖြစ်နေခြင်းကြောင့်
သူ့ဘေးကိုယ်စေ ရင်ဆိုင်ရမည်ကို စိတ်ထဲတစ်မျိုးတစည် ဖြစ်
လာလေသည်။

သို့သော်....

တင်းစေကျင်း ပြောသည့်စကားများကိုထတိရစားသဖြင့်....

'မျက်မမြင်နဲ့ နားထိုင်းကြီးကိုစောခ ခင်ဗျား တိုက်ခိုက်ခဲ့
စားတယ် မဟုတ်သား'

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ကျန်းစုက အဖြေမပေးမိ စောက်ကျင်းနယ်စားက ကြား
ဝင် အော်ပြောလိုက်လေသည်။

'သိပ်မှန်တာပေါ့ကွာ၊ ငါ့ရှင် အလုပ်ထဲဝင်ရှုပ်တဲ့ကောင်တွေ
ခုတော့ တာတတ်နိုင်သေးသလဲ'

ရှောင်မာ ရင်ထိတ်သွား၏။

ကျန်းစုကို စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး....

'သူတို့ စားဖြစ်သွားကြသလဲ'

ဟု မေးလိုက်သည်။

သူ၏အသံ မသိမသာတုန်ယင်နေ၏။

ကျန်းစုက အေးတိအေးစက်ဖြူ....

'သူတို့ ဝေဒနာမခံစားလိုက်ကြရဘူး'

ဟု ပြောလေသည်။

လူထပ်ယောက်သည် တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်တွင် မုချသေ
ဆုံးသွားရမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ဘဝ၏ နေ့ခက်ဆုံးအချိန်၌ ဝေဒနာခံစားရပို့က အရေး
ကြီးလှသည် မဟုတ်ပါသား။

ရှောင်မာ၏ခန္ဓာကိုယ် တောင့်တင်းသွားသည်။

မျက်မမြင်နှင့် နားထိုင်းကြီးထို့စား ကျန်းစု၏ လက်ချက်
ကြောင့် သေဆုံးသွားခဲ့ကြပြီဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပေသည်။

သူ့အားနုနု ကျန်းစုအား မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ခွဲမလွှတ်
နိုင်ဘော့ပါ။

'အောင်းပြီဇေ၊ ကျုပ်မှာ သူတို့အတွက်ပါ တာဝန်ရှိနေ
ပါ့မပါ့၊ ကဲ... စုလိုက်ကြရအောင်'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထောက်ကျင်းနယ်စားက....

'သူ့ကိုသတ်ပစ်လိုက်'

ဟု အော်ပြောသည်။

'ခြမ်း'

ကျန်းစု၏ ဓားဆွဲထုတ်လိုက်ခေသည်။

ဝင်းလက်တောက်ပသော ဓားရောင်များ၊ ထွက်ပေါ်လာ၏။

အေးစိမ့်သောဓား၏ အခွေအထက်များသည် အခန်း
တစ်ခုလုံး၊ လွှမ်းမိုးသွားစေသည်။

ကျန်းစု၏လက်ထဲ၌ ပါးလွှာ၍ ထက်မြက်သော ဓားတစ်
လက် ကိုင်ဆောင်ထားပြီးဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်မာက လက်နက်မဲ့ဖြစ်နေသည်။

ကျန်းစုထ....

'မင်းက ဓားတစ်လက်စလောက် လိုချင်ရင်ယူပါ'

ဟု ပြောလေသည်။

ရှောင်မာ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

'ဓားထက် ကျုပ်ရဲ့လက်သီးက ပိုပြီးစိတ်ချရပါအယ်'

'ဒါဆိုလဲ မင်းဘဘောပဲ'

ထုတို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စိုက်ကြည့်
ဆိုက်ကြ၏။

ရှောင်စောသည် ဒဏ်ရာရထားသော်လည်း မျက်မြင်တို့သေ
ဆုံးသွားပြီဖြစ်ကြောင်း သိရသောအခါ ဝေဒနာများမခံစား
ရတော့ပါ။ ခွန်အားများသည် အလိုလိုဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ကျန်းစုထ ဓားကိုဆုပ်ကိုင်ထားသလို သူက လက်သီး
ကျစ်ကျစ်ပုံအောင် ဆုပ်ထားလိုက်လေသည်။

နှစ်ယောက်သား အတန်ကြာ စိုက်ကြည့်လိုက်ကြပြီးလျှင်....
'ယား....'

ငြာသံများပေးကာ စတင် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေတော့
သည်။

ကျန်းစုသည် အလွန်ကြောက်စရာကောင်းသော ဓားသမား
တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ရှောင်စော နားလည်ထားလေသည်။

ထူးတစ်စက်တာတွင် အခက်ခဲဆုံးသော ရန်သူနှင့်
ရှင်ဆိုင်နေရခြင်း ဖြစ်ကြောင်းလည်း သိထား၏။

ထို့ကြောင့် တစ်စက်လေးမှ ပေးပါချေ။

မည်သို့ဆိုစေ...

ကျန်းစုနှင့်တစ်ကြိမ် ရင်ဆိုင်ပူးခဲ့ခြင်းအ သူ့ အတွက်အကျိုး
ရှိလှသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။

ကျန်းစုသည် ဓားတစ်ချက်တည်းဖြင့် ပြိုင်ဘက်ကိုအနိုင်ယူ
တတ်သူဟု ဆင်ခြင်မိထားသည်။

ထူး၏ အသည်းနှလုံးနေရာသည် ကျန်းစု၏ ပစ်မှတ်ဖြစ်ပေ
သည်။ ကျန်းစု၏ ဦးတည်ချက်က သိထားခြင်းက အစပန်းသာ
နေ၏။

ထိပ်သီးသိုင်းသဓားများယှဉ်ပြိုင်ရာ၌ အသေးအမှားအချက်
ကလေးများအပင် အနိုင်အရှုံးကို အဆုံးအဖြတ်ပေးတတ်သ
ဧဟုတ်ပါလား။

'ယား'

နှစ်ယောက်သား ငြာသံပေးကာ ပြိုင်တူတိုက်ခိုက်လိုက်ကြ
လေသည်။ ကျန်းစုထရှေ့သို့ လျှပ်တစ်ပြက်တိုးလာပြီး ဓားဖြင့်
ထိုးသွင်းလိုက်သလို ရှောင်စောကလည်း ပြေးဝင်သွားပြီး လက်
သီးဖြင့် ထိုးချလိုက်လေသည်။

ကျန်းစု၏ ဓားသည် ရှောင်စောထံသို့ တိုးဝင်သွားသလို
ရှောင်စော၏ လက်သီးသည် ကျန်းစုထံသို့ တိုးဝင်သွားလေသည်။

အမှန်အတိုင်းဆိုလျှင်....

၅၆၈ ဦး တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ရှောင်မာ၏လက်သီးက ကျန်းစုအေးထိုးချေနိုင်မိ ကျန်းစု၏
အေးက ရှောင်မာ၏အသည်းနှလုံးကို ထိုးဖောက်စိုက်ဝင်သွား
လိမ့်မည် ဖြစ်လေသည်။

သို့သော်....

တစ်ကြိမ်ရင်ဆိုင် ခဲ့ဖူးခြင်းကြောမီ ကျန်းစု၏ဘိုက်ကွက်ကို
ချိပ်မိနေသောရှောင်မာသည် နှစ်ယောက်သား အနီးကပ် ရင်
ဆိုင်မိသည်နှင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို ဘေးတိုက်အနေအထား ပြောင်း
၍ ပစ်လိုက်လေသည်။

သည်။ ဤတူင်....

ကျန်းစု၏အေးသည် သူ၏ပခုံးသို့ ထိုးစိုက်ချမိလိုက်သည်။

သူ၏လက်သီးမှာလည်း ကျန်းစု၏ပျက်စွာသိသို့ တန်းတန်း
မတ်မတ် ဝင်ရောက်သွားလေစေ့သည်။

‘ဝုန်း...’

‘အား...’

စူးရှကျယ်အောင်အောင်အသံများ ထွက်ပေါ်လာ၏။

မရကခရီးသွား (၄) ဇာတ်သိမ်း ၂၆၆

ကျန်းစုနုဇွန်ရှောင်မာတို့ ဒယီးဒယိုင်ဖြို နောက်ဆုတ်သွား
၏။

ရှောင်မာ၏ဘစ်ကိုယ်လုံး သွေးခြင်းခြင်း နိရဲသွားသည်။

ထို့အတူ....

‘ဝုန်း’

ကျန်းစုမှာ ကြမ်းပြင်ပေါ် လဲကျသွားလေတော့သည်။

မမျှော်လင့်သော အဖြစ်အပျက်ကြောင့် ကောက်ကျင်း
နယ်စား ပါးစပ်အဖောင့်သား ဖြစ်နေ၏။

သူ အေးကိုးအေးထား ပြုနေသောကျန်းစုသည် ရှောင်မာ
အေး ခြေမလှ ချွံ့နိမ့်သွားပြီ မဟုတ်ပါလား။

ကျန်းစုကား တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်တော့ချေ။

စောက်ကျင်းနယ်စား သတိဝင်လာ၏။

‘မင်း...မင်း သေဖို့သာပြင်ထား’

အော်ငေါက်ကာ ရှောင်မာအား ထိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်
လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်....

ခြေသံများကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာပြီး လူတစ်စု
ဝင်ရောက်လာကြလေသည်။

ရှေ့ဆုံးမှဦးဆောင်လာသူမှာ ရှောင်မာနှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်ခဲ့
သော ဟူးပခရိုင်မှ နန်းကုန်းမူဖြစ်သည်။

နန်းကုန်းမူ၏နေခက်တွင် အာဏာသားများ လိုက်ပါလာ
ကြသည်။

နန်းကုန်းမူက....

‘နယ်စားကြီး အေးအေးဆေးဆေး အဖမ်းခံလိုက်ပါ။ ခင်
ဗျားနဲ့ညီဝမ်းကွဲ သူ့ဌေးစုသန်းကို ဘိန်းစိမ်းတွေနဲ့အတူ ထက်ပူ၊
ထက်ကြပ်ဖမ်းမိထားပြီ။ သူက ခင်ဗျားရဲ့ ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းတွေ
ကို ထုဖော်ပေးဝန်ခံလိုက်ပြီ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကောက်ကျင်းနယ်စား တာမူမအတ်နိုင်အော့ဘဲ ခေါင်း
စိုက်စိုက်ကျသွား၏။

ဒုစရိုက်သမားတို့ နိဂုံးချုပ်ပြီ ဖြစ်လေသည်။

* * *

လေပြည်ဆေးညှင်း ဝှေ့ယမ်းတိုက်ခတ်လာသည်။

ပင်ယံမြင့်ထက်မှ ကြွေကျလာသော ရော်ရွက်ဝါများသည်
ခေနှင့်အတူ ဝှေ့ကပ်ကာ အားဝဲသို့ လွင့်ချောသွား၏။

ရှောင်မာသည် ခြေရင်းသို့ ကျဆင်းလာသော ရော်ရွက်
လေးကိုကြည့်ကာ မချိပြုံးပြုံးလိုက်မိသည်။

သူသည်သည်း ရွက်ကြွက်နုနှင့်မခြားပြီ မဟုတ်ပါလော့။
သိုင်းလော့က၌ ခြေသလုံးအိမ်တိုင်သွားလာရင်း မအောင်
သူပယ်၊ အောင်သူလယ်ရပဦးမည်။

၈၇၂ ဦး တက္ကသိုလ်သီဟစောင်

လူ၏အထက် ရှင်သန်နေသေးစေမူ သူ၏ခံယူချက်အတိုင်း
ဦးလည်မသန် ဆောင်ရွက်သွားမည်သာဖြစ်စေသည်။

အချို့ စ....

ရှောင်မခွင့်မရှိဘဲ ခေါင်းမာသည့်အပြင် ခံစားချက်ကင်းသူ၊
သံယောဇဉ်အင်းသူဟု ဆိုကြသည်။

ရေမျောပေဒါနယ် လွင့်ချင်ရာ လူဖို့မျောနေခြင်းကြောင့်
ထိုသို့ ယူဆပြောဆိုကြပုံရှိသည်။

သို့သော်....

ရှောင်မခွင့်မရှိဘဲ အတည်းနှလုံးရှိသူအစ်ယောက် ဖြစ်
သည်ကို ညော်ဖျေ သိနိုင်ကြမည် မဟုတ်ချေ။

ရှောင်မခွင့်မရှိဘဲ လူ၏အတည်းနှလုံးကို တင်းလေကျင်းထံ၌
ထားရစ်ခဲ့စေ မဆုံးနိုင်သောခရီးကြမ်းကို တစ်ယောက်တည်း
ဆက်၍ လျှောက်လှမ်းနေစေတော့သည်။

(ဗုဒ္ဓတို့ယဗိုင်းဇာတ်သိမ်း ပြီး၏။)